

การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนจินเนคติกส์
ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ศรีประภา ไชยานนท์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE DEVELOPMENT OF SYNECTICS INSTRUCTIONAL
MODEL COMBINED WITH PLAY AND LEARN
INSTRUCTIONAL MODEL TO ENHANCE CREATIVE
WRITING SKILL OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS**

SRIPRAPA CHAIYANONT

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Education in Curriculum and Instruction
Academic Year 2016
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University**

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนจินนาคณิตศาสตร์
ร่วมกับการสอนแบบเรียนป่นเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อผู้วิจัย ศรีประภา ไชยานนท์

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ถิมบริบูรณ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ถิมบริบูรณ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล)

..... กรรมการ
(อาจารย์วิทศักดิ์ จงประดับเกียรติ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ชื่อผู้วิจัย	ศรียุทธา ไชยานนท์
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. วิโพภรณ์ วัฒนานิมิตกุล
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 2) การพัฒนาแบบการสอน 3) การทดลองใช้รูปแบบการสอน และ 4) การประเมินผลรูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 22 คน ด้วยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยวัดด้านความคิดคล่อง ความคิดริเริ่ม และความคิดยืดหยุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย และสถิติทดสอบที่

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน และ 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การสอนชินเนคติกส์ การสอนแบบเรียนปนเล่น การเขียนเชิงสร้างสรรค์

Title	The Development of Synectics Instructional Model Combined with Play and Learn Instructional Model to Enhance Creative Writing Skill of Prathomsuksa 5 Students
Author	Sriprapa Chaianont
Program	Curriculum and Instruction
Major Advisor	Associate Professor Suporn Limboribun
Co-advisor	Associate Professor Dr. Wirot Watananimitgul
Academic Year	2016

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop the Synectics Instructional Model combined with Play and Learn Instructional Model to enhance creative writing skill of Prathomsuksa 5 Students and 2) to compare the students' learning achievement between before and after using the aforementioned instructional model. The research methods were divided into four stages: 1) a study of previous studies and literature review 2) development of instructional model 3) the implementation of the model and 4) assessment of the model. The sample group included twenty-two of Prathomsuksa 5 Students in the 2nd semester of academic year 2014 obtained through cluster random sampling. The research instruments involved lesson plans and achievement test in four aspects, i.e., fluency, originality, and flexibility. Data were statistically analyzed in MEAN, standard deviation, Dispersion Coefficient, and t-test.

The findings revealed as follows.

1. The components of the Synectics Instructional Model combined with Play and Learn Instructional Model delineated 1) principle 2) objectives 3) learning activities and 4) learning outcomes.
2. The students' writing skill after learning through the developed Synectics Instructional Model combined with Play and Learn Instructional Model was higher than that before the experiment at significance level .01.

Keywords: Synectics Instructional Model, Play and Learn Instructional Model, Creative Writing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัย ได้รับความกรุณาอนุเคราะห์อย่างดี จาก รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วิโพทธิ์ วัฒนานิมิตกุล อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิทยานิพนธ์ ด้วยความเอาใจใส่ ตลอดเวลา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจสอบให้คำแนะนำและ ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมสุริย์ เชื้อมทอง รองผู้อำนวยการสำนัก ส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน คุณครูศิริวรรณ ช่างรอด หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนแม่พระ ประจักษ์ มีสหมพรรณ โนนทะยะ หัวหน้ากลุ่มสาระวิชาภาษาไทย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะ ให้คำแนะนำและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย ขอขอบคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนแม่พระประจักษ์ และคณะครูที่กรุณาช่วยเหลือในการทดลองแผนการสอน และขอบคุณ นักเรียนทุกคนที่ตั้งใจเรียนและเป็นกำลังใจงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ครอบครัว ครูอาจารย์ คุณครูทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ให้ตั้งแต่วัยเยาว์จนถึงปัจจุบัน และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้กล่าวนามมา ณ โอกาสนี้

ศรีประภา ไชยานนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
รูปแบบการสอน.....	8
ปรัชญาการศึกษา.....	13
หลักจิตวิทยาการเรียนรู้.....	18
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	25
การสอนซินเนคติกส์.....	29
การสอนแบบเรียนปนเล่น.....	36
การเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
ตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	54
ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับ การสอนแบบเรียนปนเล่น.....	54
ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ร่วมกับ การสอนแบบเรียนปนเล่น.....	57
ตอนที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ร่วมกับ การสอนแบบเรียนปนเล่น.....	63
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	64
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น.....	67
ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ร่วมกับ การสอนแบบเรียนปนเล่น.....	68
ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ร่วมกับ การสอนแบบเรียนปนเล่น.....	70
ตอนที่ 5 พฤติกรรมการเรียนรู้.....	72
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	74
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผลการวิจัย.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	80

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	84
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	85
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	87
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ.....	91
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	98
ภาคผนวก จ แบบตอบรับและบทความวิจัย.....	118
ประวัติผู้วิจัย.....	133

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง.....	61
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น.....	69
2	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการสอน โดยใช้การสอน ซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น.....	70
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ขององค์ประกอบ ของรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	71

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	7
2	กรอบแนวคิดของรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นมรดกล้ำค่าทางวัฒนธรรมที่ทุกคนภาคภูมิใจ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ช่วยสร้างความเข้าใจและความรู้สึกที่ดีต่อกัน ระหว่างคนในชาติเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย มีความสำคัญทางด้านการถ่ายทอดวัฒนธรรม ด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการปกครอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.6) ได้สรุปความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต และความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องจัดการศึกษาและฝึกฝนให้คนไทยมีทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ใน การสื่อสาร การเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติ และความจรรโลงใจ ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน และสังคม

การเรียนการสอนภาษาไทยนั้น ต้องอาศัยทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กัน 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการจะเขียนได้ดีต้องมีความสามารถในการคิด การใช้ถ้อยคำ สำนวน โวหาร ให้ถูกต้องและเหมาะสมตามชนิดของเรื่องที่เขียน ต้องมีความรู้ในเรื่องรูปแบบที่เขียน สามารถจัดลำดับความคิดให้เป็นหมวดหมู่ มีการนำเสนอเรื่องเป็นขั้นตอน มีความสามารถทั้งในการขยายความ หรือสรุปความ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเขียนแต่ละครั้ง จึงจะสามารถเขียนหรือถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกให้ผู้อ่านเข้าใจได้ (พิตรวัลย์ โกวิทวที, 2547, น.30-31) การเขียนเป็นเครื่องมือ ที่ใช้บันทึก และถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ทั้งสำหรับตนเองและผู้อื่น การเขียนจึงเป็นทักษะรวมที่จะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานจากทักษะการฟัง การดู การพูด และการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียน มีพื้นฐานความรู้ มีข้อมูลและประสบการณ์เพียงพอ ที่จะนำมาเขียนเรื่องราวต่างๆ ได้ ดังนั้น ผู้เขียนต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเขียนให้ถูกต้องเหมาะสม และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเข้าใจถูกต้องตรงกันระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสาร และเพื่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาของผู้เขียนด้วย (กองทัพ เลือบพณิชกุล, 2542, น.122-124) การเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากจะสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจแล้ว ต้องแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเป็นงานเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเอง โดยมีได้ลอกเลียนแบบผู้อื่น มีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ๆ แตกต่างจากแนวคิดเดิมที่มีอยู่ มีความน่าสนใจ ไม่ซ้ำแบบใคร เป็นผลงานที่มีความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด ซึ่งการเขียน

ประเภทนี้เรียกว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ปัจจุบันการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เข้ามา มีบทบาทต่อ การศึกษามากขึ้น เนื่องจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อถ่ายทอดความคิด การแสดงออก ความรู้สึก จินตนาการ และประสบการณ์ต่างๆที่มีอยู่ ออกมาในทางสร้างสรรค์ อย่างเสรี โดยถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน (ปราณี สุรสิทธิ์, 2541, น.57)

ข้อบกพร่องในการเขียนที่พบเห็นอยู่ในปัจจุบันมีหลายประเภท อาทิ การเขียนสะกดคำผิด การใช้คำสำนวนไม่ตรงตามความหมาย การใช้คำไม่เหมาะสมกับกาลเทศะหรือบุคคล การไม่สามารถใช้ถ้อยคำถ่ายทอดให้ตรงกับความรู้สึกได้ การจัดลำดับความคิดไม่เป็น เขียนวกวน การลอกเลียนข้อความมาใช้โดยไม่เข้าใจความหมาย (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2547, น.46) ดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, น.4) กล่าวว่า ข้อบกพร่องในการเขียนมีสาเหตุมาจากที่ครูผู้สอน ขาดการกระตุ้นและส่งเสริมอย่างจริงจัง เพราะการสอนของครูใช้วิธีสอนที่เคยสอนกันมา ไม่มีอะไรใหม่ การสอนอยู่ในฐานะครูเป็นผู้แสดง นักเรียนเป็นเป็นสดับ

แนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนนั้น ควรมีการส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียน รู้จักคิด เพราะความคิดเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้งานเขียนเกิดขึ้น โดยผู้เขียนต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ (วรรณิ โสมประยูร, 2544, น.142) การส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์จะต้องมีวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนใช้ความคิดโดยอิสระ กล่าวคือในเรื่องที่แปลกใหม่ อารี รังสินันท์ (2543, น.6) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นกระบวนการทางสมองที่คิด ลักษณะเอกนัย (Divergent Thinking) คือ ความคิดหลายทิศทาง หลายแง่มุม คิดได้กว้างไกล อันนำไปสู่การคิดค้นพบสิ่งแปลกใหม่ ด้วยการดัดแปลง ประยุกต์จากความคิดเดิม ผสมผสานกัน ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ตลอดจนวิธีการคิดค้นทฤษฎี หลักการได้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นนั้น มิใช่คิดแต่สิ่งที่เป็นไปได้ หรือสิ่งที่เป็นเหตุเป็นผลเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ความคิดจินตนาการ ก็เป็น สิ่งสำคัญ ที่ก่อให้เกิดความแปลกใหม่ แต่ต้องควบคู่ไปกับความพยายามที่จะสร้างความฝันหรือ จินตนาการประยุกต์ จึงทำให้เกิดผลงานจากความคิดสร้างสรรค์ขึ้น

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาหนึ่งที่สามารถส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ขึ้นได้ ครูภาษาไทย จึงควรหาทางส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสคิดสร้างสรรค์ได้ตามควรแก่วัยและศักยภาพ โดยการให้ เด็กได้เขียนสร้างสรรค์ การเขียนสร้างสรรค์ (Creative Writing) คือ การเขียนที่ผู้เขียนจินตนาการ หรือความคิดคำนึงของตน เขียนออกมาด้วยถ้อยคำสละสลวยประทับใจผู้อ่านและผู้ฟัง และให้ ความรู้สึกเพลิดเพลิน และประดับสติปัญญาไปด้วยในตัว การเขียนสร้างสรรค์ มีคุณลักษณะ 3 ประการ คือ มีจินตนาการ สำนวนภาษาดี มีคุณค่าทางจิตใจ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2545, น.28) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2554, น.2) ที่กล่าวว่า การเขียนที่มีลักษณะของ

ความคิดริเริ่ม โดยผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับเด็ก เพื่อพัฒนาเด็กให้มีจินตนาการ แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดในการสร้างสรรค์ภาษา ใช้ภาษา เพื่อแสดงออกในด้านการเขียน อีกทั้ง ทางโรงเรียนแม่พระประจักษ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง นั้น ก็ไม่มีการเรียนการสอนที่เน้นในเรื่องของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา ค้นคว้าแนวคิดที่เกี่ยวกับการฝึกคิดแบบเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมย ซึ่งพบว่ารูปแบบการสอน ชินเนคติกส์นั้น เป็นการสอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ สอนให้เด็กคิดเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ที่ออกมาในรูปแบบสร้างสรรค์ เช่น การเขียนความเรียงแบบสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา ต่างๆ การสร้างงานประดิษฐ์ และการทำความเข้าใจถึงความหมายของสิ่งต่างๆ เป็นเทคนิคการสอน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบตามลำดับขั้นตอนจากสิ่งที่คุ้นเคย ไปจนถึงสิ่งที่ไกลตัว และรูปแบบการสอนแบบเรียนปนเล่น เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่จะเล่นและเรียนรู้อย่างอิสระ สามารถนำข้อสรุปของตนเองที่ได้จากการเล่น มาเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทเรียน และสามารถนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการสอนสองชนิดนี้ มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา ทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะทำการศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

สมมุติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนจินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 รวม 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 65 คน ที่จัดห้องเรียนโดยคณะนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนจินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในสาระที่ 2 ด้านการเขียน ใช้กระบวนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยเขียนในรูปแบบต่างๆ จากแนวคิดที่แปลกใหม่ อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ใช้เวลาในการเรียนการสอน จำนวน 6 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนจินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนเชิงสร้างสรรค์

2. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น
3. ได้แนวทางสำหรับผู้สนใจ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์นำไปพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนแบบชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น หมายถึง แบบแผนของการจัดการเรียนการสอน ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะในการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับ

กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ผู้สอนเลือกเกมการศึกษา และนำเสนอเกมชี้แจงวิธีการเล่น กติกาให้นักเรียนเข้าใจ และเล่นเกมเพื่อนำไปสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ปลูกฝังการใช้ปัญญา การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ โดยนำผลจากการเล่นเกมมาเปรียบเทียบทางตรง เปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ โดยตอบคำถามและแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเอง

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างสรรค์ผลงาน เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอดมาในรูปแบบของการเขียน โดยมีความต่อเนื่องจาก ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 และนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 4 สรุปผลกระจำจชัด เป็นขั้นสรุปเนื้อหากิจกรรมที่ได้กระทำไป และจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อไป

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนโดยใช้ความรู้ อารมณ์ ประสบการณ์ และจินตนาการ โดยถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ในลักษณะที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ แสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยแสดงให้เห็นความสามารถทางด้านความคิดคล่อง ความคิดริเริ่ม และความคิดยืดหยุ่น

ความคิดคล่อง หมายถึง การเขียนที่เน้นปริมาณ มีลักษณะคำตอบที่หลากหลาย ไม่ซ้ำกัน โดยเขียนให้ได้จำนวนมากที่สุดในเวลาที่จำกัด

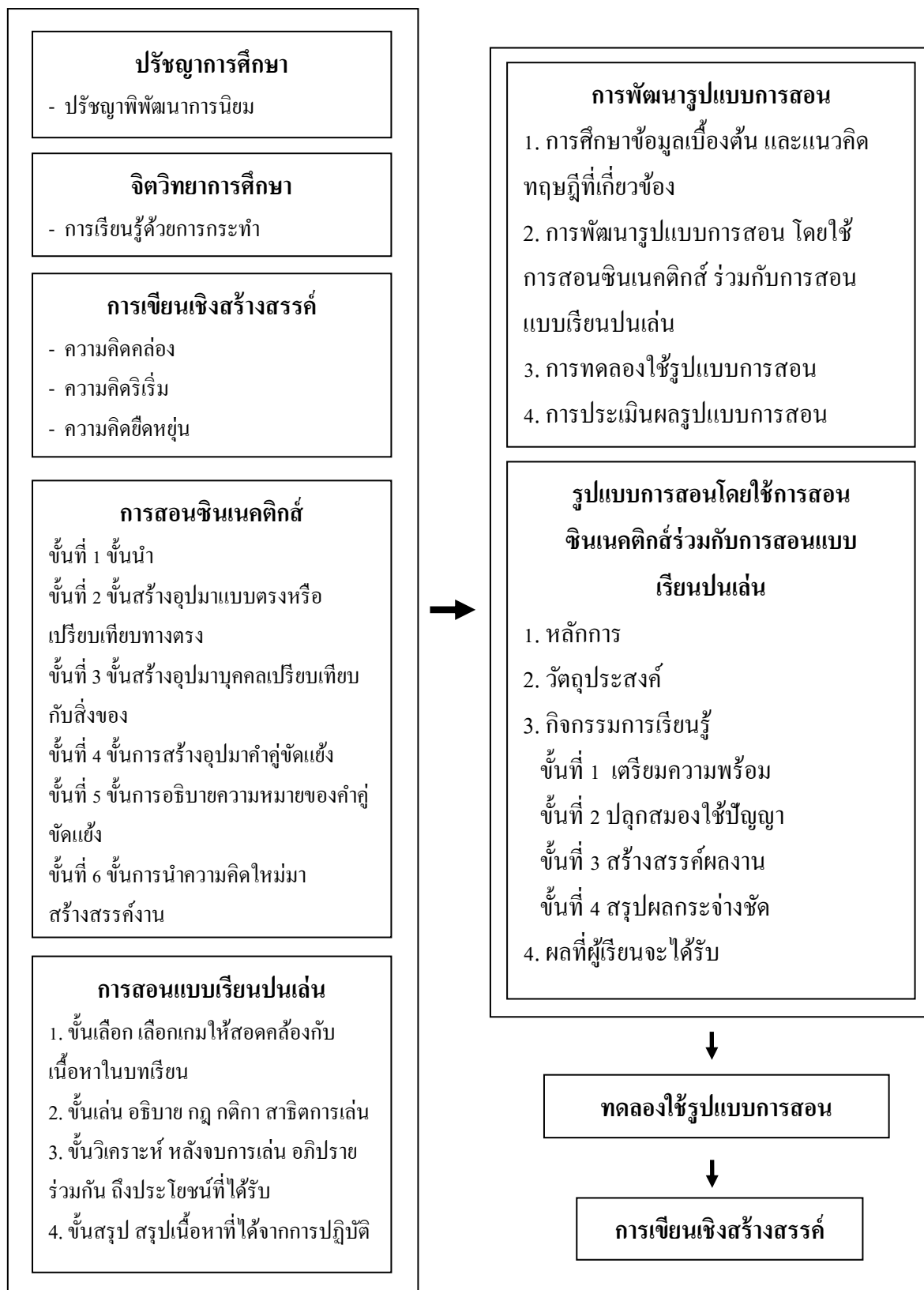
ความคิดริเริ่ม หมายถึง การเขียนที่มีเนื้อหาแปลกใหม่ น่าสนใจ ไม่เหมือนใคร นำความรู้เก่ามาเขียนดัดแปลง ประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่

ความคิดยืดหยุ่น หมายถึง การเขียนหลายทิศทาง หลายด้าน และสามารถนำคำตอบมาจัดกลุ่มได้

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ในการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการสอน
2. ปรัชญาการศึกษา
3. หลักจิตวิทยาการเรียนรู้
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
5. การสอนซินเนคติกส์
6. การสอนแบบเรียนปนเล่น
7. การเขียนเชิงสร้างสรรค์
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการสอน

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการสอน และหลักการต่างๆในการพัฒนารูปแบบการสอน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

รูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิด ที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบความรู้ความเข้าใจ ในการศึกษาวิจัยเรื่องใดๆก็ตาม รูปแบบเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น คำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น (ทิสนา แจมมณี, 2550, น.218)

1. ความหมายของรูปแบบการสอน

นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนไว้หลายท่านด้วยกัน ผู้วิจัยได้คัดเลือกมานำเสนอ ดังนี้

วิโพธฐ์ วัฒนานิมิตกุล (2550, น.52) รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนของการสอน ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยจัดทำขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมายในการสอนที่ชัดเจน ประกอบด้วย องค์ประกอบต่างๆทางการสอน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ขั้นตอนการสอน

การประเมินผล และกิจกรรมสนับสนุนอื่นๆที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการสอน

ไสว พักขาว (2546, น.31) รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนหรือโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆในการสอน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน ประเมินผล โดยผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด

ทิสนา แคมมณี (2550, น.3) รูปแบบการสอน หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน ที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือและได้รับการพิสูจน์ วัตถุประสงค์เฉพาะรูปแบบนั้นๆ

สรุปได้ว่ารูปแบบการสอนหมายถึง การกำหนดแผนงานล่วงหน้าที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยแนวอาศัยแนวคิด ทฤษฎี ปรัชญาต่างๆ มากำหนดเป็นแบบแผนอย่างเป็นระบบ แสดงวิธีการดำเนินงานและการประเมินผลที่ชัดเจน

2. องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนจำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญ (ทิสนา แคมมณี, 2550, น.4) ดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการแนวคิด หรือความเชื่อพื้นฐาน เป็นหลักของรูปแบบการสอนนั้นๆ
2. มีการบรรยายและอธิบาย สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียน ไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ
4. มีการอธิบายให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

สายสุนีย์ เดิมสินสุข (2545, น.6) กล่าวว่า รูปแบบการสอนจะต้องสามารถทำนายผลที่จะเกิดขึ้นตามมาได้ และมีศักยภาพในการสร้างความคิดรวบยอดและความสัมพันธ์ใหม่ๆ มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการสอน ที่เป็นเป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อและแนวคิด ทฤษฎี ที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอน โดยหลักการของรูปแบบการสอนจะเป็นตัวชี้ นำการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบการสอน

2. สารและกระบวนการเป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ เป็นการระบุความคาดหวังที่ผู้สอนต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน นั่นคือ การวางเป้าหมายการเรียนรู้ ซึ่งต้องกำหนดอย่างชัดเจน หรือเป็นการระบุเป้าหมาย ในการทำงานของผู้เรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินการ

4. สารการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหา และกระบวนการในการเรียนรู้ที่ผู้สอน จะใช้ในการวางแผนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

5. การสอน สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เป็นส่วนที่ระบุวิธีการปฏิบัติใน ขั้นตอนต่างๆ เพื่อการใช้รูปแบบการสอนที่ประสบผลสำเร็จ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้จริงและตรงตามที่รูปแบบการสอนนั้นๆ กำหนดหรือให้คำอธิบายไว้

6. การวัดและประเมิน เป็นส่วนที่ระบุถึงการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ การเรียนการสอน โดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเพื่อให้ประจักษ์ในประสิทธิผลของ รูปแบบการเรียนการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และประเมินจากกระบวนการทั้งหมดของ รูปแบบการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการศึกษานั้น จะต้องมีการพิจารณา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด มีการจัดระบบที่สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ และ องค์ประกอบของรูปแบบการสอนจะต้องสามารถทำนายผล ที่จะเกิดขึ้นตามมาได้ และมีศักยภาพ ในการสร้างความคิดรวบยอดและความสัมพันธ์ใหม่ๆได้

3. ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอน

วิโพภรณ์ วัฒนานิมิตกุล (2550, น.179) ได้นำเสนอขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบัน และการดำเนินการจัดการศึกษา เช่น คุณภาพการศึกษา ปัญหาด้านการศึกษา แล้วระบุเป็นประเด็นที่ต้องการพัฒนา

1.2 กำหนดปรัชญาการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และประเด็น ที่ต้องการพัฒนา เพื่อใช้แนวคิดของปรัชญาการศึกษาเป็นทิศทางในการพัฒนารูปแบบการสอน

1.3 กำหนดขอบข่ายและวิธีการ กำหนดกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอน

1.4 กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน

ขั้นที่ 2 การสร้างรูปแบบการสอน ดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำองค์ประกอบของรูปแบบการสอนในขั้นที่ 1 ที่ได้ดำเนินการไว้แล้ว มาสร้างความสัมพันธ์กัน แล้วนำเสนอในรูปแบบของแผนภูมิรูปแบบการสอน

2.2 นำเสนอรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอน โดยจัดทำเป็นรูปแบบการสอนฉบับร่าง แล้วนำรูปแบบการสอนฉบับร่างนี้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบ แก้ไข และให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 3 การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

3.1 ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่มีจุดมุ่งหมายในการเตรียมเอกสารต่างๆ ที่จะสามารถอธิบายการนำรูปแบบการสอนไปใช้ในการปฏิบัติจริง เช่น คู่มือการใช้รูปแบบการสอน คู่มือการสร้างสื่อที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นต้น

3.2 โครงสร้างของเนื้อหาในคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ประกอบด้วย

บทที่ 1 บทนำ

- 1) ความมุ่งหมายของรูปแบบการสอน
- 2) ลักษณะเด่นของรูปแบบการสอน
- 3) จุดเด่นของรูปแบบการสอน

บทที่ 2 สาระสำคัญของรูปแบบการสอน

- 1) แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอน
- 2) ขอบเขตของรูปแบบการสอน
- 3) หลักการของรูปแบบการสอน
- 4) จุดหมายของรูปแบบการสอน
- 5) ลักษณะของรูปแบบการสอน
- 6) กระบวนการจัดการเรียนการสอน

บทที่ 3 ขั้นตอนการนำรูปแบบการสอนไปใช้

- 1) การเตรียมการ
- 2) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 3) การประเมินผลและการให้ข้อมูลป้อนกลับ
- 4) บทบาทของผู้สอน

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบการสอน

4.1 นำเอกสารรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบการสอน ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 5 ท่าน ตรวจสอบ แก้ไข และเสนอแนะ

4.2 นำแผนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้สอน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริงด้านภาษาที่ใช้ ระยะเวลาในแต่ละกิจกรรม ตลอดจนปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการสอน

ขั้นที่ 5 การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบการสอน

5.1 การปรับปรุงแก้ไข ดำเนินการ โดยการนำข้อมูลต่างๆที่ได้จากการตรวจแก้ไข และแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผลจากการทดลองใช้ มาพิจารณาปรับปรุงเพื่อให้ได้รูปแบบการสอนและเอกสารต่างๆ ที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วน

สายสุนีย์ เดิมสินสุข (2545, น.12) อธิบายขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการสอน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง เช่นสภาพทั่วไป ที่เป็นปัญหาทางการเรียนการสอน การวิเคราะห์ผู้เรียนและความต้องการที่จำเป็นของผู้เรียน บริบทแวดล้อม และปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ และข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดทางการศึกษา ตลอดจนศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาจากเอกสารหรือผลการวิจัยหรือการสังเกต และการสอบถามผู้เกี่ยวข้อง

2. กำหนดหลักการเป้าหมาย และองค์ประกอบอื่นๆ ของรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน และทฤษฎีการเรียนรู้ และสัมพันธ์องค์ประกอบต่างๆ เข้าด้วยกัน อย่างเป็นระบบระเบียบ สอดคล้องกัน ทั้งนี้การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการสอนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด

3. กำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ประกอบด้วยรายละเอียดเงื่อนไขต่างๆ เกี่ยวกับผู้เรียนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและผู้สอนจะต้องเตรียมงาน หรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ประเมินรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยทั่วไป จะใช้วิธีการต่อไปนี้ ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ และประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการโดยการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. ปรับปรุงรูปแบบการสอนโดยดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ โดยการปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้ ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง และระยะหลังนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ โดยการปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้ ทั้งจากข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและอาจจะมีการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้รูปแบบ และได้ผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบเป็นที่น่าพอใจ

6. การนำรูปแบบการสอนที่สมบูรณ์แล้วไปใช้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลอง

สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนั้น ต้องมีการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน มีการสร้างรูปแบบการสอน มีการสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอน มีการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบการสอน และมีการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน

ปรัชญาการศึกษา

ปรัชญาการศึกษา คืออุดมคติหรืออุดมการณ์อันสูงสุด ซึ่งยึดเป็นหลักในการจัดการศึกษา เป็นแม่บทต้นกำเนิดความคิดในการกำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา และเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาตลอดจนกระบวนการในการเรียนการสอน

ปรัชญาการศึกษา มีลักษณะเป็นข้อความกะทัดรัด รวบรวมอุดมคติ อุดมการณ์ ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา มากล่าวไว้อย่างกว้างๆ เพื่อแสดงถึงค่านิยมทางการศึกษาของชาติ รวมทั้งค่านิยมของการศึกษาระดับสากล ซึ่งเป็นค่านิยมที่พึงปรารถนาของนักการศึกษาในหลายๆประเทศ

สุทินย์ ภูพันธ์ (2546, น.57 – 59) สรุปว่า ในด้านการศึกษาปรัชญาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญและก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. อธิบายถึงสภาพการณ์ของการศึกษาว่าอยู่ในสภาพอย่างไร
2. วิจัยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของการศึกษาว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงไร
3. เปรียบเทียบแนวความเชื่อของตนกับแนวการจัดการศึกษาว่าแตกต่างกันอย่างไร โดยอาศัยการวิเคราะห์ วิจัยความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาการศึกษาให้ดีขึ้น หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษา

ลักษณะสำคัญของปรัชญาการศึกษา แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. แสดงให้เห็นหน้าที่และข้อผูกพันของสถาบันการศึกษา
 - 1.1 การศึกษาในประเทศไทยจัดขึ้นเพื่อใคร
 - 1.2 การศึกษาก่อให้เกิดผลในการพัฒนาทางใด
2. แสดงให้เห็นถึงลักษณะของความรู้ ที่ยึดเป็นหลักในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียน
 - 2.1 เป็นความรู้ประเภทอะไร
 - 2.2 เมื่อเรียนแล้วจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์อะไร
3. แสดงให้เห็นถึงลักษณะและคุณสมบัติของผู้ที่จบการศึกษาไปแล้ว ว่าจะเป็นคนที่มีคุณลักษณะ มีความรู้ ความคิดและค่านิยมเช่นไร

จากลักษณะสำคัญของปรัชญาการศึกษาดังกล่าว ได้พัฒนาขึ้นเป็นปรัชญาการศึกษาสาขาต่างๆ โดยแต่ละสาขาจะมีแนวความเชื่อแตกต่างกัน (อรสา สุขเปรม, 2549, น.63-74)

ปรัชญาการศึกษาสารัตถนิยม (Essentialism)

เป็นปรัชญาการศึกษาที่เกิดในอเมริกา เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1930 โดยการนำของ วิลเลียม ซี แบกเลย์ และคณะ (William C. Bagley) ได้รวมกลุ่มกันเพื่อเผยแพร่แนวคิดทางการศึกษาฝ่ายสารัตถนิยม และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 เพราะมีความเชื่อว่ ลัทธิปรัชญาสารัตถนิยม มีความเข้มแข็งในทางวิชาการและมีประสิทธิภาพในการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับระเบียบวินัยได้ดีพอที่จะทำให้โลกเสรี ต่อสู้กับโลกเผด็จการของคอมมิวนิสต์

1. แนวความคิดพื้นฐาน ปรัชญาการศึกษาสารัตถนิยมมาจากปรัชญาพื้นฐาน 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายจิตนิยม ซึ่งมีความเชื่อว่า จิตเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในชีวิตของคน การที่จะรู้และเห็นความจริงได้ก็ด้วยความคิด อีกฝ่ายหนึ่ง คือ วัตถุนิยม ซึ่งมีความเชื่อในเรื่อง วัตถุนิยม วัตถุธรรมชาติที่เราเห็น สัมผัส หรือมีประสบการณ์ต่อสิ่งเหล่านั้น ทั้งสองฝ่ายกลายเป็นเนื้อหาหรือสาระ หรือสารัตถศึกษา ให้ความสนใจเนื้อหาเป็นหลักสำคัญ ถือว่าเนื้อหาสาระต่างๆ เช่น ความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ค่านิยม และอื่นๆ เป็นสิ่งที่ดึงมา ถูกต้อง ได้รับการกลั่นกรองมาดีแล้ว ควรได้รับการทำนุบำรุง และถ่ายทอดไปให้แก่คนรุ่นหลัง ถือเป็นการอนุรักษ์และถ่ายทอดทางวัฒนธรรม

2. แนวคิดทางการศึกษา ปรัชญานี้มีความเชื่อว่า การศึกษาควรมุ่งพัฒนาในความสามารถ ที่มนุษย์มีอยู่แล้ว เช่น ความสามารถในการจำ ความสามารถในการคิด ความสามารถที่จะรู้สึก ฯลฯ การศึกษาควรมุ่งที่จะถ่ายทอดความรู้ที่สั่งสมมา ความเชื่อความศรัทธาต่างๆ ที่ยึดถือกันเป็นอมตะ อบรมมนุษย์ให้มีความคิดเห็น และความเป็นอยู่สมณะของการเป็นมนุษย์ ดังนั้น

จึงควรจัดประสบการณ์ให้ได้มาซึ่งความรู้ ทักษะ ค่านิยมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รู้จักรักษาและ สืบทอด ทางวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไว้ได้แก่ การถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อสังคม มีความเฉลียวฉลาด มุ่งพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ เพื่อให้มีความเฉลียวฉลาด มีความประพฤติดี เป็นแบบอย่าง ที่ดีงามของคนรุ่นหลัง การเรียนการสอนขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ ครูเป็นผู้อธิบาย ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจ เน้นการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก นอกจากนี้ยังฝึกฝนการเป็นผู้นำกลุ่ม ซึ่งผู้นำจะต้องมีระเบียบวินัย ควบคุมรักษาตนเองได้ดี เป็นแบบอย่างที่ดี

ปรัชญาการศึกษาิรันตรนิยม (Perennialism)

เป็นปรัชญาการศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากปรัชญาพื้นฐานกลุ่มวัตถุนิยมเชิงเหตุผล หรือ บางที่เรียกว่า เป็นพวกโทมนัสนิยมใหม่ เกิดขึ้นในขณะที่ประเทศต่างๆทั่วโลกกำลังมีการพัฒนา ทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆเกิดขึ้น โดยเฉพาะประเทศทางตะวันตก ซึ่งมีระบบเศรษฐกิจ แบบทุนนิยม เป็นสิ่งนำพามนุษย์ไปสู่ความมีระเบียบเรียบร้อย มีเหตุมีผล มีคุณธรรมและจริยธรรม จึงเป็นที่มาของปรัชญาการศึกษาิรันตรนิยม

1. แนวความคิดพื้นฐาน ปรัชญาิรันตรนิยมมีรากฐานมาจากปรัชญาจิตนิยม และ ปรัชญาวัตถุนิยม ปรัชญาการศึกษาิรันตรนิยมนี้แบ่งออกเป็น 2 ทศนะ คือ ทศนะแรกเน้นในเรื่องเหตุผล และสติปัญญา อีกทศนะหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนา โดยเฉพาะกลุ่ม ศาสนาคริสต์นิกาย โรมันคาทอลิก ตั้งแต่ 2 ทศนะ เกี่ยวข้องกับเหตุและผล จนเชื่อได้ว่าเป็น โลกแห่งเหตุผล ส่วนคำว่า นิรันตร เชื่อว่าความคงทนถาวรย่อมเป็นจริงมากกว่าสิ่งที่เปลี่ยนแปลง การศึกษาสอนสิ่งที่เป็น นิรันตร ไม่เปลี่ยนแปลง และจะเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทุกยุคทุกสมัย ได้แก่ คุณค่าของศาสนา เป็นการ นำเอาแบบอย่างที่ดีของอดีตมาใช้ในปัจจุบัน หรือย้อนกลับไปสู่สิ่งที่ดีงามในอดีต

2. แนวคิดทางการศึกษา ปรัชญาการศึกษาิรันตรนิยมนี้เชื่อว่าสิ่งที่สำคัญที่สุด ของ ธรรมชาติมนุษย์คือ ความสามารถในการใช้เหตุผล มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ เพราะมนุษย์มีสติปัญญา จะต้องพัฒนาสติปัญญาให้เต็มที่ ก็จะทำอะไรอย่างมีเหตุผล โดยฝึกให้ใช้ ความคิดหาเหตุผล โดยอาศัยหลักวิชาที่เรียนรู้ไว้แล้วเป็นแนวทางพื้นฐานแห่งความคิด เพื่อพัฒนา สติปัญญา หรือเน้นด้านพุทธิศึกษา ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทางจิตใจ จึงจะสามารถจดจำ สิ่งต่างๆได้ การเรียนการสอนที่กระตุ้นและหนุนให้เกิดศักยภาพดังกล่าว จึงต้องมีการอภิปราย ถกเถียง ใช้เหตุผล และสติปัญญาโต้แย้งกัน ครูเป็นผู้นำในการอภิปราย ตั้งประเด็น และช่วย ให้มีการอภิปรายถกเถียงกัน ผู้เรียนจะได้พัฒนาสติปัญญาของตนได้อย่างเต็มที่

ปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม (Progressivism)

ปรัชญาิรันตรนิยมนี้ถือกำเนิดขึ้น เพื่อต่อต้านแนวคิดดั้งเดิมที่การศึกษามักเน้นแต่เนื้อหา สอนให้ ท่องจำเพียงอย่างเดียว ทำให้เด็กพัฒนาด้านสติปัญญาอย่างเดียว ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่มี

ความกล้า และความมั่นใจในตนเอง ประกอบกับมีความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ทำให้เกิดแนวความคิดปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยมขึ้น เกิดขึ้น โดย ฟรานซิส ดับเบิลยู พาร์คเกอร์ (Francis W. Parfer) ได้เสนอให้มีการปฏิรูปการศึกษาเสียใหม่ เพราะการเรียนแบบเก่าเข้มงวด ต่อมา จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ได้นำแนวคิดนี้มาทบทวนใหม่ ต่อมา มีผู้สนับสนุนมากขึ้น จึงตั้งเป็นสมาคมการศึกษาแบบพัฒนาการนิยม และนำแนวคิดไปใช้ในโรงเรียนต่างๆ

1. แนวความคิดพื้นฐาน ปรัชญาพัฒนาการนิยม มีพื้นฐานมาจากลัทธิประจักษ์วาท ซึ่งเกิดในประเทศอังกฤษ ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 สาระสำคัญของความเป็นจริง และการแสวงหาความรู้ที่ไม่หยุดนิ่ง แต่จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และสิ่งแวดล้อม บุคคลสามารถแสวงหาความรู้ได้จากประสบการณ์ ประสบการณ์จะนำไปสู่ความรู้ และความรู้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ปรัชญานี้เน้นกระบวนการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์

2. แนวคิดทางการศึกษา ผู้เรียนจึงควรได้เรียนรู้ในสิ่งที่เหมาะแก่วัยของเขา และสิ่งที่จัดให้ผู้เรียนควรจะเป็นไปในทางที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ ที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจปัญหาชีวิต และสังคมในปัจจุบัน และหาทางปรับตัวให้เข้ากับภาวะที่เป็นจริงในปัจจุบัน กระบวนการเรียนการสอน เป็นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด การเรียนเป็นเรื่องการกระทำมากกว่ารู้ จึงให้ผู้เรียนลงมือกระทำเพื่อให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ การกระทำ ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้

ปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยม (Reconstructionism)

ผู้นำของกลุ่มนักคิดกลุ่มนี้ ได้แก่ จอร์จ เอส เค๊าท์ (George S. Counts) ที่พยายามจะแก้ปัญหาดังกล่าวโดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคม ผู้ที่วางรากฐานและตั้งทฤษฎีปฏิรูปนิยม ได้แก่ ซีโอดอร์ บรามเมลด์ (Theodore Brameld) ในปี ค.ศ. 1950 โดยได้เสนอปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยม เพื่อปฏิรูปสังคม

1. แนวความคิดพื้นฐาน ปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยม มีความเชื่อว่า ความรู้ความจริง เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ความรู้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา ผู้เรียนมิได้เรียนเพื่อมุ่งพัฒนาตนเองเพียงอย่างเดียว แต่เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาสังคมให้สังคมเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เน้นการสร้างสังคมขึ้นใหม่ เพราะที่สังคมขณะนั้นมีปัญหาต่างๆมากมาย การศึกษาจึงมีบทบาท ในการเป็นเครื่องมือสร้างสังคมและวัฒนธรรมที่ดีงามขึ้นมาใหม่ เป็นสังคมในอุดมคติที่มีความเพียบพร้อม

2. แนวคิดทางการศึกษา การศึกษาจะต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และมุ่งมั่นที่จะสร้างสังคมอุดมคติขึ้นมา ให้เหมาะสมกับพื้นฐานทางวัฒนธรรมและภาวะทางเศรษฐกิจของโลกยุคใหม่

การเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และลงมือประทำเอง สามารถมองเห็นปัญหา และเข้าใจเรื่องราวต่างๆด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น วิธีการทางวิทยาศาสตร์ วิธีการ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหา เป็นเครื่องมือ

ปรัชญาการศึกษาอัตถิภาวนิยม (Existentialism)

ปรัชญานี้เกิดขึ้น เนื่องจากความรู้สึกที่ว่า มนุษย์กำลังสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง การศึกษาที่มีอยู่สอนให้ผู้เรียนอยู่ในกรอบของสังคมที่จำกัดเสรีภาพ ผู้ให้กำเนิดแนวความคิดนี้ได้แก่ ซอเร็น คีร์เคอร์การ์ด (Soren Kierkegard) นักปรัชญาชาวเดนมาร์ก เขาได้เสนอความคิดว่า ทุกคนควรสร้างปรัชญาของตนเองจากประสบการณ์ ไม่มีความจริงนิรันดร์ให้ยึดเหนี่ยวเป็นสรณะตายตัว ความจริงที่แท้ คือ สภาพของมนุษย์

1. แนวความคิดพื้นฐาน ปรัชญานี้มีความสนใจและความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับการมีชีวิต อยู่จริงของมนุษย์ มนุษย์จะต้องเข้าใจและรู้จักตนเอง ทุกคนมีเสรีภาพที่จะเลือกตัดสินใจ ในการกระทำ แต่จะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำนั้น ปรัชญาอัตถิภาวนิยมนี้ ส่งเสริมให้มนุษย์ ความเป็นตัวของตัวเอง แต่ก็ไม่มองข้ามเสรีภาพของคนอื่น

2. แนวคิดทางการศึกษา การศึกษาตามปรัชญาอัตถิภาวนิยม จึงส่งเสริมให้มนุษย์ แต่ละคนรู้จักพิจารณาตัดสินใจสภาพ และเจตจำนงที่มีความหมายต่อการดำรงชีวิต การเรียนการสอน เน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด ให้ผู้เรียนพบความเป็นจริงด้วยตนเอง การเรียน จะต้องเรียนรู้จากสิ่งภายในก่อน โดยรู้ว่าตัวเองพอใจอะไร มีความต้องการอะไร แล้วเลือกเรียน ในสิ่งที่พอใจหรือต้องการ จะเน้นการมีส่วนร่วมเป็นสำคัญในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า จากการศึกษาปรัชญาการศึกษาขั้นต้น ผู้วิจัยเห็นความสำคัญที่สามารถนำมา ประยุกต์ใช้กับงานวิจัย เรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ปรัชญา พัฒนาการนิยม โดยการเรียนการสอนยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้นักเรียนมีบทบาทมากที่สุด การเรียนเป็นเรื่องการกระทำ ให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ และเป็นวิถีทางให้เกิด การเรียนรู้ที่ใหม่กว่าต่อไป ไม่มีที่สิ้นสุด

หลักจิตวิทยาการเรียนรู้

จิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยาการศึกษา เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษา เป็นการนำเอาหลักจิตวิทยามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอน เพื่อจะได้ เข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้น จิตวิทยาการศึกษาจึงเกี่ยวข้องกับสถานการณ์การเรียนรู้

การเรียนการสอน ซึ่งเนื้อหาวิชาจึงเน้นถึงการเรียนรู้ แรงจูงใจ การพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ลักษณะธรรมชาติของผู้เรียน สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ นอกจากนั้น ยังได้นำความรู้มาทำการวิจัยถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ตลอดจนพัฒนาการทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (จินตนา เหมทานนท์, 2546, น.23)

ครูผู้สอนมีบทบาทมากที่จะสอนให้ได้ผล ถ้าผู้สอนไม่เข้าใจหลักจิตวิทยาการเรียนรู้อาจทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจจิตวิทยาที่เกี่ยวกับผู้เรียน ดังต่อไปนี้

วารภรณ์ เหลี่ยมไธสง (2542, น.12 – 20) จิตวิทยาที่สำคัญที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึง ได้แก่

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) การเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก สภาพแวดล้อมของเด็กมีส่วนสำคัญต่อการศึกษา เด็กที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันย่อมมีทักษะต่างกันและมีความสามารถในการรับรู้ที่ต่างกัน

2. ความพร้อมในการเรียน ความพร้อมคือสภาพความเจริญเติบโตของร่างกายและความสนใจที่จะรับรู้สิ่งที่ครูสอนให้ ซึ่งองค์ประกอบของความพร้อมของเด็ก มีดังนี้

2.1 วุฒิภาวะ (Maturation) คือความพร้อมที่จะรับรู้เรื่องราวต่างๆ ตามอายุของเด็ก ยิ่งมีอายุมากขึ้นความพร้อมที่จะรับรู้จะมีมากขึ้น

2.2 ประสบการณ์เดิม (Experience) หมายถึง ประสบการณ์ที่เด็กมีอยู่ก่อนที่จะรับรู้ สิ่งที่ครูสอนให้จะทำให้เด็กได้รับรู้เร็วขึ้น

2.3 ความสัมพันธ์ของบทเรียนกับตัว หมายถึง จัดบทเรียนที่มีธรรมชาติสัมพันธ์กับความสนใจของเด็ก เด็กจะรับรู้เร็วขึ้น

3. กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) การเรียนรู้คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งมีผลมาจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ที่มีผลต่อความเจริญงอกงามของบุคคลทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา บุคคลจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

4. เป้าหมายของการเรียนรู้ (Purposeful Learning) การตั้งเป้าหมายก่อนการสอนเป็นสิ่ง ที่จำเป็นอย่างยิ่งเพื่อจะได้ดำเนินการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เป็นการกระตุ้นความสนใจในบทเรียนให้มากขึ้น เมื่อนักเรียนว่าจุดมุ่งหมายของการเรียนคืออะไร เรียนแล้วจะได้รับสาระ ประโยชน์อย่างไร ดังนั้น ครูผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไว้ในแต่ละบทเรียน วิธีที่ดีที่สุดอีกประการหนึ่ง คือให้นักเรียนช่วยกันตั้งเป้าหมายในการเรียนแต่ละเรื่องไว้

5. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise) “กฎแห่งการฝึก” ของธอร์นไดค์ ซึ่งมีใจความว่า “ถ้าได้มีการฝึกหรือกระทำซ้ำอยู่เสมอ จะทำให้สิ่งเร้าและการตอบสนองมีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคงขึ้นและการเรียนรู้จะคงอยู่ต่อไป” อย่างไรก็ตามกฎแห่งการฝึกนี้

จะได้ผลดียิ่งขึ้น ถ้าครูผู้สอนวิชาประเภททักษะจะได้คำนึงถึง “กฎแห่งการใช้และการไม่ใช้” หรือ “กฎแห่งการนำไปใช้” (The Law of Use and Disuse) ควบคู่ไปด้วยกับการฝึกทักษะ เพราะทักษะต่างๆ แม้จะฝึกฝนไว้แล้วเป็นอย่างดี ถ้าหากไม่นำเอาไปใช้บ่อยๆ ในไม่ช้าก็อาจจะลืมเลือน หรือขาดประสิทธิภาพลงไปได้ ดังนั้น ครูจึงควรรหาโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะ อยู่เป็นประจำ จนเป็นนิสัย

6. การเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Learning by Doing) ซึ่งจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) บิดาแห่งการศึกษาแผนใหม่ กล่าวว่า “คนเราเรียนรู้ด้วยการกระทำและด้วยอุปกรณ์การสอนที่มีประสิทธิภาพ” จากคำกล่าวนี้ได้ทำให้มีวิธีสอนหรือกิจกรรมต่างๆ พร้อมอุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ดังนั้นนักเรียนจึงควรเรียนด้วยการกระทำด้วยตนเองโดยใช้อุปกรณ์หรือสื่อต่างๆ จึงจำเป็นที่จะต้องฝึกบ่อยๆ จนเกิดเป็นอัตโนมัติและนั่นคือการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น วิธีสอนหลายๆวิธี โดยเฉพาะวิธีที่เน้นการฝึกด้วยการกระทำหรือกิจกรรมต่างๆ ควรจะนำมาปรับให้เข้ากับสภาพห้องเรียน นักเรียนก็สนุกสนานและมีทัศนคติที่ดี

7. กฎแห่งผล (Law of Effect) ซึ่งธอร์นไคค์ (Thorndike) กล่าวว่าผลแห่งปฏิกิริยาตอบสนองใดเป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำกิจกรรมนั้นซ้ำอีกแต่ผลของปฏิกิริยาใด ไม่เป็นที่พอใจ บุคคลจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำปฏิกิริยานั้นซ้ำอีกตามกฎข้อนี้ครูควรตรวจสอบผลการทำงานของนักเรียนเมื่อนักเรียนเห็นว่าการทำงานจริงจัง และทราบผลการเรียนของตนออกมาสม่ำเสมอเห็นข้อดีและข้อด้อยของตนเอง ย่อมเกิดกำลังใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน และแสวงหาวิถีทางที่ถูกต้องในทางภาษาต่อไป

8. กฎแห่งการนำไปใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้จะเกิดผลดี เมื่อนำความรู้นั้นไปใช้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชานั้นอยู่กับการฝึกฝนและการนำไปใช้ ถ้าฝึกฝนไว้ดีแล้ว แต่ไม่มีโอกาสใช้ก็จะลืม ในการจัดการเรียนการสอน ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนบ่อยๆ เพราะเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนบ่อยๆ จะเกิดความคล่องแคล่วหรือเกิดทักษะ เช่น ให้นักเรียนฝึกพูดข้อความที่มีลักษณะสั้นๆ บ่อยๆ นักเรียนจะเป็นคนที่กล้าพูด

9. กฎแห่งแรงจูงใจ (Law of Motivation) ภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนมักไม่ให้ความสนใจหรือให้ความสนใจน้อย เพราะนักเรียนต่างคิดว่าเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว ใช้อยู่เป็นประจำ ดังนั้น การสอนที่จะได้ผลต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสำคัญ แรงจูงใจที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้คือ

9.1 บุคลิกภาพของครู

9.2 วิธีสอน

9.3 ความสำเร็จผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน

- 9.4 การยกย่องชมเชยหรือการตำหนิ
- 9.5 สื่อการเรียน
- 9.6 การได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม
- 9.7 การได้มีโอกาสเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น
- 9.8 ผลงานที่มีโอกาสได้รับการเผยแพร่

10. การเสริมกำลังใจ (Reinforcement) การเสริมกำลังใจ เป็นการทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ตนทำอะไรถูกต้องเหมาะสมแล้วได้รับคำชมเชย การเสริมกำลังใจทำได้โดยการพูดคุยยกย่อง ชมเชย การให้รางวัล การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และการสนับสนุนให้ทำ เมื่อทราบว่านักเรียนมีความสามารถ

จิตวิทยาพัฒนาการ (Development Psychology)

จรรยา สุวรรณทัต (2547, น.230) กล่าวว่า จิตวิทยาพัฒนาการเป็นจิตวิทยาที่ศึกษาความสามารถในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่ปฏิสนธิเกิดจนกระทั่งแก่และตาย มุ่งศึกษาว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีการพัฒนาทางจิตใจอย่างไร เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับลักษณะพฤติกรรมที่พบในอายุต่าง ๆ กัน และมีหลักการทั่วไป ที่จะอธิบายกระบวนการของการพัฒนา รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ต่างๆ ของการพัฒนา จิตวิทยาพัฒนาการจึงรวมจิตวิทยาของวัยต่าง ๆ เอาไว้ ซึ่งได้แก่ วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยสูงอายุ

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2549, น. 4) กล่าวว่า จิตวิทยาพัฒนาการ เป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ ในด้านต่างๆ ซึ่งอาจแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 4 กลุ่มคือ ร่างกาย สังคม อารมณ์ และความคิดสติปัญญาในวัยต่างๆ ตั้งแต่จุดปฏิสนธิจนถึงจุดจบของชีวิต ครอบคลุมพฤติกรรมที่มองเห็นได้ง่าย ชัดเจน และพฤติกรรมที่มองเห็นได้ยาก ไม่ชัดเจน ทั้งการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณและคุณภาพที่เป็นไปในแง่ความเจริญเติบโต (growth) และความเสื่อมถอย (decline) ทั้งการเปลี่ยนแปลงที่ง่าย ๆ ชธรรมดา และการเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อน

สุพล บุญทรง (2543, น. 6) กล่าวว่า จิตวิทยาพัฒนาการ เป็นวิชาที่ว่าด้วยพฤติกรรมอันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลง ซึ่งได้แก่ การเปลี่ยนแปลงขนาดและรูปร่าง การมีลักษณะใหม่ และการมีความสามารถใหม่ๆ เกิดขึ้น รวมทั้ง การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในทางที่เสื่อมลง ตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนถึงวัยชรา โดยแยกศึกษาเป็น 4 ด้านคือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

ขั้นของพัฒนาการและลักษณะเด่นเฉพาะวัย

นักจิตวิทยาส่วนมากแบ่งวัยของมนุษย์ออกเป็น 8 วัย แต่ละวัยมีลักษณะเด่นๆ ดังนี้

1. วัยก่อนคลอด นับตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิจนถึงคลอด เป็นเวลาประมาณ 9 เดือน ลักษณะเด่นเฉพาะของวัยนี้คือ ความเจริญเติบโตทางร่างกายและระบบประสาทที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเทียบกับวัยอื่นๆ เด็กจะได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ไวมาก
2. วัยทารกแรกเกิดและวัยทารกตอนปลาย นับตั้งแต่คลอดจนถึงประมาณ 2 – 3 ปี ลักษณะเด่นเฉพาะวัย คือการปรับตัวและเรียนรู้ที่จะมีชีวิตภายใต้สิ่งแวดล้อมใหม่นอกครรภ์มารดา เริ่มฝึกประสาททุกส่วน พัฒนาการทางกาย ทักษะการเคลื่อนไหว ความเข้าใจภาษา และภาษาพูด พัฒนาอย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่สำคัญที่สุดคือเริ่มพัฒนาภาษาพูด
3. วัยเด็กตอนต้น หรือเด็กก่อนวัยเรียน หรือเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 3 – 6 ปี พฤติกรรม ที่เด่นในช่วงวัยนี้คือ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ตามความประสงค์ทุกอย่าง พัฒนาความคิดเข้าขั้น การคิดก่อนเหตุผล (Pre-operational Stage) รู้จักคบเพื่อนร่วมวัย ตระหนักถึงเพศของตน อยากเป็นอิสระ ชอบปฏิเสธและอาจคือ เด็กจะเริ่มเข้าโรงเรียนอนุบาล
4. วัยเด็กตอนกลาง หมายถึง เด็กอายุตั้งแต่ 6 ขวบถึง 12 ขวบ ลักษณะเด่นของเด็กวัยนี้คือ พัฒนาการทางสังคมกับคนวัยเดียวกันก้าวหน้ามาก ชอบออกกำลังกาย ชอบเรียนวิชาพลศึกษา รู้จักคิดเป็นเหตุผล คิดเชิงรูปธรรม และคิดทางคณิตศาสตร์
5. วัยรุ่น เริ่มตั้งแต่อายุ 12 – 20 หรือ 25 ปี ลักษณะเด่นของวัยนี้คือ มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่รวดเร็ว และมีผลทางสังคมและบุคลิกภาพของเด็ก เป็นระยะเริ่มวัยเจริญพันธุ์ เพื่อนมีอิทธิพลต่อเด็กมากขึ้นทุกด้าน เริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศ มีแรงจูงใจที่จะค้นหาตนเอง เริ่มคิดได้ในทุกรูปแบบของความคิด คิดเชิงนามธรรม และคิดแบบวิทยาศาสตร์ได้กว้างและลึก บางครั้งอาจมีช่องว่างระหว่างวัยกับผู้ปกครอง
6. วัยผู้ใหญ่ตอนต้น เริ่มแต่อายุ 20 หรือ 25 ปีไปจนถึง 40 ปี พฤติกรรมประจำวัยที่เด่น ได้แก่ การเริ่มประกอบอาชีพ ส่วนมากเข้าสู่ชีวิตสมรสและมีบุตร มีการปรับตัวให้เหมาะกับชีวิตครอบครัว อารมณ์ลดความรุนแรง คิดได้ทุกรูปแบบและรอบคอบขึ้น บางคนอาจประสบวิกฤติในชีวิต
7. วัยกลางคน คือวัยระหว่าง 40 ปีไปจนถึง 60 หรือ 65 ปี ร่างกายเริ่มเสื่อมสมรรถภาพ รวมทั้งความสามารถทางเพศ ผู้หญิงมักประสบความยุ่งยากทางกายและใจในระยะต้นของการหมดประจำเดือน ผู้ประกอบอาชีพมักประสบความรุ่งเรืองเต็มที่ของอาชีพ วิกฤติการณ์วัยกลางคน ยังอาจมีได้ในการงาน ในครอบครัว และการเลี้ยงดูลูก จะต้องมีการปรับตัวใหม่ วุฒิภาวะทางจิตใจเจริญเต็มที่ ตอนปลายของวัยเป็นระยะเกษียณอายุ ทำให้เกิดปัญหาการปรับตัวอีกครั้งหนึ่ง

8. วัยสูงอายุ คือตั้งแต่อายุ 60 หรือ 65 ปี ไปจนตลอดชีพ สมรรถภาพทางกาย ยิ่งเสื่อมถอยลงไปอีก ถ้าเป็นคนที่โรคก็จะเกิดความทุกข์ร้อนมาก ทางอารมณ์นั้นกระทบกระเทือนจากการต้องเลิกประกอบอาชีพและมักจะพบการพลัดพรากจากกันของกลุ่มสมรส เพื่อนสนิท ตลอดจนลงเรื่อยๆ ต้องปรับตัวต่อบทบาทในครอบครัว เพราะถ้าอยู่ร่วมกับลูกหลานจะต้องเป็นผู้อาศัยไม่ใช่ฐานะหัวหน้าครอบครัวเหมือนสมัยก่อน ความสนใจมักมุ่งไปสู่ศาสนาและปรัชญา ถ้ามีพัฒนาการสมวัยมาตามลำดับ และสามารถยอมรับสภาพการณ์และฐานะของตนอย่างมีเหตุผล ก็จะเป็นคนชราที่มีความสุขได้จนตลอดชีพ

ลักษณะพัฒนาการเด็ก (วัยเด็ก)

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2548, น.84) กล่าวว่า วัยเด็กหรือวัยเตรียมตัวเพื่อเป็นวัยรุ่นอยู่ในช่วงอายุ 6-12 ปี หรือ 13 ปี พัฒนาการด้านต่างๆ ซ้ำกว่าเดิมเล็กน้อย แต่สามารถรับผิดชอบตนเองในด้านต่างๆ ได้ พัฒนาการด้านสังคม ขยายขอบข่ายกว้างขวางขึ้นเรียนรู้ที่จะเล่น และทำงานร่วมกับเพื่อนในวัยเดียวกัน รู้จักให้คามร่วมมือกับผู้อื่น และสร้างมิตรภาพกับบุคคลในวัยต่างๆ เด็กในวัยนี้มีลักษณะพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาดังนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย

การเจริญเติบโตทางร่างกายของเด็กวัยนี้ช้ากว่าเด็กปฐมวัย แต่ในตอนปลายของวัยนี้ เด็กที่มีพัฒนาการเร็วอาจจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นบ้างแล้ว โดยเฉพาะเด็กหญิงที่มีการเจริญเติบโตทางร่างกายเร็วกว่าเพื่อนวัยเดียวกันมักจะมีปัญหาทางการปรับตัว รู้สึกว่าตนเองโตกว่าเพื่อนและมีการแยกตัว แต่เด็กชายที่มีการเจริญเติบโตเร็วกว่าเพื่อนในวัยเดียวกันสามารถปรับตัวได้ดี ลักษณะพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กวัยนี้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ส่วนสูงและน้ำหนัก รูปร่างลักษณะของเด็กวัยนี้จะขยายออกทางส่วนสูงมากกว่าส่วนกว้าง โดยปกติเด็กจะมีส่วนสูงเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยปีละ 2-3 นิ้ว และมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ย ปีละ 3-6 ปอนด์ อัตราการเจริญเติบโตลดลง แขนขาจะเจริญเติบโตเร็วกว่าลำตัว ทำให้มองดูเก้งก้าง แม้เด็กหญิงจะโตเร็วกว่าเด็กชายแต่น้ำหนักและส่วนสูงของเด็กชายจะมากกว่าเด็กหญิงเล็กน้อย

1.2 สัดส่วนของร่างกาย ลักษณะสัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนแปลงใกล้เคียงกับลักษณะของผู้ใหญ่มากขึ้น แขนขายาว ลำตัวแบน รูปร่างเปลี่ยนแปลงทำให้หน้า คูแปลกไป

1.3 พัฒนาการของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อเด็กเจริญเติบโตขึ้นเคลื่อนไหวได้อย่างคล่องแคล่ว มีความสามารถในการปีนป่ายและควบคุมให้เป็นไปตามความต้องการได้ ชอบออกกำลังกาย วิ่ง กระโดด ปีนป่าย ต่อสู้ รวมทั้งชอบเคลื่อนไหวท่าทางแบบแปลกๆ ใหม่ๆ โดยไม่คำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้น บางครั้งมีอุบัติเหตุทำให้เจ็บตัว

2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม

เด็กวัยนี้เริ่มรู้จักแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม โดยการเข้าใจอารมณ์ของตนเอง และผู้อื่น รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองได้บ้าง ผู้ใหญ่ต้องช่วยเหลือโดยเปิดโอกาสให้เด็กเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อให้เด็กได้ปรับปรุงการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางอารมณ์ ในลักษณะที่สังคมยอมรับ ซึ่งมีความสำคัญมากต่อการมีสุขภาพจิตที่ดีของเด็ก บางคนยังกลัวสัตว์บางชนิด กลัวที่สูง กลัวความมืด แต่ที่เด็กวัยนี้กลัวมากที่สุดคือกลัวที่จะแตกต่างจากเพื่อน ลักษณะทางอารมณ์ของวัยเด็กอาจสรุปได้ดังนี้

2.1 สามารถรักษาอารมณ์ได้ดีพอควร ไม่โกรธง่ายและหายเร็ว

2.2 เมื่อโกรธจะหาทางออกโดยใช้เสียง ไม่มีพฤติกรรมแบบต่อสู้ บางคนอาจคิดวางแผนแก้แค้นเจียบๆ แต่ไม่ทำจริง ชอบพุดร่าพันกับสัตว์เลี้ยง

2.3 ระมัดระวังตนไม่กระทำใ้คนอื่นกระทบกระเทือนใจ

2.4 กลัวไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ไม่ต้องการเด่นหรือดีกว่าเพื่อน

2.5 ชอบการยกย่องแต่ไม่ชอบการเปรียบเทียบ

2.6 ต้องการความอบอุ่นมั่นคงในหมู่คณะและครอบครัว

2.7 เปลี่ยนแปลงอารมณ์ความรู้สึกได้ง่ายและรวดเร็ว เช่น ตอนเช้าอยากทำการบ้าน อาจเปลี่ยนเป็นนอนเล่นแทน

2.8 บางครั้งทำตัวเป็นผู้ใหญ่ แต่บางครั้งยังมีความเป็นเด็ก ซึ่งมีลักษณะขัดแย้งกันทางอารมณ์ ทำให้ครอบครัว ต้องคอยเอาใจใส่ดูแลและให้การช่วยเหลือแนะนำเมื่อเด็กต้องการ

อย่างไรก็ตาม เด็กวัยนี้ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์มากขึ้น จึงค่อยๆ เปลี่ยนความรู้สึก ความสนใจในตนเอง หรือยึดเอาตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง หันมาสนใจกลุ่มมากขึ้น เพราะต้องการใ้คนอื่นพอใจและยอมรับตนเอง เด็กยังคงมีอารมณ์โกรธ กลัว อิจฉา รัก สงสาร อยากรู้อยากเห็นเหมือนช่วงปฐมวัย แต่เด็กวัยนี้จะมีความเครียดมากขึ้นเนื่องจากสาเหตุหลายอย่าง เช่น ต้องรับผิดชอบมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างเกิดขึ้นกับร่างกาย ต้องแข่งขันกันมากขึ้น

สำหรับพัฒนาการด้านสังคม เด็กวัยนี้ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางลดลง ทำให้ปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้ดีขึ้น ทั้งเพื่อนวัยเดียวกันและผู้ใหญ่ มีสังคมพิเศษเฉพาะของตน ชอบรวมกลุ่มตามเพศ กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ทัศนคติ และค่านิยมของเด็กวัยนี้มาก และจะเพิ่มความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ จนถึงขีดสูงสุดในวัยรุ่น เด็กที่สามารถปรับตัวได้ดีในวัยนี้จะไม่มีปัญหาด้านการปรับตัวเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่

เด็กวัยนี้เริ่มใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน และเริ่มให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือมากขึ้น เพื่อนจะเป็นทั้งผู้ให้แรงเสริม ประเมินพฤติกรรมให้คำติชม รวมทั้งการเป็นต้นแบบบทบาททางเพศ ดังนั้น เพื่อนจึงมีอิทธิพลกับเด็กวัยนี้มาก

สำหรับความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมและกฎเกณฑ์ของวัยนี้ เด็กจะยึดถือกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด เมื่อโตขึ้นเด็กจะเห็นว่ากฎเกณฑ์เป็นข้อตกลงระหว่างคน ตั้งแต่สองคนขึ้นไปสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เด็กจะพิจารณาความตั้งใจของผู้กระทำผิดในการตัดสินความผิด

3. พัฒนาการด้านสติปัญญา

เด็กวัยนี้มีพัฒนาการด้านสติปัญญาที่พือาเจต์เรียกว่า “ปฏิบัติการด้านรูปธรรม” (Concrete Operation) เด็กสามารถคิดเหตุผลเชิงตรรกะได้ สามารถรับรู้สิ่งแวดล้อมได้ตามความเป็นจริง สามารถพิจารณาเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาที่หลากหลายได้ โดยเฉพาะในการจัดของเป็นกลุ่ม นอกจากนี้เด็กยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับความคงตัวของสสาร มีความเข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงรูปร่างภายนอกของสสารไม่มีผลต่อสภาพเดิม ปริมาณน้ำหนัก และปริมาตร

ในวัยเด็กเป็นช่วงเวลาที่สติปัญญาพัฒนาอย่างเต็มที่ เด็กสามารถแสดงความสามารถออกมาให้เห็นได้หลายทาง สามารถคิดกลับไปกลับมาได้ แก้ปัญหาโจทย์เลขได้ แต่การเข้าใจปัญหาต่างๆ ยังไม่พัฒนาเต็มที่

สำหรับพัฒนาการด้านภาษาและการใช้สัญลักษณ์ เด็กเริ่มเข้าใจกฎเกณฑ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผล และเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆทางคณิตศาสตร์ ภาษา มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสามารถอธิบายได้ เด็กสนใจคำโคลงหรือคำกลอน ที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกัน หรือปัญหาต่างๆ ที่ต้องแก้ด้วยความคิด เหตุผล ถ้าเด็กสามารถแก้ไขปัญหาได้ จะเกิดความภาคภูมิใจและมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ผู้ใหญ่ควรหาทางช่วยเหลือและสนับสนุนให้เด็กมีพัฒนาการทางสติปัญญาอย่างเหมาะสมกับความสามารถของเด็กแต่ละคน และควรสร้างเสริมให้เด็กมีคุณลักษณะที่ดี เช่น การให้ความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความคิดเชิงเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

สรุปได้ว่า จากการศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ ผู้วิจัยเห็นความสำคัญที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนจินตนาการร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้ด้วยการกระทำ ซึ่งเน้นการเรียนรู้ที่ปฏิบัติจริง ฝึกคิด ฝึกลงมือทำ ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ เน้นผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการกระทำของตนเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์โดยตรง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีสาระดังนี้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความ เป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการ ประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐาน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐาน ของความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษา อย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนอง การกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษา ที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้ เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีวินัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นใน วิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ นั้น จะช่วย ให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรม ในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้เข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และ สังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด สร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือ สารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรค ต่างๆที่เผชิญได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล
4. ความสามารถในการทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้ เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองในด้าน การเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

1. คณิตศาสตร์ การนำความรู้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหา การดำเนินชีวิต และศึกษาต่อ การมีเหตุผล มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์
2. ภาษาไทย ความรู้ ทักษะ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การชื่นชมการเห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ
3. วิทยาศาสตร์ การนำความรู้ และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ ใน การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และจิตวิทยาศาสตร์
4. ภาษาต่างประเทศ ความรู้ ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรมในการใช้ ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ
5. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลก อย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองที่ดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ความรักชาติ และภูมิใจในความเป็นไทย
6. สุขศึกษาและพลศึกษา ความรู้ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพ พลานามัยของตนเองและผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธี และ ทักษะในการดำเนินชีวิต
7. ศิลปะ ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่ม จินตนาการ สร้างสรรค์งานศิลปะ สุนทรียภาพและการเห็นคุณค่าทางศิลปะ
8. ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี ความรู้ ทักษะ และเจตคติในการทำงาน การจัดการ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการใช้เทคโนโลยี

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพ นำความรู้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหาในการดำเนิน ชีวิต และการศึกษาต่อ มีวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย ใช้ภาษาไทยถูกต้อง และสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ นำความรู้ ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ได้อย่างมีเหตุผล เป็นพลเมืองที่ดี ดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่น รักษาสุขภาพ

พลาณามัยอย่างถูกวิธี และรู้จักคิดริเริ่มอย่างสร้างสรรค์ สามารถนำเทคโนโลยีมาพัฒนาตนเอง และสังคมได้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มี 8 กลุ่มสาระ และยึดตามหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ในการกำหนดสาระการเรียนรู้นั้น สามารถยืดหยุ่นได้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน แต่ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตร 2551

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐานที่ 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานที่ 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐานที่ 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐานที่ 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานที่ 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความ ที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา อธิบายความหมายโดยนัย และแยกข้อเท็จจริง และ

ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง
 ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
 และครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เขียนย่อความจาก
 เรื่องที่อ่าน เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่อง
 ตามจินตนาการ กรอกแบบรายการต่างๆ พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึก ตั้งคำถาม
 และตอบคำถามเชิงเหตุผล วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ พุดรายงานเรื่อง หรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า
 จากเรื่องที่ฟัง และดู ระบุชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค จำแนกส่วนประกอบของประโยค
 เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น ใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
 แต่งบทร้อยกรอง ใช้สำนวน สรุปเรื่อง และระบุความรู้ และข้อคิด และอธิบายคุณค่าจากวรรณคดี
 หรือวรรณกรรมที่อ่าน และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า
 ตามความสนใจ เพื่อให้เกิดทักษะการอ่านออกเสียง การอ่านในใจ การตีความ การเขียนสะกด
 การเขียนสื่อสาร การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพุดสื่อสาร การแต่ง
 บทประพันธ์ และการวิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรม ความซาบซึ้งและภาคภูมิใจในภาษาไทย
 ความมีเหตุผล มีมารยาทในการฟัง พุด อ่าน เขียน และมีนิสัยรักการอ่าน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สาระที่ 2 เรื่องการเขียน ซึ่งประกอบด้วย การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 เป็นการเขียนจากแนวคิดที่แปลกใหม่ โดยอาศัยจินตนาการจากความคิด แล้วถ่ายทอดความรู้สึก
 นึกคิดออกมาเป็นตัวหนังสืออย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยจะนำเสนอเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อไป

การสอนซินเนคติกส์

1. ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)

กรมวิชาการ (2543, น.3) ได้ให้ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ไว้ว่า
 เป็นการเชื่อมเข้าด้วยกันของสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

สุวิทย์ มูลคำ (2547, น.113) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ
 ซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน และการคิดร่วมกัน
 เป็นกลุ่ม จัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบ

วีเวอร์ และพริન્ซ์ (Weaver and Prince, 1990, p.87 อ้างถึงใน นงนุช ชาญวิทิตกุล, 2545,
 น.17) กล่าวถึงการสอนด้วยวิธีซินเนคติกส์ว่า เป็นกระบวนการการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์
 ซึ่งนำมาให้ผู้มีส่วนร่วมสามารถดำเนินการจากวิเคราะห์ปัญหา ไปจนถึงการสร้างและพัฒนา
 ความคิดใหม่ๆ หัวใจในการทำความเข้าใจกับกระบวนการดังกล่าว จะพบได้ในชื่อของ
 กระบวนการนั่นเอง ซึ่งมาจากรากศัพท์ในภาษากรีก คือ Syn หมายถึง นำมาร่วมกัน และEctics

หมายถึง ส่วนประกอบที่หลากหลาย ซึ่ง Synectics นั้น ดำเนินการโดยอาศัยหลักการที่ว่า การใช้ความสามารถอันน่าอัศจรรย์ของสมองในการเชื่อมโยงความคิดที่ดูเหมือนจะไม่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกัน

ดังนั้น จึงสามารถสรุปความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ได้ว่าเป็นเทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบตามลำดับขั้นตอนจากสิ่งที่คุ้นเคยไปจนถึงสิ่งที่ไกลตัว

2. วัตถุประสงค์ของวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

สุวิทย์ มูลคำ (2547, น.114) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานที่แปลกใหม่ การคิดที่อิสระในหลายๆวิธีการ

2. เพื่อฝึกความกล้าในการแสดงออก การแสดงความคิดที่ไม่เหมือนผู้อื่น

3. เทคนิคการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบซินเนคติกส์นี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า

3.1 การนำกระบวนการของความคิดสร้างสรรค์มาใช้อย่างรู้ตัว ผนวกกับการให้เครื่องมือเพื่อใช้ในการคิดสร้างสรรค์ จะช่วยให้บุคคลหรือกลุ่มเกิดความคิดสร้างสรรค์ ขึ้นได้

3.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึกสำคัญมากกว่าด้านสติปัญญา และการไม่มีเหตุผลสำคัญเท่ากับการใช้เหตุผล กล่าวคือ การไม่มีเหตุผลทำให้คนไม่คิดอยู่กับกรอบและทำให้เปิดกว้างยอมรับสิ่งต่างๆเป็นอย่างมาก ความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องของการใช้อารมณ์มากกว่าการใช้สติปัญญา

3.3 เราต้องรู้จักใช้อารมณ์และความไม่มีเหตุผลของตน เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาโดยวิธีการแปลกใหม่ยิ่งขึ้น

3. แนวคิดของการสอนแบบซินเนคติกส์กับความคิดสร้างสรรค์

การสอนแบบซินเนคติกส์เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่ง บรูซ จอยซ์ และคณะ (Bruce Joyce, 1992) กล่าวว่า ซินเนคติกส์เป็นวิธีสอนพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง ซึ่งคิดค้นในปี ค.ศ. 1961 โดย Gordon และผู้ช่วยของเขา

รูปแบบการสอนนี้มีความเชื่อพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. ความคิดสร้างสรรค์เกิดขึ้นอยู่เสมอ และมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์

2. กระบวนการของความคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่สิ่งลึกลับซับซ้อน แต่สามารถอธิบายและฝึกฝนคนให้มีระดับความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นได้

3. การคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นในศาสตร์วิชาการสาขาต่างๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือวิศวกรรมศาสตร์ ศาสตร์เหล่านี้ จำเป็นต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญาเข้ามาเกี่ยวข้องในการคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น

4. การคิดสร้างสรรค์ของคนคนเดียวหรือกลุ่มคน มีลักษณะใกล้เคียงกันมาก ทั้งกระบวนการคิดและผลงานที่ได้

สรุปได้ว่า การสอนแบบซินเนคติกส์เกิดจากการนำกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถพัฒนาได้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้

4. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

โดยอาศัยกิจกรรมการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย เป็นหลักกิจกรรม มี 5 วิธีด้วยกัน

1. การเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น

ศุวิทย์ มูลคำ (2547, น.116) กล่าวว่า การเปรียบเทียบแบบนี้ ผู้เรียนต้องทำตนเสมือนเป็นสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ และบรรยายความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อตนเป็นเช่นนั้น สิ่งที่เปรียบเทียบอาจเป็นคน พืช สัตว์ สิ่งของ เช่น ให้ผู้เรียนสมมติตัวเองว่าเป็นเครื่องยนต์ในรถยนต์ แล้วบอกให้ผู้เรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อรถยนต์ติดเครื่องในตอนเช้า หรือเมื่อไฟเบตเตอร์หมด หรือเมื่อจอดรถติดไฟแดง การที่ผู้เรียนสมมติตัวเองเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ทำให้ลืมความเป็นตัวเองชั่วคราว และเมื่อต้องเปรียบเทียบจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดแปลกใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ขึ้นได้ บุคคลอาจเอาความรู้สึกตนเองไปใส่ในสิ่งที่สมมติและบรรยายความรู้สึกออกมาได้หลายขั้น คือ

ขั้นที่ 1 บรรยายออกมาในรูปของข้อเท็จจริง ในขั้นนี้บุคคลจะไม่บรรยายความรู้สึกการมีส่วนร่วม แต่มองของที่ต้องการเปรียบเทียบโดยความเป็นจริง เช่น ในกรณีที่ให้เปรียบเทียบกับเครื่องยนต์ อาจบรรยายว่า “รู้สึกลื่นน้ำมัน” “รู้สึกร้อน” เป็นต้น

ขั้นที่ 2 บรรยายถึงความรู้สึกร่วม แต่ไม่เป็นความรู้สึกที่ไม่มีอะไรแปลกใหม่ เช่น “รู้สึกมีพลัง”

ขั้นที่ 3 บรรยายถึงความรู้สึกร่วม เห็นอกเห็นใจ กับสิ่งที่เปรียบเทียบกับที่มีชีวิต

ขั้นที่ 4 บรรยายถึงความรู้สึกร่วม เห็นอกเห็นใจกับสิ่งที่เปรียบเทียบกับที่ไม่มีชีวิต ในขั้นนี้บุคคลต้องรู้สึกเป็นจริงเป็นจังในสิ่งที่เปรียบเทียบกับ และแสดงความเห็นอกเห็นใจในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง

คำบรรยายออกมาในรูป “รู้สึกว่าคุณใช้อย่างไม่เป็นธรรมและไม่เคยได้ตัดสินใจเองว่าเมื่อไหร่จะเดินเครื่อง หรือเมื่อไหร่จะหยุด การตัดสินใจขึ้นกับผู้อื่นทั้งสิ้น” จุดประสงค์ของการเปรียบเทียบแบบนี้ก็คือ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการเปรียบเทียบคนกับสิ่งอื่นที่ใกล้เคียง

สรุปแล้ว การเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น ก็คือ การนำเอาปัญหาหรือสถานการณ์นั้นเข้ามาเป็นความรู้สึกของตนเอง โดยพยายามทำให้ตนเองมีบทบาทไปตามสถานการณ์นั้นแล้วจึงถ่ายทอดความรู้สึกของตนออกมา

2. การเปรียบเทียบทางตรง

คูวิทย์ มูลคำ (2547, น.117) เป็นการเปรียบเทียบทางตรงระหว่างของสองสิ่งหรือมากกว่า สิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบอาจเป็นคน สัตว์ พืช หรือสิ่งของโดยของที่น่ามาเปรียบเทียบไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกประการ จุดประสงค์ก็เพื่อให้มองเห็นปัญหาในอีกแนวทางหนึ่ง หรือเพื่อให้เกิดความคิดใหม่ซึ่งอาจนำมาใช้แก้ปัญหาที่ต้องการได้ ตัวอย่างเช่น วิศวกรท่านหนึ่งเฝ้าสังเกตคูหนอนเจาะท่อนไม้เป็นรูปคล้ายอุโมงค์ ทำให้วิศวกรผู้นี้เกิดความคิดสร้างท่ออุโมงค์ทำงานได้น้ำขึ้นมา

สุรศักดิ์ หลานมาลา (2540, น.23) กล่าวถึงการตั้งคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด โดยอาจเริ่มต้นว่า “สิ่งนี้จะคล้ายกับอะไร” หรืออาจให้นักเรียนคิดว่า การทำกับข้าวคล้ายกับการประชุมอย่างไร เป็นต้น การฝึกให้เด็กตอบคำถามแบบนี้ จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความรู้อย่างลึกซึ้ง ไม่จำกัดอยู่เฉพาะขอบเขตและแนวคิดต่างๆของตนเอง ทำให้เราคิดเลยไปไกลกว่าข้อมูลทฤษฎี และความเชื่อที่มีอยู่จะทำให้จิตใจของเด็กเปิดกว้างยิ่งขึ้น

กอร์ดอน (Gordon) ได้ยกตัวอย่างการเปรียบเทียบแบบทางตรง เช่น การเปรียบเทียบล้อรถยนต์กับวัตถุซึ่งหมุนได้ขณะเคลื่อนไหว ดังต่อไปนี้ คือ เครื่องเปิดกระป๋อง ไขควงเปิดกระป๋อง วังโคจรของดวงอังคาร การหมุนของเมล็ดถั่ว การขดเป็นวงของงู

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบทางตรง เป็นการเปรียบเทียบที่พยายามนึกถึงสิ่งอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับปัญหา หรือสถานการณ์ที่พบ เพื่อให้สถานการณ์หรือปัญหาที่พบมีลักษณะคุ้นเคยเหมือนเป็นสิ่งที่รู้มาแล้ว

3. การเปรียบเทียบโดยใช้คำคู่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน

เป็นการใช้คำเปรียบเทียบ 2 คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน หรือตรงกันข้าม มาอธิบายลักษณะของคน สัตว์ พืช หรือสิ่งของที่ต้องการ ยกตัวอย่างคำในภาษาอังกฤษ เช่น ก้าวร้าวอย่างเหนือหน่ย สัตว์ฉุนมิตร หรือเครื่องทำลายที่ช่วยชีวิต เป็นต้น ในภาษาไทย เช่น ฉลาดในเรื่องโง่ หรือสวยโทรมๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบโดยใช้คำคู่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน เป็นการใช้คำเพื่ออธิบายลักษณะต่างให้มีความหมายในลักษณะขัดแย้งกันเอง

4. การเปรียบเทียบโดยใช้ความคิดเพื่อฝัน

อริ รังสินันท์ (2543, น.259) กล่าวถึงการเปรียบเทียบโดยใช้ความคิดเพื่อฝัน คือ การที่ทุกคนมีความปรารถนาหรือความใฝ่ฝันบางสิ่งบางอย่าง ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจเสมอ บางครั้งความเพื่อฝันนั้น จึงอาจถูกถ่ายทอดออกมาเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มีคุณค่า หรืออาจนำไปสู่วิธีแก้ปัญหาที่แท้จริงได้ โดยไม่ต้องพะวงว่าความคิดนั้นจะต้องเป็นจริงเสมอไป

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบความคิดเพื่อฝัน เป็นการคิดแก้ปัญหาโดยที่อาจจะไกลเกินกว่าความเป็นจริง หรืออาจจะเหมือนกับเป็นสิ่งผิดปกติ แต่ก็เกิดจากจินตนาการความเพื่อฝัน ซึ่งอาจดูเหมือนไม่มีเหตุผล

5. การเปรียบเทียบจากสัญลักษณ์

ประสาธ อิศรปริดา (2542, น.15) กล่าวถึงการเปรียบเทียบสัญลักษณ์ ว่าเป็นการเปรียบเทียบที่พยายามจะใช้สัญลักษณ์เพื่ออธิบายคุณลักษณะบางอย่างของสิ่งหนึ่ง เช่น จะอธิบายลักษณะของคนที่มีความแข็งแกร่ง ความหนักแน่น ก็จะพิจารณาปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นสัญลักษณ์ โดยอาจกล่าวว่า เขาแข็งแกร่งดุจดั่งหินผา

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบจากสัญลักษณ์ เป็นการหาสัญลักษณ์ต่างๆมาอธิบายความหมายของสิ่งนั้นๆ

5. วิธีการสอนแบบซินเนคติกส์

สำหรับการสอนแบบซินเนคติกส์ มี 2 วิธีด้วยกัน คือ แบบที่ 1 ใช้เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่ และแบบที่ 2 ใช้เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จัก การจะใช้วิธีแบบที่ 1 หรือแบบที่ 2 ย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอน

สมศักดิ์ ภู่วิภาคารวรรณ (2544, น.108) ได้เสนอรายละเอียด ดังนี้

การสอนซินเนคติกส์ แบบที่ 1 เป็นการสอนที่มีการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยเป็นหลัก โดยการเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น การเปรียบเทียบทางตรง การเปรียบเทียบคู่ขัดแย้ง จุดประสงค์เพื่อสร้างผลงานแปลกใหม่ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 บรรยายสถานการณ์ปัจจุบัน

1.1 ครูให้ข้อมูลแก่นักเรียนในเรื่องที่จะสอนเท่าที่จำเป็น เช่น ชื่อบทเรียน หรือเรื่องที่สอน จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นต้น

1.2 ครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำงานเป็นครั้งที่ 1 โดยใช้ประสบการณ์เท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบทางตรง

2.1 ครูให้นักเรียนคิดเปรียบเทียบระหว่างของสองสิ่งที่ไม่น่าจะนำมาเปรียบเทียบกันได้ เช่น โรงเรียนกับเตารีด นักเรียนกับเสือ ทะเลกับดวงอาทิตย์ เป็นต้น

2.2 ครูเขียนคำที่นักเรียนยกเปรียบเทียบในข้อที่ 2.1 บนกระดาน หลังจากนั้น นักเรียนร่วมกันพิจารณาว่าสิ่งที่นักเรียนเสนอมานั้น สิ่งไหนที่เปรียบเทียบกันแล้ว แปลกแหวกแนวที่สุด แล้วเลือกเอาหนึ่งอย่าง

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบกับตนเอง

เมื่อได้สิ่งที่เลือกแล้วจากข้อ 2.2 ให้นำมาเปรียบเทียบกับตนเอง เมื่อนักเรียนเป็นสิ่งนั้นแล้ว นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร เช่น รัก อบอุ่น ปลอดภัย เหงา ฯลฯ

ขั้นที่ 4 การหาคำคู่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน

หลังจากนั้น นักเรียนช่วยกันหาคำตรงกันข้ามจากความรู้สึกในขั้นที่ 3 เมื่อได้คำคู่ขัดแย้งกันแล้ว ให้นำมาสร้างกลุ่มคำใหม่ที่มีความหมายค้านกัน เช่น อบอุ่นอย่างอ้างว้าง

ขั้นที่ 5 การเปรียบเทียบทางตรง ครั้งที่ 2

เมื่อได้กลุ่มคำใหม่หลายกลุ่มคำแล้ว ให้นักเรียนเลือกเอา 1 กลุ่มคำ แล้วให้นำมาเปรียบเทียบกันว่า เหมือนกับอะไร ให้นักเรียนแต่ละคนนำเสนอคำที่เปรียบเทียบนั้น

ขั้นที่ 6 ตรวจสอบปัญหาเริ่มแรกอีกครั้ง

เมื่อได้คำเปรียบเทียบแล้ว ให้นักเรียนนำคำนั้นมาเปรียบเทียบกับหัวข้อที่กำหนดให้แล้ว เขียนเรียงความ โดยเขียนให้เปรียบกับคำใหม่ที่ตนเองเลือก

การสอนแบบซินเนคดิกส์ แบบที่ 2 เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จัก วิธีการสอนแบบนี้ มีจุดประสงค์เพื่อทำความคุ้นเคยกับสิ่งที่แปลกใหม่ เป็นการเพิ่มพูนความเข้าใจและสำรวจลึกในสิ่งของหรือสถานการณ์ที่ใหม่ และซับซ้อน ในที่นี้เราใช้การเปรียบเทียบช่วยในการวิเคราะห์ ไม่ใช่เพื่อเชื่อมโยงของที่มีความต่างกันดังเช่นในแบบที่ 1

ในแบบที่ 2 เราใช้สิ่งของหรือสถานการณ์ที่ใกล้ตัว เช่น บ้าน รถ ร่างกายคน เปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแล้ววิเคราะห์ปัญหา โดยการศึกษาลักษณะสำคัญของสิ่งที่คุ้นเคยกับลักษณะของปัญหา (สิ่งที่ไม่คุ้นเคย)

ขั้นตอนต่างๆของการสอนนี้ มีดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การให้ข้อมูล ครูให้ข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อใหม่

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบ ครูแนะนำการเปรียบเทียบทางตรงแล้วให้นักเรียนบรรยายถึงการเปรียบเทียบนั้น

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบกับตัวเอง ครูให้นักเรียนเปรียบเทียบหัวข้อใหม่กับตนเอง

ขั้นที่ 4 การบรรยายถึงความสัมพันธ์ในส่วนที่เป็นไปได้ นักเรียนอธิบายถึงการเปรียบเทียบในส่วนที่เหมือนกัน

ขั้นที่ 5 การบรรยายถึงความสัมพันธ์ในส่วนที่เป็นไปไม่ได้ นักเรียนอธิบายว่าการเปรียบเทียบใช้ไม่ได้ในส่วใด

ขั้นที่ 6 การสำรวจ นักเรียนสำรวจหัวข้อใหม่ที่ต้องการศึกษาอีกครั้ง

ขั้นที่ 7 การเปรียบเทียบ นักเรียนเปรียบเทียบระหว่างหัวข้อใหม่กับสิ่งที่คิดขึ้นมาด้วยตนเอง และบรรยายถึงสิ่งที่สองของสิ่งคล้ายกันและส่วนที่การเปรียบเทียบ ใช้ไม่ได้หรือเป็นไปไม่ได้

การสอนแบบซินเนคติกส์แบบที่ 2 เป็นการสอน โดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ สอนให้เด็กคิดเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ที่ออกมาในรูปแบบสร้างสรรค์ เช่น การเขียนความเรียงแบบสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาต่างๆ การสร้างงานประดิษฐ์ และการทำความเข้าใจถึงความหมายของสิ่งต่างๆ

นอกจากนี้ ทิศนา แจมมณี (2547, น.250-251) ยังได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ว่ามีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่างๆที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยาย เล่า ทำ แสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้นๆตามปกติที่เคยทำ เสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบทางตรง ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เช่น ลูกบอลกับมะนาวเหมือนหรือต่างกันอย่างไร คำคู่ที่ผู้สอนเลือกมาควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับเนื้อหา หรืองานที่ผู้เรียนทำใน ขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลายๆคู่ และจำคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนให้ผู้เรียนสมมติตัวเองเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้า จะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือวลีที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายของคำคู่ขัดแย้งในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชือดนมี่มๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้จาก ขั้นที่ 4

ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้ใหม่จากขั้นตอนที่ 5 มาใช้ในงานของตน ทำให้งานของตนมีความสร้างสรรค์มากขึ้น

สรุปได้ว่า การสอนแบบซินเนคติกส์ มี 2 แบบ ด้วยกัน แบบที่ 1 เป็นการสอนที่มีการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยเป็นหลัก แบบที่ 2 เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จัก และมี 6 ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน

การสอนแบบเรียนปนเล่น

1. การสอนแบบเรียนปนเล่น

วิชาญ ไทยแท้ (2545, น.8-12) ได้กล่าวถึงการสอนแบบเรียนปนเล่น ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและหลักการสอนแบบเรียนปนเล่น ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดและหลักการสอนแบบเรียนปนเล่น การเล่นของเด็ก คือ การเรียนรู้ของเด็กเป็นสำคัญ เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่จะเล่นและเรียนรู้อย่างอิสระ สามารถนำสิ่งที่เล่นและเรียนรู้มาเป็นข้อสรุปของตนเองได้

2. ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเรียนปนเล่น เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่จะเล่นและเรียนรู้อย่างอิสระ สามารถนำข้อสรุปของตนเองที่ได้จากการเล่น มาเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทเรียน และสามารถนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

3. สาระสำคัญทั่วไปของการสอนแบบเรียนปนเล่น

3.1 เป็นเรื่องที่น่าสนใจ

3.2 เป็นการเรียนรู้อย่างเสรี

3.3 เป็นการบูรณาการเรียนรู้อย่างบูรณา

3.4 นักเรียนใช้ความสามารถหลายด้าน

3.5 มีความสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต

3.6 เรียนรู้ และนำมาเป็นข้อสรุปด้วยตนเอง

3.7 เชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทเรียนได้

3.8 ข้อสรุปของตนเอง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเรียนปนเล่น การสอนแบบเรียนปนเล่นเป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ของเด็กเป็นสำคัญ ครูทำหน้าที่เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ และผู้เสนอประสบการณ์ให้กับเด็ก โดยให้เด็กได้เลือกสิ่งที่จะเล่น

และเรียนรู้อย่างอิสระ ซึ่งเด็กสามารถเลือกและเรียนรู้ได้อย่างเสรี เด็กทุกคนไม่จำเป็นต้องมีข้อสรุปเหมือนกัน หรือเหมือนกับครู เด็กทุกคนจะมีข้อสรุปของตนเองในแต่ละกิจกรรม หรือแต่ละประสบการณ์ที่ได้เข้าร่วมปฏิบัติ การสอนแบบเรียนปนเล่น จึงเป็นการเรียนรู้อย่างเสรี

ทั้งนี้ การสอนแบบเรียนปนเล่น จะมีลักษณะปรับเปลี่ยนไปตามความต้องการของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เรียน ครูเป็นผู้คอยสังเกตพฤติกรรม บันทึกพฤติกรรมการเล่น และการตอบคำถามตามความสนใจของผู้เรียน แล้วจัดกิจกรรมสนองตอบตามความต้องการเหล่านั้น และยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่ใช้ควบคู่กับกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเรียนปนเล่น เช่น การอภิปราย การซักถาม กิจกรรมการศึกษาออกสถานที่ กิจกรรมการศึกษาค้นคว้า เป็นต้น ซึ่งแต่ละชนิดขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะใช้ตามความเหมาะสม

5. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนแบบเรียนปนเล่น การสอนแบบเรียนปนเล่นสามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างหลากหลายวิธี แต่สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงอยู่ตลอดเวลา คือ ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่จะเล่นและเรียนรู้อย่างอิสระ โดยที่ผู้เรียนต้องเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งพอสรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพความต้องการและความสนใจของผู้เรียน โดยสังเกตจากสิ่งที่คุณเรียนต้องการเรียนรู้ และสิ่งที่คุณเรียนมีความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์สิ่งที่สังเกตเห็น โดยการเลือกสรรสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ หรือสิ่งที่ต้องการเล่นอย่างอิสระ

ขั้นที่ 3 การวางแผนการเรียนรู้การเล่น โดยร่วมกันกำหนดจำนวนสมาชิกในการเรียนรู้หรือการเล่น สมาชิกแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้าและรองหัวหน้า แล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการนำวัสดุอุปกรณ์มาดำเนินกิจกรรม

ขั้นที่ 4 การเล่นและการเรียนรู้อย่างอิสระ สมาชิกเลือกกิจกรรมตามความสนใจสมาชิกแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามการวางแผน

ขั้นที่ 5 รายงานผลการเรียนรู้หรือการเล่น สมาชิกแต่ละกลุ่ม คัดเลือกตัวแทนกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายถึงการเรียนรู้ การเล่นภายในกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนนำผลการเรียนรู้มาเป็นข้อสรุปของตนเอง ตัวแทนกลุ่มรายงานผลตามข้อสรุปของตนเอง

ขั้นที่ 6 สรุปผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ การเล่น นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้และเล่น ข้อสรุปจากตัวแทนกลุ่มรายงาน จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันเสนอแนะข้อคิดเห็นการดำเนินกิจกรรมอย่างอิสระ

เพลินจิต คนขยัน (2545, น.5-10) ได้กล่าวถึงการสอนแบบเรียนปนเล่นว่า มีรูปแบบและขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. การเตรียมการสอนแบบเรียนปนเล่น การจัดบรรยากาศ ให้เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดมุมประสบการณ์ต่างๆด้วยผลงานของนักเรียน ตามเนื้อหาที่สอนและเป็นปัจจุบัน เตรียมการวางแผนการสอน ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรเพื่อให้เข้าใจจุดหมาย โครงสร้างของวิชา
- 1.2 ศึกษาคู่มือครูของชั้นที่สอน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาการจัดกิจกรรมจุดประสงค์ การเรียนรู้ คาบเวลา ตลอดจนเทคนิคต่างๆที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน
- 1.3 วิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ ความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำมาจัดทำกำหนดการสอน
- 1.4 เขียนแผนการสอนตามขั้นตอน
- 1.5 ดำเนินการสอนตามแผนการสอน บันทึกการสอนทุกครั้ง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 วัดและประเมินผลทุกครั้ง ทั้งจากสังเกต การร่วมกิจกรรม การทำแบบฝึกหัด จากการเล่น เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้เพียงใด

2. ขั้นตอนการสอนแบบเรียนปนเล่น ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน ดังนี้

2.1 ขั้นเตรียมการ คือ ครูต้องเตรียมการสอนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ เลือกวิธีการสอนอย่างไร จึงจะทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนและสนุกสนาน และต้องตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ขั้นสอน เมื่อครูเตรียมงานและชี้แจงนักเรียนทราบแล้ว ครูอาจใช้เกมนำในการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนสนใจบทเรียน มีการแบ่งกลุ่ม นำผลแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียน มีการดำเนินการสอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูใช้เกม แข่งขันตอบปัญหาในการนำ เข้าสู่บทเรียน

2.2.2 ขั้นสอน ครูสอนตามจุดประสงค์ นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อปฏิบัติกิจกรรมการเล่นที่ครูกำหนด

2.2.3 ขั้นสรุป นักเรียนนำผลแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียนและทำแบบฝึกหัด

2.3 ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปความคิดที่ได้จากการเล่น ครูสรุปความรู้ที่ได้อีกครั้ง ครูประเมินผลการเรียนรู้

3. การประเมินผลผู้เรียน เป็นขั้นที่นักเรียนเสร็จสิ้นจากการปฏิบัติกิจกรรม และช่วยกันสรุปประเด็นที่ได้จากการเรียน จากการเล่น เกม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับบทเรียน

จากการแข่งขันกลุ่มและจากการทำแบบทดสอบ เพื่อให้ครูผู้สอนได้รู้ข้อบกพร่องและทำการปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป การประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่เกิดขึ้นตลอดเวลาของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเล่นปนเรียน โดยใช้การบันทึกพฤติกรรม บันทึกคำพูด เก็บรวบรวมผลงานของเด็ก มุ่งเน้นที่กระบวนการเรียนรู้ของเด็ก และการนำผลมาเป็นข้อสรุปของตนเอง

4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนแบบเรียนปนเล่น มีดังนี้

- 4.1 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวของตนเอง
- 4.2 ของจริง เช่น สิ่งของต่างๆ
- 4.3 รูปภาพ บัตรตัวเลข แบบฝึกคิดเลขเร็ว
- 4.4 เพลงและเกมที่สร้างขึ้น ประกอบบทเรียนใช้ในการนำ และสรุปบทเรียน
- 4.5 แบบทดสอบประจำบทเรียน แบบทดสอบปลายภาคและปลายปี

2. ความหมายของการเล่นเกม

การเล่น เป็นกิจกรรมที่เป็นหัวใจและมีความสำคัญอย่างยิ่งในวัยเด็ก ธรรมชาติของเด็กจะชอบเล่น การเล่นนอกจากจะเป็นการสนองความต้องการทางจิตใจ คือเกิดความสุขสนานแล้ว การเล่นยังเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเด็ก ในขณะที่เด็กเล่น เด็กจะไม่สนใจสิ่งอื่นใดรอบตัวเลย ขณะที่เด็กเล่นจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆกันด้วย เด็กจะเรียนรู้ได้ดีโดยผ่านประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรม โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ การสัมผัส ทดลอง และปฏิบัติจริง ฯลฯ ซึ่งถ้าครูเข้าใจและจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เด็กได้เล่นหลายๆแบบ ก็จะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และมีโอกาสพัฒนาทักษะต่างๆไปพร้อมๆกันด้วย และได้มีผู้ให้ความหมายของการเล่น ไว้หลายประการ ดังนี้

สุวรรณ กาญจนมยุร (2544, น.1) ได้ให้ความหมายของการเล่นไว้ว่า การเล่น หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดที่ทำให้เกิดความสุขเพลิดเพลินแก่ตัวผู้เล่น ถ้าเด็กคนใดมีประสบการณ์ในการเล่นมากขึ้น การพัฒนาการทุกๆด้านของเด็กคนนั้น ก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย

ทิสนา เขมมณี (2547, น.365) ได้กล่าวถึงเกมไว้ว่า เกม คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นตามกติกา และนำเนื้อหาและข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลการเล่นของผู้เรียนมาใช้อภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุปว่า การเล่น หมายถึง กิจกรรมหรือประสบการณ์ทุกชนิดที่เกิดด้วยความสมัครใจและสนุกสนาน ไม่มีการวางแผน ไม่มีเป้าหมาย อาจเล่นคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ อีกทั้งเป็นกระบวนการของการพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็ก คือ ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา

3. ประเภทของเกม

การจำแนกประเภทของเกม คนู จีระเดชากุล (2551, น.145-158) ได้แบ่งเกมสำหรับเด็กไว้ 6 ประเภท ดังนี้

1. เกมฝึกการกระทำหรือฝึกความชำนาญ เป็นเกมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมสามารถสร้างความสัมพันธ์ของระบบกล้ามเนื้อ สายตา เพื่อให้เกิดความจำจนสามารถมีปฏิบัติการเคลื่อนไหวต่างๆ อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว เช่น เกมร้อยลูกปัด เกมเย็บบัตรรูปภาพ เกมจัดหมวดหมู่รูปภาพ ฯลฯ เกมสร้างสรรค์ เป็นเกมฝึกให้เด็กใช้จินตนาการและความคิดของตนเอง เช่น วาดภาพ เกมต่อบล็อก ประดิษฐ์สิ่งของตามใจชอบ เกมก่อสร้าง

2. เกมพัฒนาการความรู้ เป็นเกมมุ่งพัฒนาความรู้ ความคิดของเด็กเพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะในบทเรียนประจำวันของเด็ก เด็กสามารถใช้ความคิด หาเหตุผลเพื่อเสริมสร้างในการเล่นของตนเอง สามารถอธิบายเหตุผลได้ เกมชนิดนี้จะทำให้มองเห็นการเปลี่ยนแปลงของเด็กต่อการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน เช่น เกมแยกประเภท การจัดกลุ่ม การรวมกลุ่ม การจัดคู่ เกมการฝึกอนุกรม

3. เกมฝึกทักษะทางร่างกาย ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเกมกีฬา และเกมทางพลศึกษา ซึ่งมีอยู่มากมายหลายชนิด รวมทั้งเกมฝึกกายบริหารในตอนเช้า สามารถนำมาประยุกต์เป็นท่าทางประกอบจังหวะเพลง การรำมวยไทย ศิลปะป้องกันตัว ท่าทางที่ใช้กับเด็กควรเป็นท่าที่ง่าย ไม่สลับซับซ้อน เช่น เกมตามผู้นำ เกมไล่จับ

4. เกมฝึกทักษะทางภาษา เป็นเกมที่เด็กต้องอาศัยความคิดและจินตนาการในการใช้คำพูด ส่งเสริมการฟัง มีความจำ สามารถเดาหรือคาดคะเน จะเป็นการเสริมเชาว์ปัญญาของเด็กให้มีความเฉลียวฉลาดมากขึ้น เช่น เกมฝึกความจำ เกมทายอะไรเอ่ย

5. เกมทายบัตร เป็นเกมที่มุ่งเสริมสร้างให้เด็กมีสมาธิ ฝึกฝนความจำ สามารถแยกแยะพิจารณา มีเหตุผล เช่น เกมหาคู่

6. เกมพิเศษอื่นๆ เป็นเกมที่ผู้นำกิจกรรมเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นเป็นครั้งคราว เด็กที่จะเล่นต้องรู้จักรับผิดชอบตนเองได้ เช่น เกมหาสิ่งของ เกมล่าลายแทง เกมโจรสลัด เกมสะกดรอยตาม

สรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของเกมนั้น สามารถแบ่งได้หลายรูปแบบทั้งเกมที่ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกมที่ใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน เกมที่ใช้ฝึกทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

4. ส่วนประกอบของการเล่นเกม

ส่วนประกอบของเกม เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญ โดยการสร้างเกมหรือการนำเกมมาประกอบการเรียนการสอนนั้น ผู้ที่ใช้ต้องมีความรู้ ความสามารถ และปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และได้ผลที่เกิดตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

คุณ จีระเศชากุล (2551, น.159-160) ได้สรุปการลำดับขั้นในการสอนเกมระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. บอกชื่อเกมให้ผู้เล่นเกม
2. จัดผู้เล่นให้อยู่ในรูปแบบที่ต้องการ
3. อธิบายวิธีการเล่น แจกกฎ กติกา และการตัดสิน
4. สาธิตให้ผู้เล่นเกม เมื่อผู้เล่นไม่เข้าใจ
5. ตอบคำถาม ชักชวนความเข้าใจ
6. เริ่มเล่น

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2554, น.5) ได้สรุปลักษณะส่วนประกอบของกิจกรรมการเล่นประกอบการเล่นภาษาไทย ไว้ดังนี้

1. มีคำสั่งและกติกาในการเล่นชัดเจน ไม่ซับซ้อน
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง
3. ควบคุมดูแลการเล่นให้อยู่ในขอบข่ายที่ไม่รบกวนผู้อื่น
4. เตรียมสถานที่ไว้ล่วงหน้า
5. การเล่นนั้น ควรมีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายพอสมควร

ศุคนธ์ สินธพานนท์ (2553, น.142) ได้สรุปลักษณะส่วนประกอบการใช้เกมประกอบการสอน ไว้ดังนี้

1. บอกชื่อเกม และจุดประสงค์ของการเล่นให้ผู้เรียนทราบ
2. จัดสภาพของผู้เรียนให้อยู่ในลักษณะที่ต้องการ
3. อธิบายวิธีการเล่น กฎ กติกาการเล่น และเวลาในการเล่น
4. ผู้สอนสาธิตให้ดูก่อนการเล่นจริง
5. เมื่อจบเกมแล้ว มีการประกาศผล สรุปแนวคิดของการเล่นเกม

จากส่วนประกอบของเกม สรุปได้ว่า ผู้สอนต้องคำนึงเกี่ยวกับการเล่นเกมแต่ละครั้ง ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ จำนวนผู้เล่น สถานที่ ระยะเวลา วิธีการเล่น กติกาต่างๆ และมีการสรุปผลแนวคิดจากการเล่นในแต่ละครั้ง

5. ความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมการเล่นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทย

สมศักดิ์ สินธุระเวช (2544, น.1) ได้สรุปความสำคัญและประโยชน์ของเกมที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ไว้ดังนี้ การเล่นช่วยให้บทเรียนในวิชาภาษาไทยมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างวิเคราะห์ วิจรณญาณอย่างเสรี ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ช่วยให้เกิดการพัฒนาทางร่างกายและสติปัญญา ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และจำเนื้อหาได้แม่นยำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดี ต่อการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2554, น.4) ได้สรุปกิจกรรมการเล่นประกอบการเรียนการสอนภาษาไทย มีความสำคัญและคุณประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านความคิดให้กับนักเรียน
2. ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
3. ช่วยในการฝึกทักษะทางภาษา และทบทวนเนื้อหาวิชาต่างๆ
4. ช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถที่มีอยู่
5. ช่วยประเมินผลการเรียนการสอน
6. ช่วยให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียน
7. ช่วยจูงใจและเร้าความสนใจของนักเรียน
8. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามัคคี รู้จักเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน
9. ช่วยฝึกความรับผิดชอบ และฝึกให้นักเรียนรู้จักการปฏิบัติตามระเบียบ

กฎเกณฑ์

10. ช่วยให้ผู้สอนได้เห็นพฤติกรรมของนักเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมการเล่นนั้น มีผลต่อการเรียนในด้านการจูงใจ เร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

6. ขั้นตอนในการใช้กิจกรรมการเล่นประกอบการสอนในวิชาภาษาไทย

สมศักดิ์ สินธุระเวช (2544, น.2) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการใช้เกมประกอบการสอนในวิชาภาษาไทยว่า

1. ขั้นเลือก ผู้สอนควรเลือกเกมให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ให้เหมาะสมกับวัย และความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนเวลาและสถานที่ ที่จะเล่นเกม

2. ขั้นเล่น ผู้สอนควรอธิบาย กฎ กติกา การเล่นให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยอาจมีการสาธิต และขณะเล่น ผู้สอนควรแนะนำ ดูแล เอาใจใส่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

3. ขั้นวิเคราะห์ หลังจากจบกิจกรรมแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนควรอภิปรายร่วมกันถึงประโยชน์ที่ได้รับ และอาจมอบหมายงานให้ไปค้นคว้าเพิ่มเติมอีกก็ได้

4. ขั้นสรุป ผู้สอนและผู้เรียน ช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากการปฏิบัติ

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2554, น.6) ได้เสนอแนะการนำการเล่นเกมมาใช้ประกอบการเรียนภาษาไทย ดังนี้

1. การเล่นนั้นต้องมีส่วนช่วยให้ความมุ่งหมายของการสอนนั้นสัมฤทธิ์ผล
2. การเล่นนั้นต้องช่วยฝึกทบทวนบทเรียน
3. การเล่นนั้นต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประโยชน์ และเห็นคุณค่าในการเรียน
4. ถ้าเป็นการเล่นใหม่ๆ ผู้สอนต้องให้นักเรียนเข้าใจ ความมุ่งหมายและวิธีการเล่น

อย่างชัดเจน

5. ในการเล่นแต่ละครั้ง ผู้สอนจะต้องเน้นให้นักเรียนเล่นตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบที่วางไว้ และสาธิตการเล่นที่ถูกต้องให้นักเรียนดูอย่างชัดเจน

6. กำหนดเวลาเล่นไว้ให้แน่นอน ไม่ควรล่าช้าเกินไปในการจัดแบ่งหมู่แข่งขัน

7. ผู้สอนควรคล้อยกันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน เพื่อฝึกให้รู้จักช่วยเหลือกัน

8. ในการจัดกิจกรรมการเล่น ผู้สอนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบการเล่น หรือส่งเสริมให้นักเรียนลองคิดหาการเล่นที่จะมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอนเองบ้าง

สรุปได้ว่า ผู้สอนและผู้เรียนต้องปฏิบัติตามลำดับของขั้นตอนในการเล่น จะทำให้การเล่นนั้น เกิดการเรียนรู้ รู้สึกถึงความสนุกสนาน และเกิดความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น และผู้เรียนมีโอกาสช่วยเหลือกัน เกิดบรรยากาศที่เป็นกันเอง ผู้เรียนมีความตื่นตัวตลอดเวลา

7. เทคนิคและข้อเสนอแนะต่างๆในการใช้วิธีสอนโดยใช้เกมให้มีประสิทธิภาพ

ทิสนา เขมมณี (2547, น.366) ได้กล่าวถึงเทคนิคและข้อเสนอแนะต่างๆ ในการใช้วิธีการสอนโดยใช้เกมไว้ว่า

เกมที่น่ามาใช้ในการสอน ส่วนใหญ่จะเป็นเกมที่เรียกว่า “เกมการศึกษา” คือเป็นเกมที่มีวัตถุประสงค์ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ มิใช่เล่นเพียงเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น

เกมที่ได้รับการออกแบบให้เป็นเกมการศึกษาโดยตรง มีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภท คือ

1. เกมแบบไม่มีการแข่งขัน เช่น การสื่อสาร เกมการตอบคำถาม
 2. เกมแบบแข่งขัน มีผู้แพ้ ผู้ชนะ เกมส่วนใหญ่จะเป็นเกมแบบนี้ เพราะการแข่งขันช่วยให้การเล่นเพิ่มความสุขสนุกสนานมากขึ้น
 3. เกมจำลองสถานการณ์ เป็นเกมที่จำลองความเป็นจริง สถานการณ์จริง ซึ่งผู้เล่นจะต้องตัดสินใจจากข้อมูลที่มีและได้รับผลของการตัดสินใจ เหมือนกับที่ควรได้รับในความเป็นจริง
- การเลือกเกมเพื่อนำมาใช้สอนทำได้หลายวิธี ผู้สอนอาจเป็นผู้สร้างเกมขึ้น ให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ของการสอนของตนก็ได้ หรืออาจนำเกมที่มีผู้สร้างขึ้นแล้ว มาปรับดัดแปลงให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ตรงกับความต้องการของตน หากผู้สอนต้องการสร้างเกมขึ้นใช้เอง ผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสร้างและจะต้องทดลองใช้เกมที่สร้างหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งแน่ใจว่า สามารถใช้ได้ผลดีตามวัตถุประสงค์ หากเป็นการดัดแปลง ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเกมนั้นให้เข้าใจก่อน แล้วจึงดัดแปลงและทดลองใช้ก่อนเช่นกัน สำหรับการนำเกมการศึกษา มาใช้เล่นนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเกมนั้นให้เข้าใจและลองเล่นเกมก่อน เพื่อจะได้เห็นประเด็น และข้อขัดข้องต่างๆ อันจะช่วยให้ผู้สอนมีการเตรียมการป้องกันหรือแก้ไขไว้ล่วงหน้า ช่วยให้การเรียนจริงของผู้เรียนเป็นไปอย่างราบรื่น

การชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น เนื่องจากเกมแต่ละเกม มีวิธีการเล่นและกติกาการเล่นแตกต่างกัน ในกรณีที่เกมนั้นเป็นเกมง่ายๆ มีวิธีการเล่นและกติกาไม่ซับซ้อน การชี้แจงก็ย่อมทำได้ง่าย แต่ถ้าเกมนั้นมีความซับซ้อนมาก การชี้แจงก็จะทำได้ยากขึ้น ผู้สอนควรจัดลำดับขั้นตอนและให้รายละเอียดที่ชัดเจน โดยอาจต้องใช้สื่อเข้าช่วย หรืออาจให้ผู้เรียนซ้อมเล่นก่อนการเล่นจริง กติกาการเล่น เป็นสิ่งที่สำคัญมากในการเล่นเกม เพราะกติกานี้จะต้องตั้งขึ้นเพื่อควบคุมให้การเล่นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรศึกษากติกาการเล่น และวิเคราะห์กติกาว่า กติกาแต่ละข้อมีขึ้นด้วยวัตถุประสงค์อะไร และควรดูแลให้ผู้เล่นปฏิบัติตามกติกาของการเล่นอย่างเคร่งครัด

การเล่นก่อนการเล่น ผู้สอนควรจัดสถานที่ของการเล่นให้อยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการเล่น ไม่เช่นนั้น อาจทำให้การเล่นเป็นไปอย่างติดขัดและเสียเวลา เสียอารมณ์ของผู้เล่นด้วย การเล่นควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอน และในบางครั้งกรณีต้องควบคุมเวลาในการเล่น ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเล่นเกม ผู้สอนควรติดตามสังเกตพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และควรบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ เพื่อนำไปใช้ในการอภิปรายหลังการเล่น หากเป็นไปได้ ผู้สอนควรมอบหมายผู้เรียนบางคนให้ทำหน้าที่สังเกตการณ์การเล่น และควบคุมกติกาการเล่น

การอภิปรายหลังการเล่น ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก หากขาดขั้นตอนนี้ การเล่นเกมก็ไม่ใช่วิธีการสอน แต่เป็นเพียงการเล่นเกมธรรมดาๆ จุดเน้นของเกมอยู่ที่การเรียนรู้ ยุทธวิธีต่างๆที่จะเอาชนะอุปสรรค เพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมาย ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจว่า จุดเน้นของการใช้เกมในการสอนนั้น ก็เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ การใช้เกมในการสอน โดยทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ฝึกฝนเทคนิคหรือทักษะต่างๆที่ต้องการ
2. เรียนรู้เนื้อหาสาระจากเกมนั้น
3. เรียนรู้ความเป็นจริงของสถานการณ์ต่างๆ

ดังนั้นการอภิปราย จึงควรมุ่งประเด็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสอนนั้นๆ กล่าวคือ ถ้าการใช้เกมนั้นมุ่งเพียงเป็นเครื่องมือฝึกทักษะให้ผู้เรียน การอภิปรายก็ควรมุ่งไปที่ทักษะนั้นๆ ว่าผู้เรียนได้พัฒนาทักษะนั้นเพียงใด ประสบความสำเร็จตามต้องการนั้นหรือไม่ และจะมีวิธีการใดที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น

ข้อดีของวิธีการสอนโดยใช้เกม

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง
2. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้จากการเล่น
3. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการเห็นประจักษ์แจ้งด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมายและอยู่คงทน
4. เป็นวิธีการสอนที่ผู้สอนไม่เหนื่อยแรงแรงมากขณะสอน และผู้เรียนชอบ

ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1. ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

กรองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542, น.22-23) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ลงเป็นตัวหนังสือ อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยผู้เขียน ต้องอาศัยจินตนาการ ความสามารถในการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา และประสบการณ์ชีวิต เพื่อให้ผลงานนั้นมีคุณค่าในการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงาม แก่ผู้อ่านทั้งด้านความรู้ ความคิด และจิตใจ

กรมวิชาการ (2543, น.187) อธิบายความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้องกรอง ซึ่งผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีประมวลคำหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียน มีเทคนิคการเขียนและใช้สำนวนสละสลวย

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น.4) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า หมายถึง งานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน ที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ เป็นของตนเอง หรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

เสนีย์ วิลาวรรณ (2546, น.218) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่าน เกิดความเพลิดเพลิน และได้รับความรู้ควบคู่กันไป โดยที่ผู้เขียนจะต้องถ่ายทอดความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ออกมาด้วยถ้อยคำ สำนวนภาษาที่ผ่านการขัดเกลาและเรียบเรียงมาแล้วอย่างประณีต สละสลวย ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ และความรู้สึกร่วมในขณะที่อ่าน ประการสำคัญ สารหรือความรู้ที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ในงานเขียนนั้น จะต้องเป็นความคิดในทางสร้างสรรค์ มุ่งเน้นให้ประพจน์แต่สิ่งที่ดีงาม

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้ประสบการณ์ ความรู้ ความคิด อารมณ์ และจินตนาการ ความสามารถในการใช้ถ้อยคำอย่างสร้างสรรค์ ในรูปแบบของภาษาที่สละสลวย เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ให้ผู้อ่านทราบ

2. องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีองค์ประกอบต่างๆที่เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ประสบความสำเร็จ ซึ่งนักการศึกษาได้ศึกษาองค์ประกอบในด้านต่างๆไว้หลายประการ

กัลยา ไตรศิริศิลป์ (2542, น.35) ได้ศึกษาลำดับขั้นตอนในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ Crafton ได้สรุปข้อเสนอแนะลำดับขั้นตอนในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นและส่งเสริม ให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดความรู้สึกรอยากรเขียน ซึ่งครูอาจกระตุ้นความสนใจ โดยการสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์ต่างๆ
2. ขั้นสร้างแรงจูงใจในการเขียน โดยให้นักเรียนเลือกเขียนในหัวข้อที่ตนสนใจ
3. นักเรียนอาจต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องเกี่ยวกับหัวข้อที่ตนสนใจ เช่น การไปหาข้อมูลจากห้องสมุด การออกไปสัมภาษณ์หรือสอบถามข้อมูลจากผู้อื่น
4. ขั้นเขียนฉบับร่าง และแลกเปลี่ยนงานกันอ่าน
5. ขั้นแก้ไขปรับปรุงงาน หลังจากได้ข้อมูลย้อนกลับ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะต้องประกอบไปด้วยหลักการต่างๆที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ ความจริงใจ อารมณ์ ความคิดริเริ่ม ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาให้มีความกะทัดรัด น่าอ่าน และมีคุณค่าทางจิตใจ

3. ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

กรองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542, น.23) กล่าวถึงงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า
ควรประกอบด้วย คุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. มีจินตนาการ ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงเขียน ให้ผู้อ่านเกิด
จินตนาการคล้อยตามผู้เขียน
2. สำนวนภาษาดี ผู้เขียนต้องเลือกเฟ้นถ้อยคำ นำมาเรียงให้ไพเราะสละสลวย
และมีความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ
3. มีคุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญา ผู้อ่านอ่านแล้วมีความคิด ความรู้สึกที่จะ
จรจรโลงความดีงามและมองโลกในแง่ดี

จากที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นงานเขียนที่ผู้เขียน
ได้ถ่ายทอดจินตนาการ ความรู้ ความคิด ประสบการณ์ของตน ในลักษณะที่แปลกใหม่ และ
เกิดคุณค่าทางด้านจิตใจ และสติปัญญาที่ดีงามแก่ผู้อ่าน

4. กิจกรรมการสอนการเขียนสร้างสรรค์

อารี พันธุ์ณี (2550, น.130-131) ได้ยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์
ทางภาษาไว้ 11 กิจกรรม ดังนี้

- กิจกรรมที่ 1 เขียนเรื่องจากภาพ
- กิจกรรมที่ 2 เขียนเรื่องต่อจากข้อความที่ให้มา และตั้งชื่อเรื่องที่เขียน
- กิจกรรมที่ 3 เขียนประโยคอธิบายภาพ
- กิจกรรมที่ 4 เขียนแสดงความคิดเห็น อภิปรายข่าวที่ได้อ่าน
- กิจกรรมที่ 5 เขียนนิทานโดยใช้คำที่กำหนดมา
- กิจกรรมที่ 6 เขียนคำใหม่ให้มีลักษณะร่วมเหมือนคำที่ให้มา และเป็นคำที่มี
ความหมาย
- กิจกรรมที่ 7 นำคำที่กำหนดมาให้มาแต่งประโยคที่มีความหมาย ให้ได้มากที่สุด
- กิจกรรมที่ 8 เขียนคำให้คล้องจองกับคำที่ให้มา
- กิจกรรมที่ 9 เขียนคำใหม่ให้ขึ้นต้นด้วยพยางค์ท้ายของคำที่กำหนดให้ และเป็นคำ
ที่มีความหมาย
- กิจกรรมที่ 10 เขียนแสดงความรู้สึกจากภาพที่ได้เห็น
- กิจกรรมที่ 11 กิจกรรมทางภาษาในลักษณะต่างๆ

สมิทซ์ (Smith 1973, p.161 อ้างถึงใน กัลยา ไตรศรีศิลป์, 2542, น.40) ได้เสนองาน
กิจกรรมที่ใช้ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

1. เขียนบันทึกประจำวัน
2. เขียนเกี่ยวกับชีวิตของตนเอง
3. เขียนจดหมายถึงเพื่อน
4. เขียนเรื่องชวนำขัน
5. เขียนประกาศต่างๆ
6. แต่งกลอนต่างๆ หรือ เรื่องจากประสบการณ์

สรุปได้ว่า กิจกรรมการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ผู้สอนต้องหาวิธีการส่งเสริมโดยจัดกิจกรรมที่จูงใจ และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ภายใต้อารมณ์ที่ให้ผู้เรียนอิสระในการแสดงความคิดเห็น

5. การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะที่สลับซับซ้อน การให้คะแนนงานเขียน จึงมีความสำคัญยิ่ง เพราะมีผลต่อความเที่ยงตรงของการตรวจ ดังนั้นการให้คะแนนงานเขียน จึงต้องมีเกณฑ์เพื่อให้การตรวจให้คะแนนเป็นไปอย่างมีระบบ จึงควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน และครอบคลุมไปถึงความสามารถทุกๆด้านของผู้เรียนอีกด้วย

กรมวิชาการ (2543) ได้กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบวัด ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย ไว้ดังนี้

เกณฑ์การประเมินการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ตามหัวข้อที่กำหนด มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน การตรวจให้คะแนน พิจารณา 4 ประเด็น คือ

1. รูปแบบ หมายถึง ความถูกต้องตามลักษณะการเขียนเรียงความ ได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป คะแนนเต็ม 2 คะแนน
2. การใช้ภาษา หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในเรื่องอักขรวิธี การใช้คำ สำนวนโวหารตรงความหมาย และเหมาะสม การเขียนประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การใช้คำเชื่อมประโยค เชื่อมข้อความถูกต้อง ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย คะแนนเต็ม 3 คะแนน
3. เนื้อหาสาระ หมายถึง เนื้อหาสาระของเรื่อง มีประเด็นสำคัญ และชัดเจน มีสาระที่เป็นประโยชน์ การเรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสมต่อเนื่อง เนื้อเรื่องน่าสนใจชวนติดตาม คะแนนเต็ม 3 คะแนน
4. นิสัณที่ดีในการเขียน หมายถึง ลักษณะของชิ้นงานโดยภาพรวม ความสะอาด เรียบร้อย ตัวหนังสือชัดเจน อ่านง่าย คะแนนเต็ม 2 คะแนน

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ (2544, น.174-177) ได้กล่าวถึงการสร้างเกณฑ์การประเมินผลงานด้วยรูบรีคส์ ที่นิยมใช้มี 2 รูปแบบ คือ รูบรีคส์แบบภาพรวม และรูบรีคส์แบบแยกองค์ประกอบ หรือแยกมิติ

1. รูบรีคส์แบบภาพรวมเป็นเครื่องมือในการให้คะแนนที่เขียนบรรยายคุณภาพของงานในแต่ละระดับคะแนน/เกรด ที่ควรได้พิจารณาภาพรวม เช่น งานที่จะได้รับการประเมินเป็นงานเกี่ยวกับการเขียน รูบรีคส์แบบภาพรวมที่จะใช้เป็เครื่องมือในการประเมินก็ต้องระบุได้ว่างานเขียนนี้ ถ้าจะไ้ระดับ 4 จะต้องมิลักษณะหรือคุณภาพเป็นเช่นใด ซึ่งจะต้องเขียนบรรยายไว้อย่างชัดเจน

2. รูบรีคส์แบบแยกองค์ประกอบหรือแยกมิติ เป็นเครื่องมือในการให้คะแนนที่มีลักษณะแยกสิ่งที่ต้องการประเมินออกเป็นองค์ประกอบหรือมิติน้อยๆ แต่ละองค์ประกอบ มิติน้อยๆ จะมีการบรรยายคุณภาพออกเป็นระดับต่างๆ จากสูงสุดไปสู่อต่ำสุด ในแต่ละมิติน้อยๆ จะต้องบรรยายคุณภาพเป็นลำดับจากสูงสุดถึงต่ำสุด ซึ่งการกำหนดระดับคุณภาพเป็นทีระดับนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและการให้คะแนน ก็ต้องพิจารณาว่าในองค์ประกอบหรือมิติที่จะประเมินนั้นงานชิ้นนั้น คุณภาพอยู่ในระดับใด โดยเทียบกับรายละเอียดที่เขียนบรรยายไว้ในรูบรีคส์

สรุปได้ว่า การประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รูบรีคส์คือเครื่องมือที่ให้คะแนนผลงานเขียน ซึ่งมีการระบุเกณฑ์ประเมินและคุณภาพของชิ้นงานในแต่ละเกณฑ์ และคุณภาพของงานเขียนแต่ละเกณฑ์อาจแบ่งเป็นยอดเยี่ยมจนถึงไม่ดี

6. แนวทางการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เฮย์เดน (Hayden, 1972) ได้ศึกษารวบรวมผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการเขียนสร้างสรรค์ ซึ่งได้ข้อสรุปว่า “เจตคติและพฤติกรรมของครูมีอิทธิพลต่อการเขียนของเด็ก” ด้วยเหตุนี้ผู้สอนควรทราบแนวทางในการสอนเขียนสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย

1. ผู้สอนมีบุคลิกที่สร้างสรรค์

ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนควรจะเป็นผู้มีบุคลิกภาพของการเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อจูงใจและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กด้วย ลักษณะของผู้สอนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นั้น จะต้องปฏิบัติดังนี้

- 1.1 จัดทำกิจกรรมเร้าใจใหม่ๆ
- 1.2 เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกด้านต่างๆ
- 1.3 รับฟังความคิดเห็นของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

1.4 ใช้คำถามทำให้เกิดคำตอบหลายๆอย่าง

1.5 กระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น

1.6 ชมเชยและให้กำลังใจ

1.7 มีประชาธิปไตยในการสอน

2. จัดบรรยากาศให้จูงใจ

การจัดบรรยากาศในการเรียนที่จูงใจ ให้ผู้เรียนรักการเขียนสร้างสรรค์นั้น ผู้สอนทำได้โดยไม่ให้บรรยากาศในการทำงานเคร่งเครียดเกินไป เพื่อผู้เรียนจะได้ทำงานด้วยความสบายใจ เช่น แบบฝึกหัดที่ใช้ ควรมีลักษณะจูงใจให้อยากทำ ไม่มากจนน่าเบื่อหน่าย กิจกรรมที่ใช้ควรให้เกิดความสนุกสนาน อยากที่จะเรียน

3. เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว

การเขียนจากสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียน นับเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญอย่างยิ่งในการสอน การเขียนอย่างสร้างสรรค์ เพราะจะช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียนให้อยากเขียน อยากเล่าในสิ่งที่เขา มีประสบการณ์อยู่ด้วยตัวของเขาเอง ทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะเขียนงานต่างๆ อย่างสบายใจ สิ่งใกล้ตัวผู้เรียนที่จะนำมาใช้อาจเป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เริ่มจากในครอบครัว โรงเรียน หรือสถานที่ต่างๆ ที่เขามีประสบการณ์ผ่านมา เช่น การเขียนเล่าเรื่องของตนเอง การเขียนบันทึกประจำวัน การแต่งคำประพันธ์เรื่องที่ตนสนใจ การเขียนจดหมายเล่าเรื่องที่ยากเล่าสู่เพื่อนๆ ฯลฯ

4. ช่วยให้มีความคิดที่แตกฉาน

กิลฟอร์ด (Guildford, 1968) กล่าวว่าไว้ว่า ผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะต้องมีบุคลิกที่มีความฉับไว ที่จะรับรู้ปัญหาต่างๆ สามารถมองเห็นปัญหา และมีความว่องไวที่จะแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ ตลอดจนถึงรู้จักการหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้ ในการจัดกิจกรรมสำหรับการเขียนสร้างสรรค์ก็ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน สามารถใช้ความคิดพิจารณาได้ตรงต่อแก้ปัญหาได้หลายทาง ดังที่กิลฟอร์ดได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของการคิดอย่างสร้างสรรค์จะต้องมีลักษณะ ดังนี้

4.1 คิดได้คล่อง เป็นความสามารถของสมองในการที่จะคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว เมื่อพบกับปัญหาต่างๆ

4.2 ต้องยืดหยุ่นความคิด เป็นความสามารถในการคิดหาคำตอบต่างๆ โดยพิจารณาหลายทิศทาง หลายคำตอบ เช่น เมื่อมีปัญหามาเกิดขึ้น ผู้คิดที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะต้องหาทางออกสำหรับการแก้ปัญหาได้หลายๆทาง โดยไม่ยึดมั่นในสิ่งที่ตายตัว ทางเดียว

4.3 รู้จักประดิษฐ์ริเริ่ม เป็นความสามารถของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในลักษณะที่บุคคลนั้นมีความคิดริเริ่ม สามารถพบแนวทางใหม่ๆ ซึ่งไม่ซ้ำกับผู้อื่น ทำให้เกิดการค้นพบหรือการประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆขึ้น

5. สนุกสนานในการเขียน

แมคแคนเลส และวิแวนส์ (Mc Candless and Evans, 1978) ได้ให้ความคิดเห็นว่า “ทุกคนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ด้วยกันทั้งสิ้น แต่ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของแต่ละคนนั้นมีต่างระดับกัน บางคนอาจมีโอกาที่จะแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากกว่าคนอื่น กล่าวได้ว่าไม่มีใครเลยที่จะไม่มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการของมนุษย์ ดังนั้น จึงควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการสอนด้านความคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน” จากแนวความคิดดังกล่าว ที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์นั้น ผู้สอนก็ควรจัดการเรียนการสอนที่มีชีวิตชีวา โดยคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย นอกจากนี้ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางความคิดและประสบการณ์ต่างๆของเขา ได้อย่างเต็มที่ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจรักในการเขียน

6. ฝึกผู้เรียนให้เกิดทักษะ

หลายคนมักคิดกันว่า ผู้ที่เขียนเป็นนั่นเป็นผู้มีพรสวรรค์ ที่จะทำให้ผู้อ่านมีความชื่นชมต่อผลงานของตน แต่เท่าที่ผู้เขียนมีประสบการณ์มานั้น พบว่า ผู้ที่ไม่มีพรสวรรค์ในการเขียน ก็สามารถแสวงหาความสำเร็จที่จะเขียนได้ ถ้าผู้นั้นมีแนวทางในการปฏิบัติให้ถูกต้องที่จะนำเอาหลักเกณฑ์ต่างๆ ในการเขียนมาใช้ให้ถูกต้อง ตลอดจนถึงการหมั่นฝึกฝนตนเองให้เกิดความชำนาญ ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะของการส่งภาษา ซึ่งจะต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ พยายามปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น ก็จะช่วยให้ผู้นั้นพัฒนาในการเขียนได้

สรุปได้ว่า แนวทางในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ผู้สอนจะต้องมีบุคลิกที่สร้างสรรค์ จัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่จูงใจ ให้ผู้เรียนเริ่มเขียนจากสิ่งที่ใกล้ตัว ยั่วยุให้มีความคิดที่แตกฉาน ให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเขียน และฝึกผู้เรียนให้เกิดทักษะในการเขียน โดยหมั่นฝึกฝนบ่อยๆ

7. หลักการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2554, น.9) ในการจัดกิจกรรมการสอนเขียนสร้างสรรค์นั้น ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ดังนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน โดยจะต้องคำนึงถึงหลักสูตรในระดับชั้นต่างๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายทำอะไร กิจกรรมต่าง ๆ นั้นสนองวัตถุประสงค์ใด ในหลักสูตร

2. การจัดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ ควร ได้มีการสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่างๆด้วย

3. จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะกับผู้เรียน

4. ใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ และรักในการเขียน

5. ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ

สรุปได้ว่า เนื่องจากผู้เรียนในระดับประถมศึกษา มีลักษณะของความอยากรู้อยากเห็น ชอบใช้จินตนาการในการคิดสร้างสรรค์เรื่องราวต่างๆ การจัดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ ก็จะเป็นเครื่องช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดนึกให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

สุทธิกัญจน์ ทิพยเกษตร (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยการสอนแบบซินเนคติกส์ มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

รุ่งทิพย์ อนุเมฆางกูร (2544) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อการสอน มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์หลังการสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ในเชิงบวก

พรทิพย์ ประการแก้ว (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคนิคซินเนคติกส์ช่วยสร้างความคิดในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และความคิดกับความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จิริลักษณ์ จีรวินุลย์ (2543) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนซ่อมเสริม โดยการสอน

แบบเรียนปนเล่น เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน และหาประสิทธิภาพของการสอนซ่อมเสริม กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการสอนซ่อมเสริมแบบเรียนปนเล่น มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ท็อปปีง (Topping, 2004) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าของวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการเล่นของเด็กวัยเริ่มเรียนในเรื่องการอ่านออกเขียนได้ โดยจัดกิจกรรมเกมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน มีผลการอ่านออกเสียงสูงกว่าก่อนการทดลอง ทำให้นักเรียนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมเยอร์ (Mayer, 1955 อ้างถึงใน มาลียา ระวีวงศ์, 2542, น.42) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้ภาพประกอบในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับ 3 ผลปรากฏว่า การฝึกเขียนโดยใช้ภาพประกอบนั้นสามารถแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจน ซึ่งน่าจะนำไปใช้ครั้งต่อไป เพื่อเป็นการพัฒนาในด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้ดีขึ้น

แดนสกายและซิลเวอร์แมน (Dansky and Silverman, 1973 อ้างถึงใน มัลลิกา เจริญพจน์, 2546, น.34) ได้ทำการศึกษาเพื่อทดสอบสมมติฐานตามที่เพียเจตท์ (Piaget) ได้กล่าวว่า การเล่นของเด็กจะมีผลต่อความคิดคล่องในด้านการโยงความสัมพันธ์ ของเด็กกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 4 – 6 ปี จำนวน 90 คน ผลการทดลองพบว่า การเล่นมีผลช่วยส่งเสริมความคิดคล่องด้านการโยงความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์การเล่นจะมีคะแนนความคิดคล่องด้านการโยงความสัมพันธ์มากกว่าเด็กที่อยู่ในสถานการณ์การเล่นแบบ และเด็กที่อยู่ในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์
ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์
ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ตอนที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์
ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบัน การดำเนินการจัดการศึกษา คุณภาพการศึกษา
ปัญหา ด้านการศึกษา

2. ศึกษาปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม

3. ศึกษาจิตวิทยาการศึกษา การเรียนรู้ด้วยการกระทำ

4. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียน ปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยมีรายละเอียดของการดำเนินงาน ดังนี้

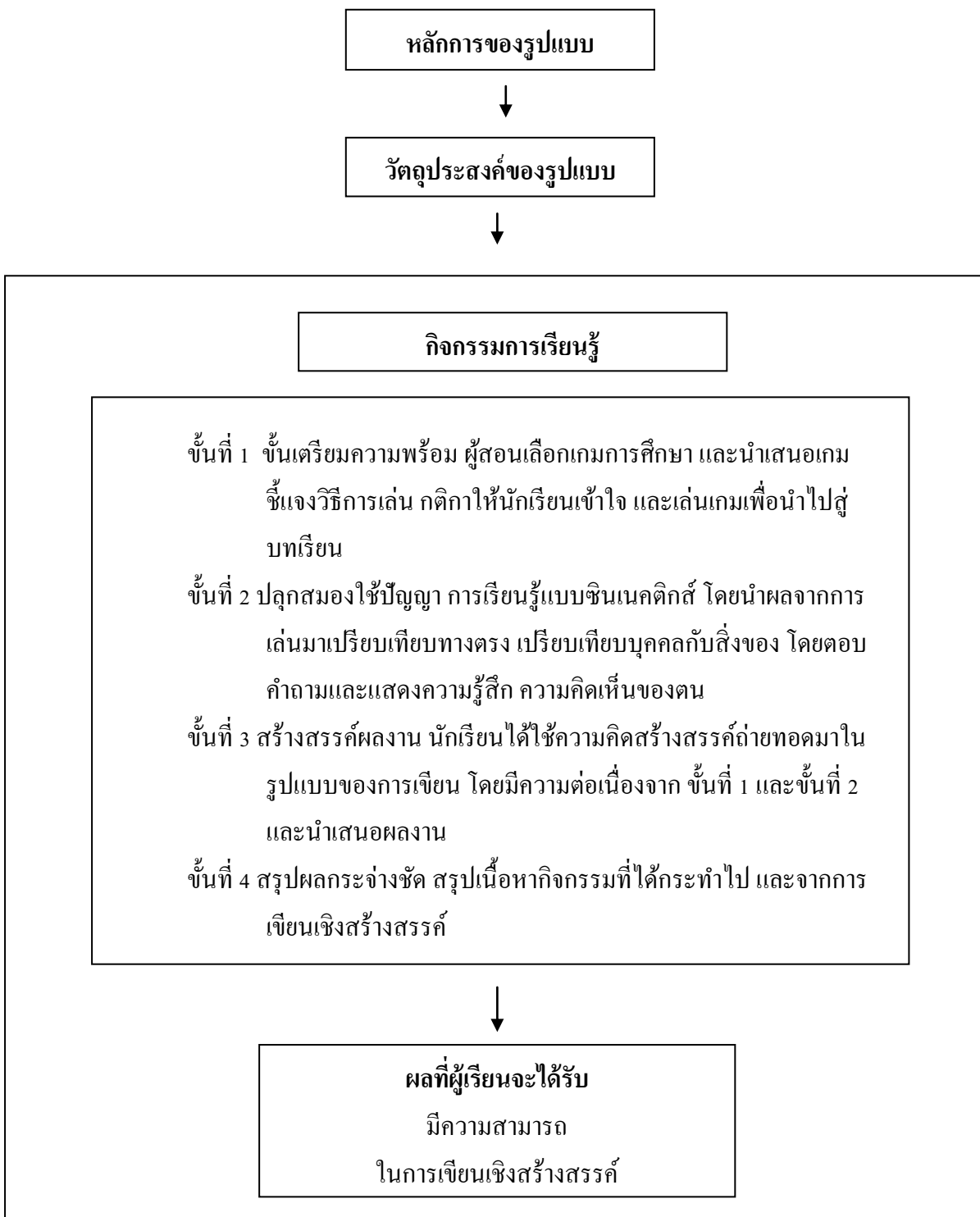
1. สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 1 ได้กรอบแนวคิดที่จะนำมา
สู่การพัฒนา รูปแบบการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่

1.1 กรอบแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับ
การสอนแบบเรียนปนเล่น

2. กำหนดแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ

3. สร้างกรอบแนวคิดของรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับ
การสอนแบบเรียนปนเล่น ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ ผลที่ผู้เรียนจะ
ได้รับ ดังแสดงในแผนภาพ ดังนี้

รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนจินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดของรูปแบบการสอน
โดยใช้การสอนจินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ไปทดลองสอน โดยมีการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รายละเอียดการดำเนินการ มีดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนทั้งสิ้น 65 คน ที่จัดห้องเรียนโดยคณะนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินการสอนด้วยการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น มีดังนี้

1. พิจารณาหลักการ องค์ประกอบของรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. ศึกษาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนตามรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 12 แผน ประกอบด้วย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง กัปตันสมองไว
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สรรหาคำ
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง นิทานสอนใจ
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลักษณะนาม
- 5) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำวิเศษณ์บอกประเภท
- 6) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สร้างสรรค์ ทดแทน
- 7) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราแม่หรรษา
- 8) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง จินตนาการคำพูด
- 9) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เรียงคำใหม่
- 10) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คิดเชื่อมโยง
- 11) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ตั้งคำถามจากภาพ
- 12) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารพันประโยชน์

5. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

6. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบความเหมาะสม และตรวจสอบความสอดคล้อง

7. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย

2. จัดทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย เพื่อใช้วัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขอบข่ายวิชาภาษาไทย องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2 เมื่อวิเคราะห์แล้ว สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้ครอบคลุมองค์ประกอบ โดยมีจำนวน 3 ชุด ดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 สารพันต่อเติมสรรคำ เป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มี 4 ข้อย่อย ใช้เวลาในการทำทั้งหมด 20 นาที โดยแบบทดสอบต้องการให้นักเรียนเขียนเติมคำ จากอักษรที่กำหนดให้ โดยเขียนให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนดให้ เพื่อวัดความคิดคล่อง

ชุดที่ 2 พรรณนาเรื่องราวจากภาพ เป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มี 2 ข้อย่อย ใช้เวลาในการทำทั้งหมด 20 นาที โดยแบบทดสอบต้องการให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ให้ได้ใจความ สื่อความคิด อารมณ์ และจินตนาการ โดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สละสลวย เหมาะสม ภายในเวลาที่กำหนดให้ เพื่อวัดความคิดริเริ่ม

ชุดที่ 3 สร้างสรรค์ประโยชน์ เป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มี 4 ข้อย่อย ใช้เวลาในการทำทั้งหมด 20 นาที โดยแบบทดสอบต้องการให้นักเรียนบอกประโยชน์ บอกการนำไปใช้ต่อ จากสิ่งที่กำหนดให้ โดยเขียนให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนดให้ และนำคำตอบที่ได้ไปจัดกลุ่ม เพื่อวัดความคิดยืดหยุ่น

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้าง ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำผลการวิเคราะห์ หากำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67 ถึง 1.00 สรุปว่า ใช้ได้

2.4 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทั้ง 3 ชุด ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

2.5 นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำคะแนนที่ได้จากการตรวจวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละชุด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นรายชุด มีดังนี้

ชุดที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อวัดความคิดคล่อง ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

ชุดที่ 2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อวัดความคิดริเริ่ม ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .73

ชุดที่ 3 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อวัดความคิดยืดหยุ่น ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75

2.6 นำแบบทดสอบฉบับที่สมบูรณ์ไปใช้จริงในการทดสอบ เพื่อวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ ทั้ง 3 ชุด (ชโลบล ทศวิไล, 2542, น.25) ซึ่งแยกออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 ใช้สำหรับการตรวจคะแนนแบบทดสอบชุดที่ 1

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน	
ชุดที่ 1 ความคิดคล่อง	1 คะแนน ต่อ 1 คำ	เขียนคำได้อย่างถูกต้องและมีความหมาย โดยเขียนให้ได้จำนวนมากที่สุด

ลักษณะที่ 2 ใช้สำหรับการตรวจคะแนนแบบทดสอบชุดที่ 2

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน	
ชุดที่ 2 ความคิดริเริ่ม	10	เขียนเรื่องราวจากภาพ โดยมีเนื้อหาแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร น่าสนใจ มีการใช้คำที่แปลกใหม่และหลากหลาย มีชื่อตัวละคร ตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสมกับเรื่องราว มีการสรุปเรื่องราวที่สร้างสรรค์
	8	เขียนเรื่องราวจากภาพ โดยมีเนื้อหาแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร น่าสนใจ มีการใช้คำที่แปลกใหม่และหลากหลาย มีชื่อตัวละคร ตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสมกับเรื่องราว สรุปเรื่องราวธรรมดา
	6	เขียนเรื่องราวจากภาพ โดยมีเนื้อหาแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร น่าสนใจ มีการใช้คำที่แปลกใหม่และหลากหลาย ไม่มีชื่อตัวละคร ตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสมกับเรื่องราว สรุปเรื่องราวธรรมดา
	4	เขียนเรื่องราวจากภาพ โดยมีเนื้อหาแปลกใหม่ มีการใช้คำที่หลากหลาย ตั้งชื่อเรื่องไม่ตรงกับเรื่องราว ไม่มีการสรุปเรื่องราว
	2	เขียนเรื่องราวจากภาพ โดยมีเนื้อหาไม่แปลกใหม่ มีการใช้คำไม่หลากหลาย ตั้งชื่อเรื่องไม่ตรงกับเรื่องราว ไม่มีการสรุปเรื่องราว

ลักษณะที่ 3 ใช้สำหรับการตรวจคะแนนแบบทดสอบชุดที่ 3

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน	
ชุดที่ 3 ความคิดยืดหยุ่น	1 คะแนน ต่อ 1 กลุ่ม	เขียนประโยชน์ และการนำไปใช้ต่อให้ได้มากที่สุด และนำคำตอบที่ได้ มาจัดกลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.249) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	การทดลอง	สอบหลัง
R	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R	แทน	กลุ่มตัวอย่าง ที่ได้จากการสุ่ม
T ₁	แทน	การวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น
X	แทน	การสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ด้วยแผนการจัดการเรียนการสอน จำนวน 12 แผน
T ₂	แทน	การวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

และการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการดำเนินการทดลองดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ระหว่างการสอนผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน
3. เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน อีกครั้งหนึ่ง
4. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาวิเคราะห์ทางสถิติ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553) ดังนี้

1. หาค่าสถิติขั้นพื้นฐาน ได้แก่

ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร

$$\text{สูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

$$\text{เมื่อ} \quad \bar{x} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูล}$$

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร

$$\text{สูตร} \quad \text{S.D.} = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

$$\text{เมื่อ} \quad \text{S.D.} = \text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน}$$

$$\sum x^2 = \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

$$(\sum x)^2 = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูล}$$

ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย คำนวณจากสูตร

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad \text{C.V.} &= \frac{\text{S.D.}}{\bar{x}} \times 100 \\ \text{S.D.} &= \text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน} \\ \bar{x} &= \text{คะแนนเฉลี่ย} \end{aligned}$$

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียน โดยทดสอบค่าที (t-test) สองกลุ่มสัมพันธ์กัน
3. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 3.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
 - 3.2 ความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ตอนที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

การประเมินผลรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ดังนี้

1. ผลการตรวจสอบรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมในระดับมากขึ้นไป
2. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการสอน

คะแนนเฉลี่ย		ความเหมาะสม
4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.51- 4.50	หมายถึง	มาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ปรับปรุง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์
ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์
ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์
ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการดำเนินการจัดการศึกษา คุณภาพการศึกษา ปัญหาด้านการศึกษา (คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543, น.1-16) มีดังนี้

สภาพการณ์ปัจจุบัน มีลักษณะดังนี้

ความก้าวหน้าทางวิทยาการและข้อมูลข่าวสาร ทำให้ประชากรติดการพิมพ์ตัวอักษรทางเทคโนโลยี มากกว่าการเขียนด้วยลายมือ ส่วนการบกพร่องทางการเขียน ก็มีหลายประเภท อาทิ การเขียนสะกดคำผิด การใช้สำนวนไม่ตรงตามความหมาย การใช้คำไม่เหมาะสม จัดลำดับความคิดไม่ได้ เขียนวกวน เขียนไม่ถูกอักขระตัวอักษร

การจัดการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ

การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

คุณภาพการศึกษาของไทย

การจัดการศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่สามารถสร้างบุคลากรที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ ทำให้ประสบปัญหาต่างๆมากมาย การประเมินความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติของนักเรียนไทย ยังนับว่าอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.6) ได้สรุปความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทย มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต และความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องจัดการศึกษาและฝึกฝนให้คนไทยมีทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติ และความจรรโลงใจ ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน และสังคม

ปัญหาทางการศึกษา

จากการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทางการศึกษา สรุปปัญหาการจัดการศึกษาไว้ดังนี้ ข้อบกพร่องในการเขียนที่พบเห็นอยู่ในปัจจุบันมีหลายประเภท อาทิ การเขียนสะกดคำผิด การใช้คำสำนวนไม่ตรงตามความหมาย การใช้คำไม่เหมาะสมกับกาลเทศะหรือบุคคล การไม่สามารถใช้ถ้อยคำถ่ายทอดให้ตรงกับความรู้สึกได้ การจัดลำดับความคิดไม่เป็น เขียนวกวน การลอกเลียนข้อความมาใช้โดยไม่เข้าใจความหมาย (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2547, น.46) ดังที่ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, น.4) กล่าวว่า ข้อบกพร่องในการเขียนมีสาเหตุมาจากที่ครูผู้สอนขาดการกระตุ้นและส่งเสริมอย่างจริงจัง เพราะการสอนของครูใช้วิธีสอนที่เคยสอนกันมา ไม่มีอะไรใหม่ จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และควรมีการปรับปรุงกระบวนการการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลการศึกษาปรัชญาการศึกษา

ปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม ปรัชญานี้ถือกำเนิดขึ้นเพื่อต่อต้านแนวคิดดั้งเดิมที่การศึกษาเน้นแต่เนื้อหา สอนให้ท่องจำเพียงอย่างเดียว ทำให้เด็กพัฒนาด้านสติปัญญาอย่างเดียว ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่มีความกล้า และความมั่นใจในตนเอง ประกอบกับมีความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้เกิดแนวความคิดปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยมขึ้น เกิดขึ้น โดย ฟรานซิส ดับเบิลยู ปาร์เกอร์ (Francis W. Parfer) ได้เสนอให้มีการปฏิรูปการศึกษาเสียใหม่ เพราะการเรียนแบบเก่าเข้มงวด ต่อมา จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ได้นำแนวคิดนี้มา

ทบทวนใหม่ ต่อมาเมื่อมีผู้สนับสนุนมากขึ้น จึงตั้งเป็นสมาคมการศึกษาแบบพิพัฒนาการนิยม และนำแนวคิดไปใช้ในโรงเรียนต่างๆ

1. แนวความคิดพื้นฐาน ปรัชญาพิพัฒนาการนิยม มีพื้นฐานมาจากปรัชญาลัทธิประจักษ์ว่าท ซึ่งเกิดในประเทศอังกฤษ ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 สาธะสำคัญของความเป็นจริงและการแสวงหาความรู้ที่ไม่หยุดนิ่ง แต่จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และสิ่งแวดล้อม บุคคลสามารถแสวงหาความรู้ได้จากประสบการณ์ ประสบการณ์จะนำไปสู่ความรู้ และความรู้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ปรัชญาเน้นกระบวนการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์

2. แนวคิดทางการศึกษา ผู้เรียนจึงควรได้เรียนรู้ในสิ่งที่เหมาะแก่วัยของเขา และสิ่งที่จัดให้ผู้เรียนควรจะเป็น ไปในทางที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจปัญหาชีวิตและสังคมในปัจจุบัน และหาทางปรับตัวให้เข้ากับภาวะที่เป็นจริงในปัจจุบัน กระบวนการเรียนการสอน เป็นการสอนที่ชี้ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด การเรียนเป็นเรื่องการกระทำมากกว่ารู้ จึงให้ผู้เรียนลงมือกระทำเพื่อให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ การกระทำ ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้

ผลการศึกษาจิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยาการศึกษา เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เป็นการนำเอาหลักจิตวิทยามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนเพื่อจะได้เข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียน (จินตนา เหมทานนท์, 2546, น.23) ดังนั้น จิตวิทยาการศึกษาจึงเกี่ยวข้องกับสถานการณ์การเรียนรู้ การเรียนการสอน ซึ่งเนื้อหาวิชาจึงเน้นถึงการเรียนรู้ แรงจูงใจ การพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ลักษณะธรรมชาติของผู้เรียน สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังได้นำความรู้มาทำการวิจัยถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ตลอดจนพัฒนาการทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Learning by Doing) ซึ่งจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) บิดาแห่งการศึกษาแผนใหม่ กล่าวว่า “คนเราเรียนรู้ด้วยการกระทำและด้วยอุปกรณ์การสอนที่มีประสิทธิภาพ” จากคำกล่าวนี้ได้ทำให้มีวิธีสอนหรือกิจกรรมต่างๆ พร้อมอุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ดังนั้นนักเรียนจึงควรเรียนด้วยการกระทำด้วยตนเอง โดยใช้อุปกรณ์หรือสื่อต่างๆ จึงจำเป็นที่จะต้องฝึกบ่อยๆ จนเกิดเป็นอัตโนมัติและนั่นคือการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นวิธีสอนหลายๆวิธี โดยเฉพาะวิธีที่เน้นการฝึกด้วยการกระทำหรือกิจกรรมต่างๆ ควรจะนำมาปรับให้เข้ากับสภาพห้องเรียน นักเรียนก็สนุกสนานและมีทัศนคติที่ดี

ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอน การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอน ดังนี้

การสอนซินเนคติกส์

- ขั้นที่ 1 ขั้นนำ
- ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบทางตรง
- ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างอุปมานุคคลเปรียบเทียบกับสิ่งของ
- ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง
- ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง
- ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน

การสอนแบบเรียนปนเล่น

- ขั้นเลือก เลือกเกมให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน
- ขั้นเล่น อธิบาย กฎ กติกา สาธิตการเล่น
- ขั้นวิเคราะห์ หลังจบการเล่น อภิปรายร่วมกัน ถึงประโยชน์ที่ได้รับ
- ขั้นสรุป สรุปเนื้อหาที่ได้จากการปฏิบัติ

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนที่ถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้ ในลักษณะที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ แสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยอาศัย ประสบการณ์และจินตนาการของผู้เขียนเอง โดยแสดงให้เห็นความสามารถทางด้านความคิด คล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

การพัฒนารูปแบบการสอน ดำเนินการโดยเริ่มจากศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ปรัชญาการศึกษา วิธีการสอนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการสังเคราะห์จนได้รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะในการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับ ดังนี้

หลักการ

ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการเรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยการกระทำของตนผ่านกิจกรรมต่างๆ

วัตถุประสงค์

ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3 ด้าน ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม และผู้เรียนมีทักษะกระบวนการทำงานร่วมกัน

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ผู้สอนเลือกเกมการศึกษา และนำเสนอเกม ชี้แจงวิธีการเล่น กติกาให้นักเรียนเข้าใจ และเล่นเกมเพื่อนำไปสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ปลูกฝังการใช้ปัญญา การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ โดยนำผลจากการเล่นเกมมาเปรียบเทียบทางตรง เปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ โดยตอบคำถามและแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเอง

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างสรรค์ผลงาน เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอด มาในรูปแบบของการเขียน โดยมีความต่อเนื่องจาก ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 และนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 4 สรุปผลกระจำจชัด เป็นขั้นสรุปเนื้อหากิจกรรมที่ได้กระทำไป และจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อไป

ผลที่ผู้เรียนจะได้รับ

ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เกิดทักษะการทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้และผลงาน

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

1. ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนได้รับการสอนและหลังได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน แสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนได้รับการสอนและหลังได้รับการสอน ด้วยรูปแบบการสอน แสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจาย (c.v) ของคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนจินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	\bar{x}	S.D	C.V	\bar{x}	S.D	C.V
1. ความคิดคล่อง	24.91	1.48	5.94	32.95	2.44	7.41
2. ความคิดริเริ่ม	8.18	1.84	22.49	16.18	2.04	12.61
3. ความคิดยืดหยุ่น	10.64	1.50	14.10	15.18	1.44	9.49
รวม	43.72	4.42	10.11	64.31	5.23	8.13

จากตารางที่ 2 พบว่า ก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนจินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.72 ($\bar{x} = 43.72$, S.D. = 4.42) และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความคิดคล่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 24.91$, S.D. = 1.48) รองลงมาคือด้านความคิดริเริ่ม ($\bar{x} = 8.18$, S.D. = 1.84) และด้านความคิดยืดหยุ่น ($\bar{x} = 10.64$, S.D. = 1.50) ตามลำดับ

ส่วนการทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.31 ($\bar{x} = 64.31$, S.D. = 5.23) และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความคิดคล่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 32.95$, S.D. = 2.44) รองลงมาคือด้านความคิดริเริ่ม ($\bar{x} = 16.18$, S.D. = 2.04) และด้านความคิดยืดหยุ่น ($\bar{x} = 15.18$, S.D. = 1.44) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความแตกต่าง ของความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภายในแต่ละด้าน ทั้งก่อนและหลังเรียน พบว่า ด้านความคิดริเริ่ม มีความแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมา คือ ความคิดยืดหยุ่น และความคิดคล่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้การสอน
ซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

การทดสอบ	<i>N</i>	\bar{x}	S.D	ΣD	<i>t</i>
ก่อนเรียน	22	43.72	4.42	453	43.97
หลังเรียน	22	64.31	5.23		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการสอนด้วยรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น สูงกว่า ก่อนการสอนด้วยรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยผู้เชี่ยวชาญ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ขององค์ประกอบของรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

องค์ประกอบ	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1	หลักการของรูปแบบการสอน			
	1.1 มีปรัชญาการศึกษารองรับ	4.67	0.58	มากที่สุด
	1.2 มีแนวคิดทฤษฎีรองรับ	4.67	0.58	มากที่สุด
	1.3 มีความเป็นไปได้	4.33	0.58	มาก
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน			
	2.1 มีความชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
	2.2 ครอบคลุมเนื้อหา	4.33	0.58	มาก
3	กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน			
	3.1 ขึ้นเตรียมความพร้อม	4.67	0.58	มากที่สุด
	3.2 ขึ้นปลูกสมองให้ปัญญา	4.67	0.58	มากที่สุด
	3.3 ขึ้นสร้างสรรค์ผลงาน	4.67	0.58	มากที่สุด
	3.4 ขึ้นสรุปผลกระจำชัด	4.33	0.58	มาก
4	ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากรูปแบบการสอน			
	4.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.67	0.58	มากที่สุด
	4.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบ	4.67	0.58	มากที่สุด
	4.3 มีความเป็นไปได้	4.33	0.58	มาก
	รวม	4.56	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน โดยภาพรวมผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ มีปรัชญาการศึกษารองรับ ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) และมีแนวคิดทฤษฎีรองรับ ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) มีความเหมาะสมในระดับมาก คือ มีความเป็นไปได้ ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.58) องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน มีความเหมาะสมใน

ระดับมากที่สุด คือ มีความชัดเจน ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ครอบคลุมเนื้อหา ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.58) องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ชั้นเตรียมความพร้อม ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) ชั้นปลูกฝังนิสัยปัญญา ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) และชั้นสร้างสรรค์ผลงาน ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ชั้นสรุปผลกระจำชัด ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.58) องค์ประกอบที่ 4 ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากรูปแบบการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบ ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ มีความเป็นไปได้ ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.58)

2. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่นสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการเรียนรู้

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้ โดยแยกเป็นขั้นตอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม

เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียน ได้เตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยเป็นรูปแบบของกิจกรรม เกมที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนรู้ โดยมีการนำเสนอกิจกรรมหรือเกมที่ผู้เล่น ชี้แจงวิธีการเล่น กฎ กติกา เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ และเล่นกิจกรรมหรือเกมนั้นอย่างมีความสุข และสนุกสนาน อีกทั้งกิจกรรมที่เลือกมานั้น ต้องมีความปลอดภัยและนำไปสู่การเรียนรู้ในบทเรียนขั้นต่อไป ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน ในการเรียนปนเล่น ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีโดยผู้เรียนได้เล่นพร้อมได้รับความรู้ไปด้วย และได้ละลายพฤติกรรมของตนเอง มีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 ปลูกฝังนิสัยปัญญา

ขั้นนี้ เป็นการนำความรู้ที่เกิดจากการเล่นในขั้นที่ 1 มาเปรียบเทียบกับวิธีของชินเนคติกส์ โดยมีการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้คิดเปรียบเทียบทั้งทางตรง หรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ

ให้นักเรียนได้คิดและตอบคำถาม ด้วยการเขียน โดยแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเป็นรายบุคคล และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้คำตอบของตนกับเพื่อน ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยพบว่า เริ่มแรกที่เข้าสู่ขั้นตอนนี้ นักเรียนตอบคำถามได้ แต่ยังไม่เปรียบเทียบไม่เป็นนัก โดยผู้สอนได้มีการอธิบายพร้อมยกตัวอย่างการเปรียบเทียบให้ดู เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้การเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ เมื่อได้เห็นตัวอย่าง นักเรียนเริ่มเปรียบเทียบได้ แสดงความรู้สึกของตนเองได้

ขั้นที่ 3 สร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นนี้ ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการเขียน เขียนลงใบงานที่กำหนดให้ โดยมีเนื้อหาต่อเนื่องมาจาก ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 เพื่อฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และมีการกำหนดเวลาในการเขียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีเวลาในการทำเท่ากัน ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนแต่ละคนต่างมุ่งมั่นในการเขียน อาจเป็นเพราะเวลาที่กำหนด และมีการจูงใจจากคะแนนที่ทำได้ ขั้นตอนนี้ บางคนทำได้มาก บางคนทำได้น้อย อาจมีอุปสรรคตรงที่ผู้เรียนบางคนมีปัญหาด้านการเขียน ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง สะกดผิด ลายมือไม่สวย เขียนช้า ก็ได้มี การดูแลอย่างใกล้ชิดสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ โดยรวม ผู้เรียนสนุกสนานที่ได้คิดและได้เขียน บางคนเกิดความภูมิใจที่เขียนได้มากกว่าเพื่อน บางคนภูมิใจที่ได้เขียนสิ่งที่แปลกใหม่ที่เกิดจากความคิดของตน ได้เขียนอย่างที่ไม่เคยเขียนมาก่อน ได้คิดอย่างที่ไม่เคยคิดมาก่อน

ขั้นที่ 4 สรุปผลภาระงาน

ขั้นนี้ ผู้เรียนได้มีการสรุปเนื้อหากิจกรรมทั้งหมด ตั้งแต่การเล่นเกมน มาถึงการตอบคำถาม การเปรียบเทียบ และการเขียนสร้างสรรค์ในใบงาน ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนสามารถสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับ ได้อย่างตรงประเด็น และเมื่อผู้สอนมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำเพิ่มเติม ผู้เรียนก็สามารถทำงานนั้นมาส่งได้ตรงตามกำหนดเวลา และคำตอบที่ได้ถูกต้อง

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การนำกิจกรรมการสอนตามรูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาใช้ในการทดลองครั้งนี้ เกิดผลที่น่าสนใจหลายประการ คือ ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน พร้อมกับเกิดการเรียนรู้ มีความมั่นใจกล้าคิด กล้าตอบ กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ และละลายพฤติกรรมในการเรียนรู้แบบเดิมๆ โดยเน้นผู้เรียนให้มีบทบาทมากที่สุด เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อน เกิดผลสำเร็จในการทำงาน สามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยอาศัยกระบวนการคิดสร้างสรรค์จินตนาการ สิ่งแปลกใหม่ และผู้เรียนสามารถสรุปความรู้ที่ได้อย่างชัดเจน และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ต่อในชีวิตประจำวัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อพัฒนา รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน มีการดำเนินการวิจัยเป็นไปตามขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดเป็นองค์ประกอบในการสร้างรูปแบบ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน โดยนำองค์ประกอบในการสร้างรูปแบบมาพัฒนาเป็นรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นำรูปแบบการสอนที่ได้มานำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชุด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ ก่อนนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ เมื่อได้แบบทดสอบและแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แล้ว ได้นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นดำเนินการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 12 แผน และสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยระหว่างเรียนมีการจดบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เมื่อดำเนินการครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ก็ทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อีกครั้ง แล้วนำข้อมูลที่ได้อภิปรายผล และเปรียบเทียบผลความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้รูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบการสอนนี้ มุ่งเน้น ให้ผู้เรียน ได้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการเขียน โดยใช้ความรู้ ประสบการณ์และจินตนาการ ซึ่งผู้เขียนต้องมีความคิดสร้างสรรค์ และถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการเขียน โดยมีความแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร ผู้เรียนจะได้เรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเต็มที่ ทั้งการร่วมเล่นเกม การคิดเปรียบเทียบ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อีกทั้งยังได้รับประสบการณ์โดยตรงด้วยการเรียนรู้ด้วยการกระทำของตนเอง 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยผู้เรียนจะสนุกสนานในการเขียน ได้แสดงออกทางความสามารถของการเขียนโดยอาศัยความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน การคิดริเริ่มสิ่งที่แปลกใหม่ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางสติปัญญา 3) กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 ปลูกฝังนิสัยปฏิบัติ ขั้นที่ 3 สร้างสรรค์ผลงาน ขั้นที่ 4 สรุปผลภาระงาน 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทั้งในด้านของความคิดคล่อง ความคิดริเริ่ม และความคิดยืดหยุ่น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังเกิดทักษะการทำงานร่วมกัน การทำกิจกรรมร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานด้วย

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการสอนนี้ขึ้น โดยมีองค์ประกอบครบถ้วน ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จนได้หลักการในการพัฒนารูปแบบการสอนที่ชัดเจน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยแบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ และรูปแบบการสอน ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ผ่านการทดลองการใช้รูปแบบครบถ้วนทุกกระบวนการ ทำให้รูปแบบการสอนนี้มีองค์ประกอบครบถ้วนสมบูรณ์ รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนานี้เป็นหลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด ผู้เรียนจะสร้างความรู้ในขณะที่ได้รับประสบการณ์ในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยการมีส่วนร่วมกิจกรรมหรือเกมทางการศึกษานั้นๆ และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆด้วยกัน ฝึกความรับผิดชอบ เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและได้รับความรู้จากการเรียนปนเล่น นำความรู้ที่ได้มาต่อยอดทางความคิด โดยคิดแบบเปรียบเทียบตามกระบวนการเรียนการสอนแบบชินเนคติกส์ เมื่อได้ฝึกคิดแล้ว จะนำมาสู่การคิดสร้างสรรค์ คิดแปลกใหม่ และถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆได้ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังได้รับการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่นช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน โดยเริ่มจาก

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นนี้เป็นขั้นที่สร้างความพร้อม โดยผู้สอนจะเลือกเกมการศึกษามาให้ผู้เรียนได้ร่วมกันเล่น ซึ่งจะเป็นการเล่นปนเรียน เพื่อนำไปสู่บทเรียน ขณะที่เล่น จะได้รับความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนที่สอดแทรกในเกม โดยผู้สอนจะนำเสนอเกม ชี้แจงวิธี

การเล่น กติกาให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนเริ่มเล่น ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับความรู้พร้อมทั้งความสนุกสนานในการเรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจ ไม่เบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชาญ ไทยแท้ (2545, น.8-12) ได้กล่าวว่า การสอนแบบเรียนปนเล่น เป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ของเด็กเป็นสำคัญ ครูทำหน้าที่เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับเด็ก โดยให้เด็กได้เล่นและเรียนรู้อย่างอิสระ การสอนแบบเรียนปนเล่น จึงเป็นการเรียนรู้อย่างเสรี และสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2547, น.366) ที่กล่าวว่า การสอนแบบเรียนปนเล่น เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้จากการเล่น การเลือกเกมเพื่อนำมาใช้สอนทำได้หลายวิธี ผู้สอนอาจเป็นผู้สร้างเกมขึ้น ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการสอนของตนก็ได้ หรืออาจนำเกมที่มีผู้สร้างขึ้นแล้ว มาปรับดัดแปลงให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ตรงกับความต้องการของตน การสอนโดยการเล่น

ขั้นที่ 2 ปลูกฝังปัญหา โดยนำผลการเรียนรู้จากการเล่น มาคิดเปรียบเทียบตามกระบวนการของซินเนคติกส์ โดยแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นของตนออกมา ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ (2547, น.113) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน และการคิดร่วมกันเป็นกลุ่มจัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2547, น.251) ผู้เรียนจะเกิดความคิดใหม่ๆ และสามารถนำความคิดใหม่นั้นไปใช้ในงานของตน ทำให้งานของตนมีความแปลกใหม่ น่าสนใจมากขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนอาจเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิด และความคิดของผู้อื่นอีกด้วย

ขั้นที่ 3 สร้างสรรค์ผลงาน เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการเล่นปนเรียน และความคิดสร้างสรรค์ที่ได้จากกระบวนการคิดเปรียบเทียบของซินเนคติกส์ มาถ่ายทอดในรูปแบบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นขั้นสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง และมีการนำเสนอผลงานของตนกับเพื่อนในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2554, น.2-3) กล่าวว่า การเขียนเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์งานเขียนได้ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางจินตนาการและประสบการณ์ของตน ได้ดีกว่าการเขียนชนิดอื่นๆ และยังสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2543, น.187) อธิบายความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์และจินตนาการในการเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้องกรอง ซึ่งผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีประมวลคำหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียน มีเทคนิคการเขียนและใช้สำนวนสละสลวย

ขั้นที่ 4 สรุปผลกระจำจชัด ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด โดยผู้เรียนได้ร่วมกันสรุปแนวคิด หลักการ กระบวนการของการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียน ได้ความคิดรวบยอดและจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ และนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้ สอดคล้อง กับแนวคิดของ สุพน ทิมอำ (2549, น.21) ที่กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา ที่ได้เรียนรู้มาแล้วนั้น ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน สถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง รอบคอบ และสมเหตุสมผล

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้าน คือ ข้อเสนอแนะด้านการนำรูปแบบการสอน ไปใช้ และข้อเสนอแนะด้านการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านการนำรูปแบบการสอนไปใช้

1. การเตรียมก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ผู้สอนจะต้องเตรียมความพร้อม ทั้งในส่วน of เนื้อหา สื่อการเรียนรู้ ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน บทบาทของผู้สอนจะต้องเป็นผู้กระตุ้นผู้เรียน เน้นผู้เรียนให้มีบทบาทต่อการจัดการเรียนรู้ ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำ กิจกรรม ได้ฝึกคิด และได้เขียน โดยอาศัยด้านความคิดสร้างสรรค์ ไม่ควรปิดกั้นความคิดเห็น ของผู้เรียน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก
3. เมื่อปฏิบัติการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะต้องตรวจสอบผลงานและแจ้งให้ผู้เรียน ทราบผลการดำเนินงานของตน เพื่อจะได้มีการปรับปรุง หรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ สูงยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาถึงการนำรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอน แบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 กับประชากรและกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการนำรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียน ปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ไปศึกษาถึงผลในด้านความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอน และเจตคติของ ผู้เรียนต่อการเรียน

3. ควรมีการศึกษาถึงการนำรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนจินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2543). เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2547). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- กัลยา ไตรศรีศิลป์. (2542). การพัฒนากิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานคร.
- คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- จินตนา เหมทานนท์. (2546). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์และการค้นคว้าแบบอิสระของสาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2547). จิตวิทยาและจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.
- จิรลักษณ์ จิรวินบูลย์. (2543). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเรียนปนเล่น. ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชโลบล ทศวิไล. (2542). ผลการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- คุณ จิระเดชากุล. (2551). นันทนาการสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). สรรพศาสตร์ของการเขียน ในการจัดทำวัตกรรมการศึกษา.

- กรุงเทพมหานคร : ชารอักษร
- ทศนา เขมมณี. (2547). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร : ด้านอุตสาหกรรมพิมพ์.
- . (2550). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงนุช ชาญวิทิตกุล. (2545). **การฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย**. สารนิพนธ์ จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2541). **การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสาร**. กรุงเทพมหานคร : แสงดาว.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2542). **รายงานการวิจัยการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการฝึกมหาสารคาม : อภิชาตการพิมพ์.**
- พรทิพย์ ประการแก้ว. (2543). **การใช้ซินเนคติกส์ช่วยสร้างความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพลินจิต คนขยัน. (2545). **การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบเรียนปนเล่น**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบาย
- พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ. (2547). **ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มัลลิกา เจริญพจน์. (2546). **ผลการจัดประสบการณ์โดยใช้แนวคิดหมวด 6 ใบของ เดอ โบโน ที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพมหานคร : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- มาลีธา ระวังวงศ์. (2542). **การศึกษาความสามารถและความสนใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนองจอก (ภักดีนรเศรษฐ์) โดยใช้นวัตกรรมหน้ากระดาษ**. ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2553). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งทิพย์ อนุเมธางกูร. (2544). **ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการคิดเชิงสร้างสรรค์**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- วิชาญ ไทยแท้. (2545). **ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). **การพัฒนาทักษะการเขียนระดับประถมศึกษา**. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วราภรณ์ รักรวิชัย. (2545). **กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน**. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วราภรณ์ เหลี่ยมไธสง. (2542). **ทักษะการอ่านและการเขียนในการสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและแบบฝึกทักษะ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิโพธิ์ วัฒนานิมิตกุล. (2550). **การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้สาระอิงบริบทเพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2549). **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมศักดิ์ สินธุรเวชญ์. (2544). **เอกสารทางวิชาการการพัฒนาระบบการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ. (2544). **เทคนิคส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาจำกัด.
- สายสุนีย์ เดิมสินสุข. (2545). **การพัฒนารูปแบบการสอนด้วยการถ่ายโยงเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2553). **นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- สุทธิกัญจน์ ทิพยเกษตร. (2545). **การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการสอนแบบซินแนคติกส์**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนีย์ ภู่อพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร**. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.

- สุพน ทิมอ่ำ. (2549). **วิธีการและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด.**
กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- สุพน บุญทรง. (2543). **จิตวิทยาพัฒนาการ.** กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2540). **กิจกรรมหลังเลิกเรียน.** กรุงเทพมหานคร : วารสารวิชาการ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- สุวรร กาญจนมยุร. (2544). **เทคนิคการใช้สื่อเกมและของเล่น.** กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). **กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์.** กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2546). **พัฒนาทักษะภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.** กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช.
- ไสว พักขาว. (2546). **หลักสูตรและการสอนสำหรับครูมืออาชีพ.** กรุงเทพมหานคร : เอ็มพันธ์.
- อรสา สุขเปรม. (2549). **การศึกษาไทย.** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2554). **กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- . (2554). **พัฒนาทักษะภาษาไทยพัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน
ภาษาไทย.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์ณี. (2550). **ฝึกให้คิดเป็น คิดสร้างสรรค์.** กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- อารี รังสีนันท์. (2543). **ความคิดสร้างสรรค์.** กรุงเทพมหานคร : ข้าวฟ่าง.
- Guilford. (1968). **The nature of human intelligence.** New York : McGraw Hill.
- Hayden. (1972). **Association of The Printed Word a Picture. In Pattern of Teaching
Reading the Elementary School.** New York : Macmillan.
- Bruce, joyce ; & Marsha, Well. (1996). **Models of Teaching. Englewood Cliffs.** New Jersey :
Prentice Hall.
- McCandless, Boyd R. and Evans D. Ellis. (1978). **Children and Youth : Psychological
Development.** New York : Holt Rinechart and Winston.
- Topping, Marshall. (2004). **Assessing the effectiveness of methods invoicing play in early
childhood literacy intervention.** Retrieved 6 May 2014. From
<https://bmcpublichealth.biomedcentral.com>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความกรุณาในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรมสุริย์ เชื่อมทอง อาจารย์สาขาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. นางสาวศิริวรรณ ย้งรอด หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนแม่พระประจักษ์
3. นางสาวเหมพรรณ โนนทะยะ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
โรงเรียนอัสสัมชัญ

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๕๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๓๐๖๓ ถนนอิสรภาพ แขวงทิวรุจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมสุรีย์ เข็มทอง

ด้วยนางสาวศรีประภา ไชยานนท์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์สุภรณ์ สัมบริบูรณ์	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการท่ววิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุภาพร ศรีหาม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

โทรสาร ๐-๒๔๙๐-๑๗๘๖

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๕๓๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงศิริราชูจิ
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวศิริวรรณ ย้งรอด

ด้วยนางสาวศิริประภา ไชยานนท์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนจีนเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์สุภรณ์ สัมบริบูรณ์	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างดี ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุภาพร ศรีหาม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๖๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๑๐, ๓๘๑๓

โทรสาร ๐-๒๕๖๗๐-๑๗๘๖

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๘/๕๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวเหมพรรณ โนทะยะ

ด้วยนางสาวศรีประภา ไชยานนท์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนจินเนติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์สุภรณ์ สัมบริบูรณ์	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างดี ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุภาพร ศรีหาม)
ของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๑๐, ๓๘๑๓

โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๑๗๘๖

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ขององค์ประกอบ ของรูปแบบการสอนที่ใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

องค์ประกอบที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1	หลักการของรูปแบบการสอน			
	1.1 มีปรัชญาการศึกษารองรับ	4.67	0.58	มากที่สุด
	1.2 มีแนวคิดทฤษฎีรองรับ	4.67	0.58	มากที่สุด
	1.3 มีความเป็นไปได้	4.33	0.58	มาก
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน			
	2.1 มีความชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
	2.2 ครอบคลุมเนื้อหา	4.33	0.58	มาก
3	กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน			
	3.1 ขึ้นเตรียมความพร้อม	4.67	0.58	มากที่สุด
	3.2 ขึ้นปลูกสมองใช้ปัญญา	4.67	0.58	มากที่สุด
	3.3 ขึ้นสร้างสรรค์ผลงาน	4.67	0.58	มากที่สุด
	3.4 ขึ้นสรุปผลกระจำชัด	4.33	0.58	มาก
4	ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากรูปแบบการสอน			
	4.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.67	0.58	มากที่สุด
	4.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบ	4.67	0.58	มากที่สุด
	4.3 มีความเป็นไปได้	4.33	0.58	มาก
	รวม	4.56	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนจีนเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ด้านที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับ เหมาะสม
1. สารสำคัญ				
1.1	แสดงความคิดรวบยอดถูกต้องและชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
1.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1	ถูกต้องตามหลักการเขียน	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2	ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้และประเมินได้	4.33	0.58	มาก
2.3	สามารถจัดกิจกรรมเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถบรรลุ พฤติกรรมการเรียนรู้ได้	4.67	0.58	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้				
3.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2	สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถ วัยของนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3	เสริมสร้างทักษะความรู้และพฤติกรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.33	0.58	มาก
3.4	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้				
4.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
4.2	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
5. การวัดและการประเมินผล				
5.1	วิธีวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดใน จุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
5.2	วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
5.3	การประเมินผลสอดคล้องกับระดับความสามารถนักเรียน	4.33	0.58	มาก
รวม		4.57	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของแบบทดสอบ เพื่อวัดความสามารถในการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

แบบทดสอบ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				ค่า IOC
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	รวม	
ชุดที่ 1 สารพันต่อเติมสรรคำ					
1. เขียนเติมคำ จากอักษรที่กำหนดให้	+1	+1	+1	3	1
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียน เชิงสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่อง	+1	+1	+1	3	1
ชุดที่ 2 พรรณนาเรื่องราวจากภาพ					
1. เขียนเรื่องราวจากภาพที่กำหนดให้ ได้ใจความ ใช้ภาษาถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียน เชิงสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่ม	+1	0	+1	2	0.67
ชุดที่ 3 สร้างสรรค์ประโยชน์					
1. เขียนประโยชน์และการนำไปใช้ต่อ ให้มีคำตอบที่หลากหลาย	+1	+1	+1	3	1
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียน เชิงสร้างสรรค์ด้านความคิดยืดหยุ่น	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอน
 ชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน
 เชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

แผน ที่	เรื่อง	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				ค่า IOC	ผลการ วิเคราะห์
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม		
1	กัปตันสมองไว	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	สรรหาคำ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	นิทานสอนใจ	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4	ลักษณะนาม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	คำวิเศษณ์บอกประเภท	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	สร้างสรรค์ ทดแทน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	มาตราแม่หรรษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	จินตนาการคำพูด	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
9	เรียงคำใหม่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	คิดเชื่อมโยง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	ตั้งชื่อจากภาพ	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
12	สารพันประโยค	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 9 คะแนนของนักเรียน จากการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลัง ได้รับการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

คนที่	คะแนนก่อนใช้รูปแบบการสอน				คะแนนหลังใช้รูปแบบการสอน			
	ชุดที่1	ชุดที่2	ชุดที่3	รวม	ชุดที่1	ชุดที่2	ชุดที่3	รวม
1	25	8	10	43	34	16	14	64
2	26	10	11	47	36	18	15	69
3	25	10	13	48	35	18	16	69
4	23	6	9	38	31	14	14	59
5	24	6	8	38	33	14	13	60
6	25	6	9	40	32	16	14	62
7	23	6	9	38	30	14	13	57
8	25	8	10	43	32	16	15	63
9	26	8	10	44	32	16	14	62
10	27	12	12	51	37	18	17	72
11	23	8	11	42	29	14	15	58
12	23	8	10	41	28	14	14	56
13	22	6	9	37	31	14	13	58
14	27	10	12	49	35	18	16	69
15	26	8	11	45	34	18	16	68
16	25	8	11	44	32	16	17	65
17	27	12	13	52	36	20	16	72
18	25	6	10	41	31	16	15	62
19	25	8	10	43	34	18	16	68
20	27	10	14	51	36	20	18	74
21	25	8	11	44	35	14	16	65
22	24	8	11	43	32	14	17	63
\bar{x}	24.91	8.18	10.64	43.72	32.95	16.18	15.18	64.31
S.D	1.48	1.84	1.50	4.42	2.44	2.04	1.44	5.23

ตารางที่ 10 คะแนนของนักเรียน จากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอน
 ชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน
 เชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คน ที่	คะแนนความคิดคล่อง					คะแนนความคิดริเริ่ม					คะแนนความคิดยืดหยุ่น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 10	คนที่ 11	รวม	คนที่ 3	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	รวม	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 9	คนที่ 12	รวม
	(10)	(10)	(10)	(10)		(10)	(10)	(10)	(10)		(10)	(10)	(10)	(10)	
1	9	8	9	9	35	7	9	9	8	33	7	8	9	7	31
2	10	9	10	9	38	8	10	9	9	36	9	9	8	8	34
3	10	9	9	10	38	7	9	10	9	35	7	9	9	8	33
4	9	8	8	9	34	7	9	8	8	32	9	8	9	7	33
5	9	9	8	8	34	7	8	9	9	33	8	8	9	8	33
6	9	10	10	9	38	8	10	9	9	36	8	9	9	8	34
7	9	9	8	8	34	7	8	9	8	32	7	8	9	7	31
8	9	9	10	9	37	7	9	9	9	34	9	7	8	8	32
9	9	9	8	9	35	7	9	8	9	33	9	7	8	8	32
10	10	9	10	8	37	8	10	9	9	36	9	8	9	8	34
11	9	8	9	8	34	7	9	8	8	32	7	8	8	7	30
12	9	8	9	8	34	7	8	9	8	32	9	8	8	8	33
13	9	8	8	9	34	7	9	9	8	33	9	8	8	7	32
14	9	10	9	9	37	8	10	10	9	37	9	9	7	8	33
15	10	10	10	9	39	8	9	8	9	34	9	10	9	8	36
16	9	10	10	9	38	8	9	10	9	36	9	9	10	8	36
17	10	9	9	9	37	8	10	9	9	36	8	10	9	8	35
18	9	9	9	9	36	7	9	8	9	33	9	8	9	8	34
19	9	8	9	9	35	7	9	8	9	33	9	9	8	7	33
20	10	10	9	9	38	8	10	10	9	37	9	10	9	8	36
21	9	9	8	9	35	7	10	8	9	34	8	8	9	7	32
22	9	8	8	9	34	7	9	9	9	34	9	9	8	7	33
\bar{x}	9.27	8.91	8.95	8.82	35.95	7.36	9.18	8.86	8.73	34.14	8.45	8.50	8.59	7.64	33.18
S.D	0.46	0.75	0.79	0.50	1.76	0.49	0.66	0.71	0.46	1.70	0.80	0.86	0.67	0.49	1.62

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

ฉบับที่ 1 สารพันต่อเติมสรรคำ จำนวน 4 ข้อ เวลา 20 นาที

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ มีทั้งหมด 4 ข้อ ใช้เวลาทำข้อละ 5 นาที รวม 20 นาที
2. ข้อสอบแต่ละข้อ ต้องการให้นักเรียนเขียนตอบลงในแบบทดสอบ ให้ได้คำตอบมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภายในเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ เขียนให้ชัดเจนและถูกต้อง
4. แบบทดสอบฉบับนี้ ต้องการให้นักเรียนคิดและเขียนคำตอบ ที่หลากหลาย พยายามคิดต่างจากผู้อื่น
5. ก่อนทำแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล เลขที่ ลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ แล้วจึงลงมือทำแบบทดสอบ โดยผู้สอนจะกำหนดเวลาเริ่มให้

คำชี้แจง นักเรียนเขียนสิ่งที่มีลักษณะดังที่กำหนดให้ ให้ได้มากที่สุด โดยสิ่งที่เขียน
ต้องมีความหมายถูกต้องตามหลักภาษาไทย

3. สิ่งใดบ้าง ที่มีลักษณะ “กลม”

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. สิ่งใดบ้าง ที่มีลักษณะ “เหลี่ยม”

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

ฉบับที่ 2 พรรณนาเรื่องราวจากภาพ จำนวน 2 ข้อ เวลา 20 นาที

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ มีทั้งหมด 2 ข้อ ใช้เวลาทำข้อละ 10 นาที รวม 20 นาที
2. ข้อสอบแต่ละข้อ ต้องการให้นักเรียนเขียนตอบลงในแบบทดสอบ โดยเขียนเป็นเรื่องราวจากภาพที่กำหนดให้ ภายในเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ เขียนให้ชัดเจนและถูกต้องตามหลักของภาษา
4. แบบทดสอบฉบับนี้ ต้องการให้นักเรียนคิดและเขียนเรื่องราวที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำกับใคร พยายามคิดต่างจากผู้อื่น
5. ก่อนทำแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล เลขที่ ลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ แล้วจึงลงมือทำแบบทดสอบ โดยผู้สอนจะกำหนดเวลาเริ่มให้

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ..... นามสกุล..... เลขที่.....

ฉบับที่ 3 สร้างสรรค์ประโยชน์ จำนวน 4 ข้อ เวลา 20 นาที

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ มีทั้งหมด 4 ข้อ ใช้เวลาทำข้อละ 5 นาที รวม 20 นาที
2. ข้อสอบแต่ละข้อ ต้องการให้นักเรียนเขียนตอบลงในแบบทดสอบ โดยตอบคำถามจากหัวข้อที่กำหนดให้ ภายในเวลาที่กำหนดให้
3. นักเรียนต้องทำทุกข้อ เขียนให้ชัดเจนและถูกต้องตามหลักของภาษา
4. แบบทดสอบฉบับนี้ ต้องการให้นักเรียนบอกประโยชน์ และการนำไปใช้ต่อให้เกิดประโยชน์จากสิ่งที่กำหนดให้
5. ก่อนทำแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล เลขที่ ลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ แล้วจึงลงมือทำแบบทดสอบ โดยผู้สอนจะกำหนดเวลาเริ่มให้

คำชี้แจง จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้หลายคำตอบ และหลายทิศทาง

1. จงบอกประโยชน์ของต้นไม้ มาให้มากที่สุด (5 นาที)

(1).....

(2).....

(3).....

(4).....

(5).....

(6).....

(7).....

(8).....

(9).....

(10).....

2. จงบอกประโยชน์ของน้ำ มาให้มากที่สุด (5 นาที)

(1).....

(2).....

(3).....

(4).....

(5).....

(6).....

(7).....

(8).....

(9).....

(10).....

3. จงบอกการนำไปใช้และการรีไซเคิลของหลอดกาแฟเหลือใช้

- (1).....
- (2).....
- (3).....
- (4).....
- (5).....
- (6).....
- (7).....
- (8).....
- (9).....
- (10).....

4. จงบอกการนำไปใช้และการรีไซเคิลของขวดน้ำพลาสติกเหลือใช้

- (1).....
- (2).....
- (3).....
- (4).....
- (5).....
- (6).....
- (7).....
- (8).....
- (9).....
- (10).....

ขั้นที่ 2 ปลุกสมองใช้ปัญญา (10 นาที)

1. ผู้สอนนำชื่อของกลุ่ม มาตั้งคำถาม

ครู : ก.(ไก่) มีอะไรบ้างที่เกี่ยวกับไก่

นักเรียน : ไก่ย่าง, ไข่ไก่ ฯลฯ

2. ให้นักเรียนบอกความรู้สึกว่า

ถ้านักเรียนเป็น ไก่ จะรู้สึกอย่างไร

ถ้านักเรียนเป็น เรือ จะรู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 3 สร้างสรรค์ผลงาน (30 นาที)

1. ผู้สอนและนักเรียนสนทนาถึงตัวพยัญชนะของภาษาไทย โดยให้นักเรียนบอกพยัญชนะมาคนละ 1 ตัว

2. นักเรียนแต่ละคน ทำใบงาน โดยให้นักเรียนได้เขียนคำที่สมบูรณ์ โดยมีพยัญชนะตัวแรกกำหนดให้เขียนให้ได้มากที่สุด ในเวลาที่กำหนด

ก.	จ.	ป.	ส.	อ.
กว้าง	รายงาน	ประเทศ	สร้างสรรค์	อัศจรรย์
ก้าวหน้า	ร้านค้า	ปลอมแปลง	สวยงาม	อวยพร
ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

3. นักเรียนสลับกับเพื่อนเพื่อช่วยกันตรวจความถูกต้อง และนับจำนวนคำที่ถูกต้อง จากนั้นส่งคืนให้เพื่อนดูคะแนน

4. ผู้สอนเก็บรวบรวมใบงาน เพื่อตรวจนับคะแนนอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 4 สรุปผลภาระงาน (5 นาที)

1. ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหากิจกรรมที่ได้กระทำ และให้นักเรียนคัดลายมือพยัญชนะภาษาไทย 44 ตัว มาส่งในคาบเรียนต่อไป เพื่อให้นักเรียนได้เขียนและจำพยัญชนะไทยได้

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน พยัญชนะตัวแรก

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจากใบงาน
3. แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 **โรงเรียนแม่พระประจักษ์**
ภาคเรียนที่ 2 **เรื่อง สรรหาคำ** **คาบที่ 2**

สาระสำคัญ

สระ หมายถึง เครื่องหมายใช้แทนเสียงที่เปล่งออกมา ตามหลักภาษา ถือว่าพยัญชนะ จำเป็นต้องอาศัยสระจึงจะออกเสียงได้ สระในภาษาไทยมี 32 เสียง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มในการนำความรู้เดิมมาสร้างสรรค์ และเกิดความคิดคล่องโดยเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และมากที่สุด
2. นักเรียนรู้จักที่จะเลือกและตัดสินใจจากการทำงานกิจกรรม
3. นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของสถานที่และบอกความรู้สึกของตนเองในการเปรียบเทียบตนเองได้ไปยังสถานที่ต่างๆ
4. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีสระอาประกอบได้หลากหลาย และใช้คำได้ถูกต้องตามหลักของภาษา

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม (15 นาที)

1. ผู้สอนทักทายนักเรียน และสนทนากับนักเรียนถึงเรื่องราวที่ได้เรียนไปจากคาบที่แล้วและเก็บงาน
2. ผู้สอนเริ่มกิจกรรม บอมบ์สถานที่ โดยผู้สอนติดกระดาษ A4 ที่มีคำว่า บ้าน 1 แผ่น / ตลาด 1 แผ่น / ชายหาด 1 แผ่น / สถานพยาบาล 1 แผ่น ไว้ตามมุมของห้อง
3. ผู้สอนให้นักเรียนเลือกไปอยู่ตามกระดาษที่ติดไว้ เมื่อเลือกแล้ว ผู้สอนจับสลากเพื่อ บอมบ์สถานที่ที่นักเรียนได้เลือกอยู่ กลุ่มใด โคนบอมบ์ ถือว่าแพ้ คัดออก
4. ให้นักเรียนเลือกใหม่ และจับสลากบอมบ์สถานที่ไปเรื่อยๆ จนเหลือกลุ่มสุดท้าย ให้เป็นผู้ชนะ
5. ผู้สอนสรุปถึงกิจกรรมที่ได้กระทำ

ขั้นที่ 2 ปลุกสมองใช้ปัญญา (10 นาที)

1. ให้นักเรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของบ้าน กับ ตลาด มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ชายหาด กับ สถานพยาบาล มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร
2. ให้นักเรียนบอกความรู้สึก ว่า หากนักเรียนได้ไปตลาด จะรู้สึกอย่างไร หากนักเรียนได้ไปชายหาด จะรู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 3 สร้างสรรค์ผลงาน (30 นาที)

1. ผู้สอนและนักเรียนสนทนากันถึงสระภาษาไทย โดยให้นักเรียนวิเคราะห์จากกลุ่มเกมที่เล่นไป (บ้าน, ตลาด, ชายหาด, สถานพยาบาล) ว่ามีสระใดตรงกัน (-)
2. นักเรียนแต่ละคน ทำใบงาน โดยให้นักเรียนหาคำ ที่มีสระอา (-) ประกอบอยู่ในคำ ให้ได้มากที่สุด ในเวลาที่กำหนด
3. สุ่มนักเรียนให้ยกตัวอย่างคำที่นักเรียนเขียนในใบงาน คนละ 1 คำ (พยายามบอกคำที่ไม่ซ้ำกัน)
4. ผู้สอนเก็บรวบรวมใบงาน เพื่อตรวจนับคำที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 สรุปผลกระจำงชัด (5 นาที)

1. ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหากิจกรรมที่ได้กระทำ และให้นักเรียนคัดสระภาษาไทย 32 เสียง มาส่งในคาบต่อไป เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกเขียน

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษ A4
2. สลากสำหรับบอมบ์
3. ใบงาน สระอา

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจากใบงาน
3. แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ใบงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย

ภาคเรียนที่ 2

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนแม่พระประจักษ์

เรื่อง สรรหาคำ

คาบที่ 2

ชื่อ..... นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้ สระอา ประกอบคำ มาให้ได้มากที่สุด

1.	2.	3.	4.	5.
6.	7.	8.	9.	10.
11.	12.	13.	14.	15.
16.	17.	18.	19.	20.
21.	22.	23.	24.	25.
26.	27.	28.	29.	30.
31.	32.	33.	34.	35.
36.	37.	38.	39.	40.
41.	42.	43.	44.	45.
46.	47.	48.	49.	50.

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 **โรงเรียนแม่พระประจักษ์**
ภาคเรียนที่ 2 **เรื่อง นิทานสอนใจ** **คาบที่ 3**

สาระสำคัญ

การแต่งเรื่อง เป็นการเขียนโดยใช้จินตนาการ ผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการเขียน เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ปลูกฝังคุณธรรม คติแง่คิดมุมมองต่างๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเกิดความคิดริเริ่ม ในการสร้างสรรค์ผลงาน และเกิดความคิดละเอียดลออ ในการแต่งนิทานเรื่องใหม่ โดยใช้ตัวละครจากนิทานอีสป โดยมีรายละเอียดที่แปลกใหม่ มีการดัดแปลงให้ไม่ซ้ำ
2. นักเรียนเกิดความสามัคคี ในการร่วมมือกันทำกิจกรรม
3. นักเรียนเล่านิทานอีสป 3 เรื่องที่กำหนดให้ได้ และแสดงความรู้สึกรู้สึกจากการเปรียบเทียบตัวละครต่างๆ ได้
4. นักเรียนแต่งนิทานได้ต่อเนื่องและได้สาระ สร้างสรรค์ มีข้อคิด เพื่อปลูกฝังค่านิยมและคุณธรรมอันดีงามให้กับผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม (15 นาที)

1. ผู้สอนทักทายนักเรียน และทบทวนบทเรียนคาบที่แล้ว พร้อมเก็บงานคัดสรรภาษาไทย
2. ผู้สอนแจกอัจฉริยบัตรให้นักเรียนคนละ 1 ตัว ซึ่งเป็นภาพของตัวละครในนิทานอีสป โดยมีทั้งหมด 3 ภาพ (กระต่ายกับเต่า / เด็กเลี้ยงแกะ / ราชสีห์กับหนู)
3. ผู้สอนให้เวลานักเรียนไปหาเพื่อนที่มีฉฉริยบัตร ซึ่งต่อเป็นภาพเดียวกัน และช่วยกันต่อฉฉริยบัตรให้เป็นภาพที่สมบูรณ์ เมื่อต่อเสร็จจะได้ 3 กลุ่ม ให้ตัวแทนบอกชื่อเรื่องนิทานอีสปที่ได้จากการต่อฉฉริยบัตร
4. ผู้สอนสรุปกิจกรรมที่กระทำในการแบ่งกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ปลูกสมองใช้ปัญญา (10 นาที)

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันเล่าเรื่องนิทานอีสปที่ได้ของแต่ละกลุ่มสั้นๆ
2. ให้นักเรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละเรื่อง จากนิทานอีสป ทั้ง 3 เรื่อง
3. ให้นักเรียนช่วยกันคิดว่า ถ้านักเรียนเป็นตัวละครในนิทานอีสป จะรู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 3 สร้างสรรค์ผลงาน (30 นาที)

1. นักเรียนแต่ละคน แต่งนิทานเรื่องใหม่ โดยหยิบยกตัวละครจากนิทานอีสปทั้ง 3 เรื่อง มา คัดแปลงเรื่องราวและอุปนิสัยใจคอใหม่ โดยนิทานเรื่องใหม่จะต้องสร้างสรรค์และมีข้อคิด
2. เมื่อผลงานเรียบร้อยแล้ว สุ่มตัวแทนนักเรียนออกมาเล่านิทานของตนให้เพื่อนฟัง
3. ผู้สอนเก็บรวบรวมผลงานนิทานของนักเรียน และนำมาตกแต่งแสดงผลงานในห้องเรียนต่อไป

ขั้นที่ 4 สรุปผลกระจำงัด (5 นาที)

1. ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหากิจกรรมที่ได้กระทำ ให้นักเรียนนำข้อคิดที่ได้จากการแต่งนิทานทั้งของตนเองและของเพื่อน ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษจิกซอร์ว
2. โบงาน

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม
3. ตรวจสอบผลงานจากโบงาน
4. แบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ใบงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย

ภาคเรียนที่ 2

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

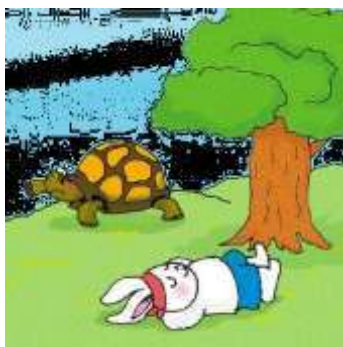
โรงเรียนแม่พระประจักษ์

เรื่อง นิทานสอนใจ

คาบที่ 3

ชื่อ..... นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งนิทาน 1 เรื่อง โดยนำตัวละครจากนิทานอีสป ทั้ง 3 เรื่อง มาประกอบ
 ในนิทานเรื่องใหม่ พร้อมให้ข้อคิด (ไม่ต่ำกว่า 8 บรรทัด)

เรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิด.....

ภาคผนวก จ
แบบตอบรับและบทความวิจัย

Ref. No. 0564.14/ 376

Bansomdejchaopraya Rajabhat University
1061 Isarapap 15 Hirunrujee
Thonburi Bangkok 10600

6 July 2017

Subject Notification of Results of BSRU Conference 2017 Full Paper and Invitation to the Conference

Attention Sriprapa Chaianont & the others

Attachment A set of schedule of paper presentation

We are pleased to inform you that your full paper entitled, **“The Development of Synectics Instructional Model Combined with Play and Learn Instructional Model to Enhance Creative Writing Skill of Prathomsuksa 5 Students”** was accepted for a poster presentation at the 1st National and International Conference 2017 on Education for Sustainable Locality Development organized by Bansomdejchaopraya Rajabhat University in Bangkok, Thailand on the 29th of July, 2017.

Also, you are invited to participate in the opening ceremony. After the plenary session in the morning, your presentation is scheduled in the afternoon according to the attachments informing the venue, time and room monitors. Your poster will be instantly designed and set at the venue of presentation by Graduate School and you are expected to stand by your poster in case of visitors' queries.

Please feel free to contact us regarding any questions you may have. All of us at BSRU Conference 2017 are doing our best to make this year event fruitful and memorable, and we look forward to welcoming you.

Cordially yours,

Areewan

(Assistant Professor Dr. Areewan Iamsa-ard)
Dean
Graduate School of BSRU

Graduate School
Tel.+662-473-7000 Ext.1810, 1813

**การพัฒนา รูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับ
การสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

**THE DEVELOPMENT OF SYNECTICS INSTRUCTIONAL MODEL
COMBINED WITH PLAY AND LEARN INSTRUCTIONAL MODEL
TO ENHANCE CREATIVE WRITING SKILL OF PRATHOMSUKSA 5
STUDENTS**

ชื่อเจ้าของบทความ นางสาวศรีประภา ไชยานนท์¹

Sripapa Chaiyanont

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์²

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร. วิโพธิ์ วัฒนานิมิตกุล³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 2) การพัฒนารูปแบบการสอน 3) การทดลองใช้รูปแบบการสอน และ 4) การประเมินผลรูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 22 คน ด้วยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยวัดด้าน

¹ คุณครูโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

³ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ความคิดคล่อง วัดความคิดริเริ่ม และวัดความคิดยืดหยุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน และ 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การสอนซินเนคติกส์, การสอนแบบเรียนปนเล่น, การเขียนเชิงสร้างสรรค์

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop the Synectics Instructional Model combined with Play and Learn Instructional Model to enhance creative writing skill of Prathomsuksa 5 Students and 2) to compare the students' learning achievement between before and after using the aforementioned instructional model. The research methods were divided into four stages: 1) a study of previous studies and literature review 2) development of instructional model 3) the implementation of the model and 4) assessment of the model. The sample group included twenty-two of Prathomsuksa 5 Students in the 2nd semester of academic year 2014 obtained through cluster random sampling. The research instruments involved lesson plans and achievement test in four aspects, i.e., fluency, originality, and flexibility. Data were statistically analyzed in MEAN, standard deviation, Dispersion Coefficient, and t-test.

The findings revealed as follows.

1. The components of the Synectics Instructional Model combined with Play and Learn Instructional Model delineated 1) principle 2) objectives 3) learning activities and 4) learning outcomes.

2. The students' writing skill after learning through the developed Synectics Instructional Model combined with Play and Learn Instructional Model was higher than that before the experiment at significance level .01.

Keywords: Synectics Instructional Model, Play and Learn Instructional Model, Creative Writing

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาไทยนั้น ต้องอาศัยทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กัน 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการจะเขียนได้ดีต้องมีความสามารถในการคิด การใช้ถ้อยคำ สำนวน โวหาร ให้ถูกต้องและเหมาะสมตามชนิดของเรื่องที่เขียน ต้องมีความรู้ในเรื่องรูปแบบที่เขียน สามารถจัดลำดับความคิดให้เป็นหมวดหมู่ มีการนำเสนอเรื่องเป็นขั้นตอน มีความสามารถทั้งในการขยายความ หรือสรุปความ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเขียนแต่ละครั้ง จึงจะสามารถเขียนหรือถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกให้ผู้อ่านเข้าใจได้ (พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ, 2547, น.30-31) การเขียนเป็นเครื่องมือ ที่ใช้บันทึก และถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ทั้งสำหรับตนเองและผู้อื่น การเขียนจึงเป็นทักษะรวมที่จะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานจากทักษะการฟัง การดู การพูด และการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียน มีพื้นฐานความรู้ มีข้อมูลและประสบการณ์เพียงพอ ที่จะนำมาเขียนเรื่องราวต่างๆ ได้ ดังนั้น ผู้เขียนต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเขียนให้ถูกต้องเหมาะสม และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเข้าใจ ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสาร และเพื่อความประณีตในการใช้ภาษาของผู้เขียนด้วย (กองทัพ เคลือบพณิชกุล, 2542, น.122-124) การเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากจะสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจแล้ว ต้องแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเป็นงานเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเอง มีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ๆ แตกต่างจากแนวคิดเดิมที่มีอยู่ มีความน่าสนใจ ไม่ซ้ำแบบใคร ซึ่งการเขียนประเภทนี้เรียกว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ปัจจุบันการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เข้ามา มีบทบาทต่อการศึกษามากขึ้น เนื่องจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อถ่ายทอดความคิด การแสดงออก ความรู้สึก จินตนาการ และประสบการณ์ต่างๆ ที่มีอยู่ ออกมาในทางสร้างสรรค์อย่างเสรี โดยถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน (ปราณี สุรสิทธิ์, 2541, น.57)

ข้อบกพร่องในการเขียน ที่พบเห็นอยู่ในปัจจุบันมีหลายประเภท อาทิเช่น การเขียนสะกดคำผิด การใช้คำสำนวนไม่ตรงตามความหมาย การใช้คำไม่เหมาะสมกับกาลเทศะหรือบุคคล การไม่สามารถใช้ถ้อยคำถ่ายทอดให้ตรงกับความรู้สึกได้ การจัดลำดับความคิดไม่เป็น เขียนวกวน การลอกเลียนข้อความมาใช้โดยไม่เข้าใจความหมาย (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2547, น.46) ดังที่ รุฐปะนิย์ นาคทรพรพ (2545, น.4) กล่าวว่า ข้อบกพร่องในการเขียน มีสาเหตุมาจากที่ครูผู้สอนขาดการกระตุ้นและส่งเสริมอย่างจริงจัง เพราะการสอนของครูใช้วิธีสอนที่เคยสอนกันมา ไม่มีอะไรใหม่

แนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนนั้น ควรมีการส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียน รู้จักคิด เพราะความคิดเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้งานเขียนเกิดขึ้น โดยผู้เขียนต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ (วรรณิ โสมประยูร, 2544, น.142) การส่งเสริมความคิด

สร้างสรรค์จะต้องมีวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนใช้ความคิดโดยอิสระ กล่าวคือในเรื่องที่แปลกใหม่ อารีรังสินันท์ (2543, น.6) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์นั้นเป็นกระบวนการทางสมองที่คิดลักษณะเอกนัย (Divergent Thinking) คือ ความคิดหลายทิศทาง หลายแง่มุม คิดได้กว้างไกล อันนำไปสู่การคิดค้นพบสิ่งแปลกใหม่ ด้วยการตัดแปลง ประยุกต์จากความคิดเดิม ผสมผสานกันให้เกิดสิ่งใหม่ๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับเด็ก เพื่อพัฒนาเด็กให้มีจินตนาการ แสดงออกถึงความรู้สึกรู้สีก่อนคิดในการสร้างสรรค์ภาษา ใช้ภาษาเพื่อแสดงออกในด้านการเขียน อีกทั้ง ทางโรงเรียนแม่พระประจักษ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น ก็ไม่มีการเรียนการสอนที่เน้นในเรื่องของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิดที่เกี่ยวกับการฝึกคิดแบบเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมย ซึ่งพบว่ารูปแบบการสอนซินเนคติกส์เป็นการสอนโดยใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ สอนให้เด็กคิดเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ที่ออกมาในรูปแบบสร้างสรรค์ เช่น การเขียนความเรียงแบบสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาต่างๆ การสร้างงานประดิษฐ์ และการทำความเข้าใจถึงความหมายของสิ่งต่างๆ เป็นเทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบตามลำดับขั้นตอนจากสิ่งที่คุ้นเคยไปจนถึงสิ่งที่ไกลตัว และรูปแบบการสอนแบบเรียนปนเล่น เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่จะเล่นและเรียนรู้อย่างอิสระ สามารถนำข้อสรุปของตนเองที่ได้จากการเล่น มาเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทเรียน และสามารถนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการสอนสองชนิดนี้ มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา ทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะทำการศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบันด้านการศึกษา
2. ศึกษาปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม
3. ศึกษาจิตวิทยาการศึกษา การเรียนรู้ด้วยการกระทำ
4. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน โดยใช้การสอน
ซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียน ปนเล่น

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยมีรายละเอียดของการดำเนินงาน ดังนี้

1. สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 1 ได้กรอบแนวคิดที่จะนำมาสู่การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. กำหนดแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ
3. สร้างกรอบแนวคิดของรูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับ

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ไปทดลองสอน โดยมีการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนทั้งสิ้น 65

คน ที่จัดห้องเรียนโดยคละนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัด และการประเมินผล

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินการสอนด้วยการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น มีดังนี้

1. พิจารณาหลักการ องค์ประกอบของรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น
4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนตามรูปแบบการสอนชินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 12 แผน
5. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
6. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้อง
7. ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย
2. จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย เพื่อใช้วัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขอบข่ายวิชาภาษาไทย องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2 วิเคราะห์แล้วสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้ครอบคลุมองค์ประกอบ โดยมีจำนวน 3 ชุด ดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 สารพันต่อเติมสรรคำ เป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มี 4 ข้อย่อย โดยแบบทดสอบต้องการให้นักเรียนเขียนเติมคำ จากอักษรที่กำหนดให้ โดยเขียนให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนดให้ เพื่อวัดความคิดคล่อง

ชุดที่ 2 พรรณนาเรื่องราวจากภาพ เป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มี 2 ข้อย่อย โดยแบบทดสอบต้องการให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ ให้ได้ใจความ สื่อความคิด อารมณ์และจินตนาการ โดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สละสลวย เหมาะสม ภายในเวลาที่กำหนดให้ เพื่อวัดความคิดริเริ่ม

ชุดที่ 3 สร้างสรรค์ประโยชน์ เป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มี 4 ข้อย่อย โดยแบบทดสอบต้องการให้นักเรียนบอกประโยชน์ บอกการนำไปใช้ต่อ จากสิ่งที่กำหนดให้ โดยเขียนให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนดให้ และนำคำตอบที่ได้ไปจัดกลุ่ม เพื่อวัดความคิดยืดหยุ่น

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้าง ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำผลการวิเคราะห์ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67 ถึง 1.00 สรุปว่า ใช้ได้

2.4 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทั้ง 3 ชุด ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

2.5 นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำคะแนนที่ได้จากการตรวจมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละชุด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนจินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ระหว่างการสอนผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน

3. เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน อีกครั้งหนึ่ง

4. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าสถิติขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยทดสอบค่าที (t-test) สองกลุ่มสัมพันธ์กัน

3. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

3.2 ความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ตอนที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ดังนี้

1. ผลการตรวจสอบรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมในระดับมากขึ้นไป

2. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจาย (c.v) ของคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	\bar{x}	S.D	C.V	\bar{x}	S.D	C.V
1. ความคิดคล่อง	24.91	1.48	5.94	32.95	2.44	7.41
2. ความคิดริเริ่ม	8.18	1.84	22.49	16.18	2.04	12.61
3. ความคิดยืดหยุ่น	10.64	1.50	14.10	15.18	1.44	9.49
รวม	43.72	4.42	10.11	64.31	5.23	8.13

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.72 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความคิดคล่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 24.91$, S.D. = 1.48) รองลงมาคือด้านความคิดริเริ่ม ($\bar{x} = 8.18$, S.D. = 1.84) และด้านความคิดยืดหยุ่น ($\bar{x} = 10.64$, S.D. = 1.50) ตามลำดับ

ส่วนการทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.31 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความคิดคล่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 32.95$, S.D. = 2.44) รองลงมาคือ ด้านความคิดริเริ่ม ($\bar{x} = 16.18$, S.D. = 2.04) และด้านความคิดยืดหยุ่น ($\bar{x} = 15.18$, S.D. = 1.44) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความแตกต่าง ของความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภายในแต่ละด้าน ทั้งก่อนและหลังเรียน พบว่า ด้านความคิดริเริ่ม มีความแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมา คือ ความคิดยืดหยุ่น และความคิดคล่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้การสอน
ซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น

การทดสอบ	<i>N</i>	\bar{x}	S.D	ΣD	<i>t</i>
ก่อนเรียน	22	43.72	4.42	453	43.97
หลังเรียน	22	64.31	5.23		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการสอนด้วยรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น สูงกว่า ก่อนการสอนด้วยรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการสอนนี้ขึ้น โดยมีองค์ประกอบครบถ้วน ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ การสอน 3) กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจนได้หลักการในการพัฒนารูปแบบการสอนที่ชัดเจน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยแบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ และรูปแบบการสอน ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ผ่านการทดลองการใช้รูปแบบครบถ้วนทุกกระบวนการทำให้รูปแบบการสอนนี้มีองค์ประกอบครบถ้วนสมบูรณ์ รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนานี้ เป็นหลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด ผู้เรียนจะสร้างความรู้ ในขณะที่ได้รับประสบการณ์ในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมหรือเกมทางการศึกษานั้นๆ และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆด้วยกัน ฝึกความรับผิดชอบ เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และได้รับความรู้จากการเรียนปนเล่น นำความรู้ที่ได้มาต่อยอดทางความคิด โดยคิดแบบเปรียบเทียบตามกระบวนการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ เมื่อได้ฝึกคิดแล้ว จะนำมาสู่การคิด

สร้างสรรค์ คิดแปลกใหม่ และถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆได้ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังได้รับการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่นช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้รูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบการสอนนี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์และจินตนาการ ซึ่งผู้เขียนต้องมีความคิดสร้างสรรค์ และถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการเขียน โดยมีความแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร ผู้เรียนจะได้เรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนแบบชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเต็มที่ ทั้งการร่วมเล่นเกม การคิดเปรียบเทียบ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อีกทั้ง ยังได้รับประสบการณ์โดยตรงด้วยการเรียนรู้ด้วยการกระทำของตนเอง 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การสอนชินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยผู้เรียนจะสนุกสนานในการเขียน ได้แสดงออกทางความสามารถของการเขียนโดยอาศัยความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน การคิดริเริ่มสิ่งแปลกใหม่ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางสติปัญญา 3) กิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน ชั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ชั้นที่ 2 ปลูกฝังการใช้ปัญญา ชั้นที่ 3 สร้างสรรค์ผลงาน ชั้นที่ 4 สรุปผลกระท่างชัด 4) ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทั้งในด้านของความคิดคล่อง ความคิดริเริ่ม และความคิด

ยึดหยุ่น นอกจากนั้น ผู้เรียนยังเกิดทักษะการทำงานร่วมกัน การทำกิจกรรมร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานด้วย

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเตรียมก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ผู้สอนจะต้องเตรียมความพร้อมทั้งในส่วนเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน บทบาทของผู้สอนจะต้องเป็นผู้กระตุ้นผู้เรียน เน้นผู้เรียนให้มีบทบาทต่อการจัดการเรียนรู้ ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ได้ฝึกคิด และได้เขียน โดยอาศัยด้านความคิดสร้างสรรค์ ไม่ควรปิดกั้นความคิดเห็นของผู้เรียนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก

3. เมื่อปฏิบัติการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะต้องตรวจผลงานและแจ้งให้ผู้เรียนทราบผลการดำเนินงานของตน เพื่อจะได้มีการปรับปรุง หรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงการนำรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับประชากรและกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่นๆ

2. ควรมีการนำรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ไปศึกษาถึงผลในด้านความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอน และเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียน

3. ควรมีการศึกษาถึงการนำรูปแบบการสอน โดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2547). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2541). การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสาร. กรุงเทพมหานคร : แสงดาว.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2547). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การพัฒนาทักษะการเขียนระดับประถมศึกษา. นนทบุรี :
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อารี รังสินันท์. (2543). ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร : ข้าวฟ่าง.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ/สกุล	นางสาวศรีประภา ไชยานนท์
เกิดวันที่	22 กรกฎาคม พ.ศ. 2523
ที่อยู่ปัจจุบัน	11/18 ถนนริมทางรถไฟสายแม่กลอง บางค้อ จอมทอง กรุงเทพมหานคร 10150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ศศ. บ.) วิทยาลัยแสงธรรม จังหวัดนครปฐม วิชาเอก คริสตศาสนศึกษา
พ.ศ. 2554	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (วท. บ.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง จังหวัดกรุงเทพมหานคร วิชาเอก จิตวิทยาการบริการปรึกษาและแนะแนว
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2547- 2556	โรงเรียนแม่พระประจักษ์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2557 – ปัจจุบัน	โรงเรียนอัสสัมชัญ (บางรัก)

Ref. No. 0564.14/ 376

Bansomdejchaopraya Rajabhat University
1061 Isarapap 15 Hirunrujee
Thonburi Bangkok 10600

6 July 2017

Subject Notification of Results of BSRU Conference 2017 Full Paper and
Invitation to the Conference

Attention Sriprapa Chaiyanont & the others

Attachment A set of schedule of paper presentation

We are pleased to inform you that your full paper entitled, **“The Development of Synectics Instructional Model Combined with Play and Learn Instructional Model to Enhance Creative Writing Skill of Prathomsuksa 5 Students”** was accepted for a poster presentation at the 1st National and International Conference 2017 on Education for Sustainable Locality Development organized by Bansomdejchaopraya Rajabhat University in Bangkok, Thailand on the 29th of July, 2017.

Also, you are invited to participate in the opening ceremony. After the plenary session in the morning, your presentation is scheduled in the afternoon according to the attachments informing the venue, time and room monitors. Your poster will be instantly designed and set at the venue of presentation by Graduate School and you are expected to stand by your poster in case of visitors' queries.

Please feel free to contact us regarding any questions you may have. All of us at BSRU Conference 2017 are doing our best to make this year event fruitful and memorable, and we look forward to welcoming you.

Cordially yours,

(Assistant Professor Dr. Areewan Iamsa-ard)
Dean
Graduate School of BSRU

Graduate School
Tel.+662-473-7000 Ext.1810, 1813

Plagiarism Checking Report

Created on Jan 9, 2017 at 07:52 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
389914	Jan 9, 2017 at 07:52 AM	gsrattanasuda@bsru.ac.th	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	บทที่ 1 (2).doc	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

Plagiarism Checking Report

Created on Jan 9, 2017 at 07:52 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
389915	Jan 9, 2017 at 07:52 AM	gsrattanasuda@bsru.ac.th	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	บทที่ 2 (2).doc	Completed	5.78 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ขึ้นประถมศึกษาปีที่ 3, Development of instructional model for creative writing\, pratomsuksa 3	พิศมัย ลากมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	1.06 %
2	การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมซินแนคติกส์, The Development of Thai Language Creative Writing Ability of Prathom Suksa 3 Students by Synectics Activities	ชัยวาฤทธิ์ สร้อยเงิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	0.68 %
3	The Development of Thai Subject Curriculum for Prathomsuksa 4 Based on Foundation Education Curriculum B.E. 2544 for Schools under Nikhom KhaoThong School Group	ศุภมาส หุยมงคลพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	0.44 %
4	ผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, The effect of learning activity management on social studies\, religion\, and cultural subject on constr	ศุภชัย สมนวน, รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์	มหาวิทยาลัยบูรพา	0.44 %
5	รูปแบบภาวะผู้นำเชิงวิชาการที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, Model of an effective academic leadership of school administrators under local administrative bureau	ชนิษฐา โพธิ์สินธุ์	มหาวิทยาลัยบูรพา	0.43 %
6	การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนตามแนวคิดการไตร่ตรองเชิงวิพากษ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาครู, THE DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON CRITICAL REFLECTIVE APPROACH TO ENHANCE INSTRUCTIONAL DESIGN ABILITY OF STUDENT TE	รสริน เจริญไธสง \, Rossarin Jermtaisong\, รสริน เจริญไธสง \, Rossarin Jermtaisong	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	0.43 %

7	ทัศนะของข้าราชการครูที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษาตามยุทธศาสตร์ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของการศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จันทบุรี เขต 2, Viewpoint of teachers towards learning reformation according to strategy on teaching and learning co	บุษบา เหมะวิศิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	0.40 %
8	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ก กกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, Development of writing skill practicies about spelling of words ending with mae kok in subject area of Thai language grade 2	นันทวัน ภาพันธ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	0.40 %
9	TRIPLE PATH OF LEARNING: DEVELOPMENT OF EDUCATION PROVISION CONGRUOUS WITH THE BELIEFS AND WAY OF LIFE OF MUSLIMS IN THE SOUTHERN BORDER PROVINCES, ไตรวิถีแห่งการเรียนรู้: การพัฒนาการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความเชื่อและวิถีชีวิตของชาวมุสลิมในจังหวัดชายแดนภ	นายมุฮัมมัดอัสมิ อาบูบาคา , Mr. Muhammad-asamee Arbubaka, นายมุฮัมมัดอัสมิ อาบู บาคา, Mr. Muhammad-asamee Arbubaka	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	0.39 %
10	เกมวิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6), Academic science game	วรรณภา โดะมิน	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	0.38 %

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

มณี 2550 น 3 รูปแบบการสอนหมายถึงสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้...

ได้รวมกลุ่มกันเพื่อเผยแพร่แนวคิดทางการศึกษาศาสดนนิยมและได้รับความนิยมนับอย่างมากระยะสงครามโลกครั้งที่ 2 เพราะมีความเชื่อว่าลัทธิปรัชญาสารัตถนิยมมีความเข้มแข็งในทางวิชาการ...

Progressivism ปรัชญาที่ถือกำเนิดขึ้นเพื่อต่อต้านแนวคิดดั้งเดิมที่การศึกษาหนักเน้นแต่เนื้อหาสอนให้ท่องจำเพียงอย่างเดียวทำให้เด็กพัฒนาด้านสติปัญญา...

เกิดกำลังใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนและแสวงหาวิถีทางที่ถูกต้องในทางภาษาต่อไป 8 กฎของการนำไปใช้ Law of Use and Disuse การเรียนรู้...

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

จันทร์เพ็ญเชื้อพาณิชย์ (2549) กล่าวว่ารูปแบบการเรียนการสอนเป็นแบบของการจัดการเรียนการสอนเต็มรูปแบบประกอบด้วยหลักการที่มีแนวคิดเชิงทฤษฎี...

ประสมการณ์และการเรียนรู้ n และแก้ปัญหาได้ครูต้องจัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ n ด้วยตนเองการเรียนการสอนใช้วิธีแก้ปัญหามนุษยศาสตร์ (Problem solving) n ปรัชญาการศึกษา...

การศึกษาพัฒนาการนิยม (Progressivism) ปรัชญาที่กำเนิดขึ้นเพื่อต่อต้านแนวคิดดั้งเดิมที่การศึกษาหนักเน้นแต่เนื้อหาสอนให้ท่องจำเพียงอย่างเดียวทำให้เด็กพัฒนาด้านสติปัญญา...

ที่ไม่เป็นที่พอใจบุคคลย่อมจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำปฏิกริยานั้นอีก การตรวจผลการงาน n ของนักเรียนและแจ้งผลให้นักเรียนทราบอย่างสม่ำเสมอทำให้...

คนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้อุดมธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยและมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการศึกษาดนตรีโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพหลักการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา(กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 \, หน้า 7) \) กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่ระบุถึงการมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้ เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกายความรู้(ธรรม) \) มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก \) ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี \) พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะ \) พื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการศึกษาดนตรีโดยมุ่งเน้น \) ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถ \) เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ(กระทรวง \) ศึกษาธิการ, 2551 \, หน้า 4)และยังเป็นการสร้าง \) บรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตยโดยเคารพศักดิ์ศรีความ \) เป็นมนุษย์ผู้เรียนสามารถเลือกการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ \) (อุดมเชยกิจวงศ์, 2545 \, หน้า 59)และที่สนาแฉมมณ \) (2548 \, หน้า 120)ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอน \) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการจัดการเรียนการสอน \) ที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้งโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับ \) ผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรจะได้รับและมี \) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

เพื่อศึกษา \) 2 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองไทย \) 2 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสเรียนการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีความ \) 3 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสังคม \) การกระจายอำนาจ \) ให้แก่คนส่วนรวมในการจัดการศึกษา \) 4 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสังคม \) 5 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสังคม

ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย \) อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการศึกษาดนตรีโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า \) ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ \) 3.2 \) หลักการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน \) 3.2.1 \) หลักการ \) 3.2.1 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสังคม \) 3.2.2 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสังคม \) 3.2.2 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสังคม \) 3.2.3 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสังคม \) 3.2.3 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสังคม \) 3.2.4 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยึดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ \) เวลาและการจัดการเรียนรู้ \) 3.2.5 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ \) 3.2.6 \) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบนอกระบบและ \) ตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่ม

เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้ 1 \) ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้สึกเข้าใจความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม 2 \) ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและ

เป็นการเพิ่มพูนวิธีการทางวิทยาศาสตร์ \) กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ให้เกิดแก่ผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับสมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะคือ 1 \) \) \) สมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้สึกและความเข้าใจความรู้สึกและ \) ทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้ง \) การเจรจาต่อรองเพื่อจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างจากการเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและ \) ความถูกต้องตลอดจนการเลือกวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม \) 2 \) \) สมรรถนะด้านความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์คิดอย่างสร้างสรรค์ \) \) อย่างมีวิจารณญาณและคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง \) \) และสังคมได้อย่างเหมาะสม 3 \) \) สมรรถนะด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและ \) อุปสรรคต่างๆที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจ \) ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้

นิสัยรักการอ่านสาระที่ 2 การเขียนมาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆเขียนรายงานขอมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพสาระที่ 3 การฟังการดูและการพูดมาตรฐานที่ 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษามาตรฐานที่ 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลง

และเวลาเรียนดังนี้ \) สาระการเรียนรู้ \) สาระที่ 1 :การอ่าน \) \) สาระที่ 2 :การเขียน \) \) สาระที่ 3 :การฟังการดูและการพูด \) \) สาระที่ 4 :หลักการใช้ภาษา \) \) สาระที่ 5 :วรรณคดีและวรรณกรรม \) \) 116 \) \) มาตรฐานการเรียนรู้ \) \) สาระที่ 1 :การอ่าน \) \) มาตรฐานท.1.1 :ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา \) \) และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตมีนิสัยรักการอ่าน \) \) สาระที่ 2 :การเขียน \) \) มาตรฐานท.2.1 :ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความย่อความและ \) \) เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆเขียนรายงานขอมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง \) \) มีประสิทธิภาพ \) \) สาระที่ 3 :การฟังการดูและการพูด \) \) มาตรฐานท.3.1 :สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ \) \) ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ \) \) สาระที่ 4 :หลักการใช้ภาษา \) \) มาตรฐานท.4.1 :เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษา \) \) และพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ \) \) มาตรฐานท.4.2 :สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้เสริมสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ \) \) และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมอาชีพสังคม

ของภาษาและพลังของภาษามีปัญหาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติมาตราที่ 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้เสริมสร้างลักษณะนิสัยบุคคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างภาษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาชีพ สังคมและชีวิตประจำวันมาตราที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมมาตรฐานที่ 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตจริง 2 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองอธิบายความ

คิดแปลกใหม่และความคิดสร้างสรรค์ขึ้นได้บุคคลอาจเอาความรู้สึกตนเองไปใส่ในสิ่งที่ไม่สมคิดและบรรยายความรู้สึกออกมาได้หลายชั้นคือชั้นที่ 1 บรรยายออกมาในรูปของข้อเท็จจริงในชั้นบุคคลจะบรรยายความรู้สึกการมีส่วนร่วมแต่สิ่งของที่คิดการเปรียบเทียบโดยความเป็นจริงเช่นในกรณีที่ให้เปรียบเทียบเครื่องดนตรีของบรรดาชาว "รู้สึกดีไม่น่ามัน" "รู้สึกอ่อน" เป็นต้นชั้นที่ 2 บรรยายถึงความรู้สึกว่ามีแต่ไม่เป็นการรู้สึกที่ไม

ขั้นๆ 5 วิธีการสอนแบบขั้นเนคติกส์สำหรับการสอนแบบขั้นเนคติกส์มี 2 วิธีด้วยกันคือแบบที่ 1 ใช้เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่และแบบที่ 2 ใช้เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จักการจะใช้วิธีแบบที่ 1 หรือแบบที่ 2 ย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอน สัมผัสศัพท์ภูภาคาวรรณ 2544 น 108 ได้เสนอรายละเอียดดังนี้การสอนขั้นเนคติกส์แบบที่ 1 เป็นการสอนที่มีการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยเป็นหลักโดยการเอาตัวเอง

การสอนส่วนใหญ่จะเป็นเกมที่เรียกว่า "เกมการศึกษา" คือเป็นเกมที่มีวัตถุประสงค์มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความรู้โดยประสงค์ให้เล่นเพียงเพื่อความสนุกสนานเท่านั้นคนที่ได้รับการออกแบบให้เป็นเกมการศึกษาโดยตรงมีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภทคือ 1 เกมแบบไม่มีการแข่งขันเช่นการการสื่อสารเกมการตอบคำถาม 2 เกมแบบแข่งขันมีผู้แพ้ผู้ชนะเกมส่วนใหญ่จะเป็นเกมแบบนี้เพราะการแข่งขันช่วยให้อา

ตามธรรมชาติตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจนสีตัวอักษรตัดกับสีพื้นหลัง ขนาดตัวอักษรประมาณ 3 \ ก มม. \ ก ภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลง \ ก ของภาษาและพลังของภาษามีปัญหาทาง \ ก ภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของ \ ก มาตราที่ 4.2: สามารถใช้ภาษาแสวงหา \ ก ความรู้เสริมสร้างลักษณะนิสัยบุคคลิกภาพ \ ก และความสัมพันธ์ระหว่างภาษา \ ก วัฒนธรรมอาชีพสังคมและชีวิตประจำวัน \ ก มาตราที่ 5 :วรรณคดีและวรรณกรรม \ ก มาตราที่ 5.1:เข้าใจและแสดงคุณค่า \ ก คิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม \ ก ไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ \ ก ในชีวิตประจำวัน \ ก -ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ \ ก -บทร้อยกรอง \ ก 362 \ ก ตารางที่ 62 (ต่อ) \ ก ชื่อหนังสือเรื่องย่อคุณสมบัติชั้นปีสาระมาตรฐานมาตรฐานการเรียนรู้ \ ก ช่วงชั้น \ ก เนื้อหาสาระ \ ก โมโนทาไฟเป็นเรื่องของโมโนทาไฟ เด็กน้อยที่เกิดมาจาก \ ก ลูกห่อพอบโตใหญ่ \ ก ออกเดินทางปราบยักษ์ \ ก โดยระหว่างทางได้พบ \ ก กับเพื่อนอัน \ ก ประกอบด้วยสุนัข \ ก และนกและสุดท้ายโม \ ก โนทาไฟก็สามารถปราบ \ ก ยักษ์ได้ในที่สุด \ ก มีเนื้อหาเป็นนิทานพื้นบ้านเรื่องราว \ ก เกี่ยวกับการผจญภัยมีใจความ \ ก สำคัญง่ายๆไม่ยุ่งยากซับซ้อนมี \ ก วัตถุประสงค์และแก่นเรื่องบ่งบอก \ ก

เรียนต้องสมมติตัวเองเป็นอีกสิ่งหนึ่งทำให้ลืมความเป็นตัวเองชั่วคราวและเมื่อ \ ก ต้องเปรียบเทียบจะทำให้ผู้เรียนเกิดความแปลกใหม่และความคิดสร้างสรรค์ขึ้นได้ อาจเอา \ ก ความรู้สึกของตนเองไปใส่ในสิ่งที่ไม่สมคิดและบรรยายความรู้สึกออกมาได้หลายชั้นคือ \ ก ชั้นที่ 1 บรรยายออกมาในรูปของข้อเท็จจริงในชั้นบุคคลจะมองของที่คิดการ \ ก เปรียบเทียบโดยความเป็นจริงเช่นในกรณีที่ให้เปรียบเทียบเครื่องดนตรีของบรรดาชาว "รู้สึก \ ก โอ่อน" เป็นต้น \ ก 33 \ ก มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี \ ก ชั้นที่ 2 บรรยายถึงความรู้สึกแต่เป็นการรู้สึกที่ไม่มีอะไรแปลกใหม่เช่น "รู้สึก \ ก พลัง" \ ก ชั้นที่ 3 บรรยายถึงความรู้สึกร่วมเห็นอกเห็นใจกับสิ่งเปรียบเทียบที่มีชีวิต \ ก ชั้นที่ 4 บรรยายถึงความรู้สึกร่วมเห็นอกเห็นใจกับสิ่งเปรียบเทียบที่ไม่มีชีวิตในชั้นนี้ \ ก ต้องรู้สึกเป็นจริงเป็นจังในสิ่งเปรียบเทียบและแสดงความเห็นอกเห็นใจในสิ่งนั้นอย่างแท้จริงค่า \ ก บรรยายอาจออกมาในรูป "รู้สึกว่าคุณ \ ก ใช้อย่างไม่เป็นที่ธรรมและไม่เคยได้ตัดสินใจเองว่าเมื่อไรจะ \ ก เดินเครื่องหรือเมื่อไรจะหยุดเครื่องการตัดสินใจขึ้นอยู่กับผู้อื่นทั้งสิ้น" \ ก จด

ทำให้งานของคนมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น \ ก สัมผัสศัพท์ภูภาคาวรรณ(2544 \ ก หน้า 108 - 120)กล่าวไว้ว่าการสอนตามรูปแบบการ \ ก สอนแบบขั้นเนคติกส์มี 2 วิธีคือ \ ก แบบที่ 1 ใช้เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่และ \ ก แบบที่ 2 ใช้เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จัก \ ก การที่จะใช้แบบที่ 1 หรือแบบที่ 2 ย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอนซึ่งแต่ละรูปแบบมี \ ก ชั้นตอนดังนี้ \ ก แบบที่ 1 เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่มีโครงสร้างและขั้นตอนในการสอนดังต่อไปนี้ \ ก ชั้นที่ 1 บรรยายสถานการณ์ปัจจุบันขั้นนี้ครูให้นักเรียนบรรยายสถานการณ์หรือ \ ก ทัวข้อตามที่นักเรียนมองเห็น \ ก ชั้นที่ 2 การเปรียบเทียบทางตรงขั้นนี้นักเรียนเปรียบเทียบทางตรงแล้วเลือกอันที่ดัง \ ก ที่สุดมาอธิบายให้กว้างขวางขึ้น \ ก ชั้นที่ 3 การเปรียบเทียบกับตนเองขั้นนี้นักเรียนเปรียบเทียบสิ่งที่เลือกในขั้นที่ 3 กับ \ ก ตนเอง \ ก ชั้นที่ 4 การหาคำคู่ที่มีความหมายขัดแย้งกันจากการบรรยายในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 \ ก นักเรียนคิดหาคำคู่ที่มีความหมายค้านกันมาหลายคู่แล้วเลือกคู่ที่ดีที่สุด \ ก ชั้นที่ 5

จะทำให้การเรียนการสอนมีชีวิตชีวามากขึ้น \ ก เทคนิคในการสอนโดยใช้เกม \ ก เกมที่นำมาใช้ในการสอนส่วนใหญ่จะเป็นเกมที่เรียกว่า "เกมการศึกษา" คือเป็นเกมที่มี \ ก วัตถุประสงค์มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความรู้โดยประสงค์ให้เล่นเพียงเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น \ ก อย่างไรก็ตามผู้สอนอาจมีการนำเกมที่เล่นกันเพื่อความบันเทิงเป็นสำคัญมาใช้ในการสอนโดยนำมา \ ก เพิ่มขั้นตอนสำคัญคือการวิเคราะห์อภิปรายเพื่อการเรียนรู้เกมที่ได้รับเลือกนำมาให้เป็นเกม \ ก การศึกษาโดยตรงมีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภทคือ 1) เกมแบบไม่มีการแข่งขันเช่นเกมการสื่อสาร \ ก เกมการตอบคำถามเป็นต้น 2) เกมแบบแข่งขันมีผู้แพ้ผู้ชนะเกมส่วนใหญ่จะเป็นเกมแบบนี้ \ ก เพราะการแข่งขันช่วยให้การเล่นเกมเพิ่มความสนุกสนานมากขึ้นและ 3) เกมจำลองสถานการณ์ \ ก (simulation game) เป็นเกมที่จำลองความเป็นจริงสถานการณ์จริงซึ่งผู้เล่นจะต้องตัดสินใจจาก \ ก ข้อมูลที่มีและได้รับผลของการตัดสินใจเหมือนกับที่ควรจะได้รับในความเป็นจริง เกมแบบนี้มีอยู่ \ ก 2 ลักษณะคือลักษณะแรกเป็นการจำลองความเป็นจริงลงมาเล่นในกระดาษหรือบอร์ดเรียก

ถึงงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่าควรประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการดังนี้ 1. มีจินตนาการผู้เขียนต้องใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงเขียนให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้ายตามผู้เขียน 2. ส่วนวาทศาสตร์ผู้เขียนต้องเลือกเฟ้นถ้อยคำนำมาเรียงให้ไพเราะสละสลวยและมีความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ 3. มีคุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญาผู้อ่านอ่านแล้วมีความคิดความรู้สึกที่จะจรจรใจความดีงามและมองโลกในแง่ดีจากที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่าลักษณะของ

มีสารประโยชน์ด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน\ n อวยพรพานิชและคณะ(2539 : 192)เสนอว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์\ n มีลักษณะดังนี้\ n1 .มีจินตนาการผู้เขียนต้องใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงเขียนให้ผู้อ่าน\ n เกิดจินตนาการคล้ายตามผู้เขียน\ n2 .ส่วนวาทศาสตร์ผู้เขียนต้องเลือกเฟ้นถ้อยคำนำมาเรียงให้ไพเราะ\ n สละสลวยและมีความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ\ n3 .มีคุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญาผู้อ่านอ่านแล้วมีความคิดความรู้สึก\ n ที่จะจรจรใจความดีงามและมองโลกในแง่ดี\ n ประณีสุรสิทธิ์(2541 : 57 - 58)เสนอไว้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีลักษณะ\ n\ n สาคัญ 4 ประการคือ\ n 30 \ n1 .มีจินตนาการผู้เขียนต้องใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงเขียนให้ผู้อ่าน\ n เกิดจินตนาการคล้ายตามผู้เขียนการสร้างภาพให้แจ่มชัดในความรู้สึกแล้วจึงจัดองค์ประกอบ\ n ต่างๆของงานเขียนเข้าไปให้ครบถ้วนเป็นเรื่องราว\ n2 .ส่วนวาทศาสตร์ผู้เขียนต้องเลือกถ้อยคำนำมาเรียงเรียงให้ไพเราะ\ n สละสลวยและมีความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ\ n3 .มีคุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญาผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความรู้สึกที่\ n จรรจรใจความดีงามและมองโลกในแง่ดี\ n4 .ความคิดริเริ่มเป็นงาน

ผู้เรียนรักการเขียนสร้างสรรค์นั้นผู้สอนทำได้โดยไม่ให้บรรยากาศในการทำงานเคร่งเครียดเกินไปให้ผู้เขียนจะได้ทำงานด้วยความสบายใจเช่นแบบฝึกหัดที่ใช้ควรมีลักษณะจูงใจให้อยากทำไม่มากจนน่าเบื่อหน่ายกิจกรรมที่ใช้ควรให้เกิดความสนุกสนานอยากที่จะเขียน 3. เริ่มจากสิ่งใกล้ตัวการเขียนจากสิ่งใกล้ตัวผู้เรียนนับเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญอย่างยิ่งในการสอนการเขียนอย่างสร้างสรรค์ เพราะจะช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนให้

สร้างสรรค์นั้นควร\ n ปฏิบัติดังนี้\ n1.1 จัดกิจกรรมเข้าใจใหม่ๆ\ n1.2 เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกด้านต่างๆ\ n1.3 รวบรวมความคิดเห็นของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน\ n1.4 ใช้คำถามที่ทำให้เกิดคำถามหลายๆอย่าง\ n1.5 กระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น\ n1.6 ชมเชยและให้กำลังใจ\ n1.7 มีประชาธิปไตยในการสอน\ n2 .จัดบรรยากาศให้จูงใจการจัดบรรยากาศในการเรียนที่จูงใจให้เด็กรัก\ n 39 \ n การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นครูทำได้โดยไม่ให้บรรยากาศในการเรียนเคร่งเครียดเกินไป\ n เพื่อเด็กจะได้ทำงานด้วยความสบายใจเช่นแบบฝึกหัดที่ใช้ควรมีลักษณะจูงใจให้อยากทำไม่\ n มากจนน่าเบื่อหน่ายกิจกรรมที่ใช้ควรให้เกิดความสนุกสนานอยากที่จะเขียน\ n3 .เริ่มจากสิ่งใกล้ตัวการเขียนจากสิ่งใกล้ตัวเด็กนับเป็นการเริ่มต้นที่\ n สาคัญเพราะจะช่วยสร้างความสนใจของเด็กให้อยากเขียนอยากเล่าในสิ่งที่เขามีประสบการณ์อยู่\ n ด้วยตัวของเขาเองทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะเขียนงานต่างๆอย่างสบายใจสิ่งใกล้ตัวเด็กที่\ n อาจนำมาใช้เช่นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันครอบครัวโรงเรียนหรือสถานที่ต่างๆที่เขามี\ n ประสบการณ์ผ่านมาตัวอย่างเช่นการเขียนเล่าเรื่องของตนเองการเขียนจดหมาย ฯลฯ

จุดมุ่งหมายทำเพื่ออะไรกิจกรรมต่างๆนั้นสนองวัตถุประสงค์ใดในหลักสูตร 2. การจัดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ควรได้มีการสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่างๆด้วย 3. จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะกับผู้เรียน 4. ใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่และรักในการเขียน 5. ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระสรุปได้ว่าเนื่องจากผู้เรียนในระดับประถมศึกษา มีลักษณะของความอยากก็อยากเห็นชอบใช้จินตนาการใน

.หลักการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์\ n มีนักศึกษานาเสนอหลักการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้\ n อัจฉราวิพันธ์(2547 : 9)ได้เสนอการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนเชิง\ n สร้างสรรค์ไว้หลายประการดังนี้\ n1 .กำหนดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน\ n โดยต้องคำนึงถึงหลักสูตรในระดับชั้นต่างๆว่ามีจุดมุ่งหมายทำเพื่ออะไรกิจกรรมต่างๆนั้น\ n สนองวัตถุประสงค์ใดในหลักสูตร\ n2 .การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรมีการสัมพันธ์กับกลุ่ม\ n ประสบการณ์อื่นๆ\ n3 .จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน\ n4 .ใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่และรัก\ n ในการเขียน\ n5 .ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ\ n สมบัติมหารศ(2535 : 398 - 399)ได้เสนอหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้\ n1 .การให้นักเรียนได้แสดงแนวคิดใหม่และมีความหมายสื่อเป็นการกระทำ\ n ที่สร้างสรรค์\ n2 .การเขียนสร้างสรรค์ควรมีหลายแบบตามความต้องการของนักเรียนครู\ n ควรยอมรับการเขียนในระยะแรกๆแม้จะเป็นการเขียนเพียงประโยคเดียวหรือความคิดเดียว\ n3 .สร้างบรรยากาศให้อบอุ่นสนับสนุนให้นักเรียนเขียน

Plagiarism Checking Report

Created on Jan 9, 2017 at 07:53 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
389917	Jan 9, 2017 at 07:53 AM	gsrattanasuda@bsru.ac.th	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	บทที่ 3 (2).doc	Completed	0.00%

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

Plagiarism Checking Report

Created on Jan 9, 2017 at 07:53 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
389919	Jan 9, 2017 at 07:53 AM	gsrattanasuda@bsru.ac.th	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	บทที่ 4 (2).docx	Completed	3.86 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, The effect of learning activity management on social studies\, religion\, and cultural subject on constr	ศุภชัย สมناول,รุ่งฟ้า กิติญาณรัตน์	มหาวิทยาลัยบูรพา	1.96 %
2	รูปแบบภาวะผู้นำเชิงวิชาการที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, Model of an effective academic leadership of school administrators under local administrative bureau	ขนิษฐา โพธิ์สินธุ์	มหาวิทยาลัยบูรพา	1.91 %

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

ผู้ดูแลรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยและมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือการประกอบอาชีพและการศึกษาคลอดชีวิตโดยมุ่งเป็นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพคุณภาพการศึกษาของไทยการจัดการศึกษาที่ผ่านมายังไม่สามารถสร้างบุคลากรที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศทำให้

นิยมนิยมเกิดขึ้นโดยฟรานซิสเบ็คเฟตต์ Francis W Parfer ได้เสนอให้มีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อเพิ่มเพราะการเรียนแบบเก่าเชื่องช้าล้าสมัย John Dewey ได้นำเสนอแนวคิดใหม่ทบทวนใหม่ต่อมาผู้สนับสนุนมากซึ่งจึงตั้งเป็นสมาคมการศึกษาแบบที่พัฒนาการนิยมนและนำเสนอคิดไปใช้ในโรงเรียนต่างๆ 1 แนวความคิดพื้นฐานมีปรัชญาพัฒนาการนิยมนมีพื้นฐานมาจากปรัชญาลัทธิประจักษ์ว่าซึ่งเกิดในประเทศอังกฤษในคริสต์ศตวรรษที่ 17 สาระ

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา(กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 \, หน้า 7) ก กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกน ก กลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่ระบุ ก ถึงการพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้ ก เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกายความรู้คุณธรรม ก มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี ก พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะ ก พื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือการ ก ประกอบอาชีพและการศึกษาคลอดชีวิตโดยมุ่งเน้น ก ผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถ ก เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ(กระทรวง ก ศึกษาธิการ, 2551 ก \, หน้า 4)และยังเป็นการสร้าง ก บรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตยเคารพศักดิ์ศรีความ ก เป็นมนุษย์ผู้เรียนสามารถเลือกการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ ก (อุดมเชยกิจวงศ, 2545 \, หน้า 59)และทศนาแซมมณ ก (2548 \, หน้า 120)ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอน ก ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการจัดการเรียนการสอน ก ที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้งโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับ ก ผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรจะได้รับและมี ก การจัดการกรรมการเรียนรู้

ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดแนวคิดปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยมน ก ปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยมนเกิดขึ้นในค.ศ. 1870 โดยฟรานซิสเบ็คเฟตต์ Francis W Parker ได้เสนอให้มีการปฏิรูปการศึกษาเสียใหม่เพราะการเรียนแบบเก่าเชื่องช้าล้าสมัย ก ระเบียบวินัยแต่แนวคิดนี้ไม่ได้รับการยอมรับต่อมาจอห์นดิวอี้(John Dewey)ได้นำแนวคิดนี้ ก มาทบทวนใหม่โดยเริ่มงานเขียนชื่อ School of tomorrow ออกตีพิมพ์ในปีค.ศ. 1915 ต่อมา ก มีผู้สนับสนุนมากขึ้นจึงตั้งเป็นสมาคมการศึกษาแบบที่พัฒนาการหรือ Progressive education \ nassociation (Kneller \, 1971 \, p . 47)แนะนำแนวคิดไปใช้ในโรงเรียนต่างๆแต่ก็ถูกโจมตีจาก ก ฝ่ายปรัชญาการศึกษาสารัตถนิยมนภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สมาคมการศึกษาพัฒนาการนิยมน ก ต้องยุบเลิกไปแต่แนวคิดทางการศึกษาปรัชญาพัฒนาการนิยมนยังคงใช้ในสหรัฐอเมริกาและได้รับ ก ความนิยมนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆรวมทั้งแพร่หลายไปยังประเทศต่างๆทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทยด้วย ก มีลักษณะสำคัญคือ ก 1 .แนวความคิดพื้นฐานปรัชญาพัฒนาการนิยมนมีพื้นฐานมาจากปรัชญาลัทธิ ก ประจักษ์ว่า(Empiricism

Plagiarism Checking Report

Created on Jan 9, 2017 at 07:53 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
389921	Jan 9, 2017 at 07:53 AM	gsrattanasuda@bsru.ac.th	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	บทที่ 5 (2).docx	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				